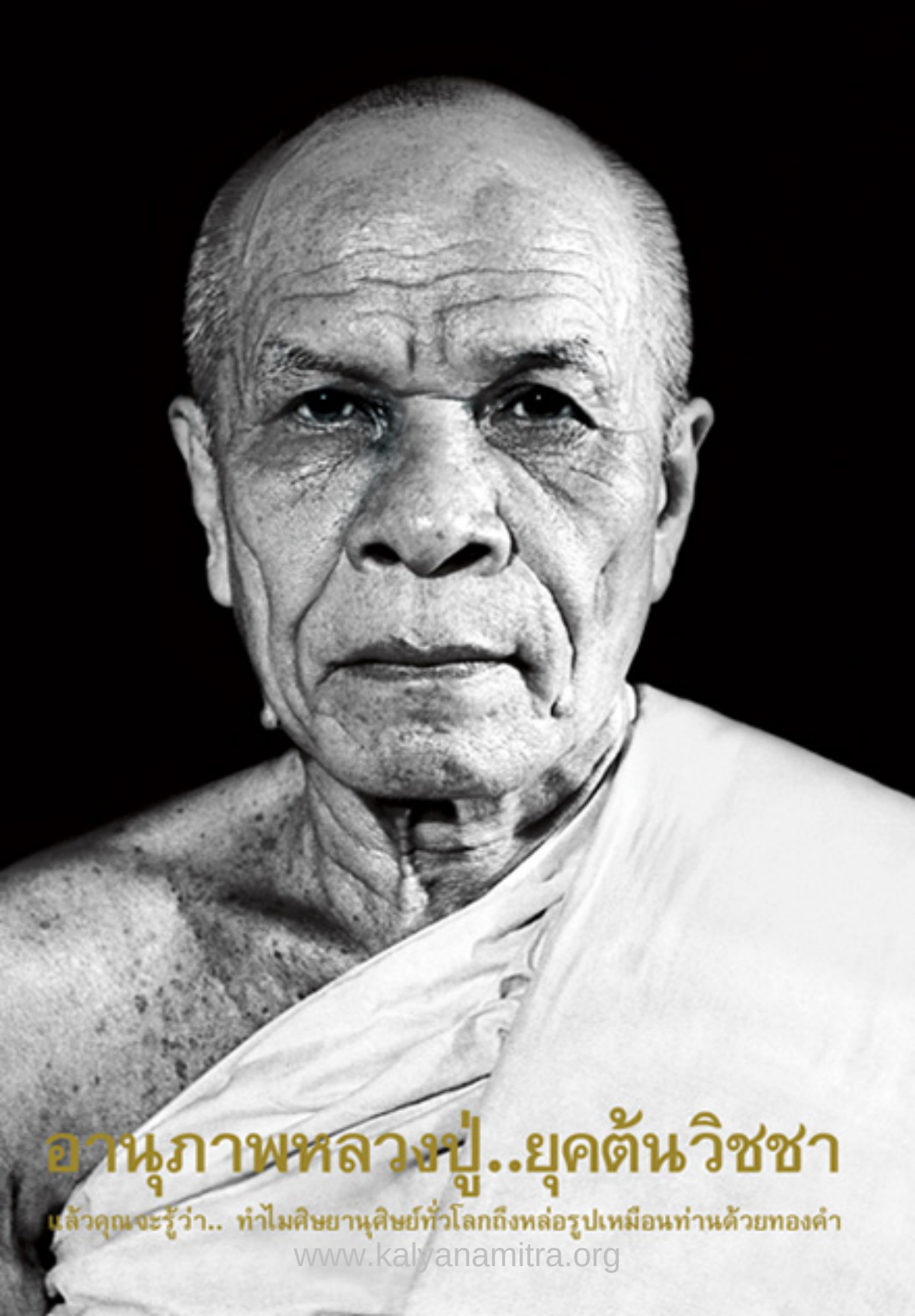
อานุภาพหลวงปู่..ยุคต้นวิชชา
แล้วคุณจะรู้ว่า.. ทำไมศิษยานุศิษย์ทั่วโลกถึงหล่อรูปเหมือนท่านด้วยทองคำ
www.kalyanamitra.org

คำนำผู้เรียบเรียง

..น่าเสียดาย ที่สามารถพิมพ์หนังสือเล่มนี้
ได้เพียงจำนวนจำกัด
เพราะหากเป็นไปได้
เราอยากจะมอบหนังสือเล่มนี้ให้กับคนทั่วโลก
โดยการแปลเป็นภาษาต่าง ๆ
..เพราะเรื่องราวในหนังสือเล่มนี้
อาจเป็นจุดเปลี่ยนชีวิตที่ทำให้มวลมนุษยชาติ
หันมาทำความดียิ่ง ๆ ขึ้นไป
เพราะได้แรงบันดาลใจอันยิ่งใหญ่จากเรื่องราวของหลวงปู่
และซาบซึ้งถึงคุณค่าของวิชชาธรรมกาย
..ที่สำคัญ ผู้เรียบเรียงจะเกิดความรู้สึกเสียดายแทนเป็นที่สุด
หากใครคนหนึ่งอ่านเล่มนี้จบแล้ว
ไม่ได้ส่งมอบหนังสือเล่มนี้
เพื่อหยิบยื่นสิ่งดี ๆ ให้กับผู้เป็นที่รักต่อไป...

ด้วยความปรารถนาดี
ร.ลิ่วเฉลิมวงศ์

www.kalyanamitra.org

สารบัญ

บทที่ 1: ทำไม..ศิษยานุศิษย์จำนวนมหาศาลถึงเคารพรัก และศรัทธาท่าน ? 7

บทที่ 2: อานุภาพหลวงปู่..ยุคต้นวิชชา

1. เห็นพระธรรมกายด้วยตาเนื้อ ณ น่านฟ้าวัดปากน้ำ 13
2. สยบกองทัพงู ณ วัดปากน้ำ 18
3. ขนาดลูกศิษย์รุ่นจิ๋วของหลวงปู่ยังทรงอภิญญา 23
   - 3.1 สามเณรน้อย..ทำแผ่นดินไหว 23
   - 3.2 สามเณร..ตาทิพย์ 26
4. การตรวจดูดวงบุญ 27
5. 3 ศูนย์ (0) ปริศนา 28
6. ท่านศักดิ์สิทธิ์เกินไป 36

www.kalyanamitra.org

7. สั่งการปัดระเบิด
สมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 47
8. เขาเห็น..ตอนปัดระเบิด 52
9. ดับเดือน..ดับดาว 57
10. ทำจันทรคราส (จันทรุปราคา) 59
11. แปลงร่างเป็นยักษ์
กับเรียนวิชชาแปลงเพศ 61
12. ยิ่งกว่า..หมอเทวดา 69
13. วิชชาชุบชีวิตคนตายให้ฟื้นขึ้นมาใหม่ 77
14. ตามเทวดา..มาเป็นลูก 79
15. สยบ..กองทัพหนูทำลายนาข้าว 80
16. แก้ฝนแล้ง-แก้น้ำท่วม 82
17. มะม่วง..ทองคำ 83
18. แตงโม..ออกลูกพึ่บพั่บอัศจรรย์ 85
19. ฝรั่งและผัก..งอกฉับพลันกะทันหัน 86
20. หลวงปู่หยั่งรู้..อนาคต 91
21. หลวงปู่รู้อนาคตล่วงหน้าว่า..
ใครจะเป็นพระสังฆราชองค์ที่ 17 94

www.kalyanamitra.org

22. พยากรณ์ เจ้าอาวาสวัดปากน้ำ
องค์ปัจจุบัน 96
23. สยบ..ไสยเวท 97
24. ตายแล้ว..ไปอยู่ที่ไหน 103
25. ตกนรก..ขึ้นสวรรค์ 105
26. ช่วยผู้ตาย..ขึ้นมาจากนรก 107
27. รู้ความประพฤติลูกศิษย์..
ด้วยญาณทัสนะ 109
28. ทำไม..พระของขวัญ
(พระผงวัดปากน้ำ)
ถึงศักดิ์สิทธิ์ และมีอานุภาพมาก 110
29. ปาฏิหาริย์จีวรหลวงปู่ 120
30. เห็นบ้านเมืองในอนาคต 124
31. ข้าวหลวงปู่..ทำให้อิ่มทิพย์ 126
32. บอกเวลามรณภาพ 127
33. พระตาย..จะเลี้ยงพระเป็น 128
34. ชื่อรอด..แต่ไม่รอด 130

www.kalyanamitra.org

บทที่ 3: เรื่องไม่ลับ แต่คนรุ่นหลังไม่รู้ 136

บทที่ 4: พลิกชีวิต..ด้วยบุญหล่อรูปเหมือนหลวงปู่
ด้วยทองคำ 147

บทที่ 5: ทำไมต้องหล่อหลวงปู่..ด้วยทองคำแท้ ? 153
- เหตุแห่งความยาก..
ในการหล่อรูปเหมือนหลวงปู่ 155
- สถานที่ประดิษฐาน รูปเหมือน
หลวงปู่ทองคำในประเทศไทยทั้ง 6 แห่ง 157

บทที่ 6: อานิสงส์การหล่อหลวงปู่ด้วยทองคำแท้ 160

www.kalyanamitra.org

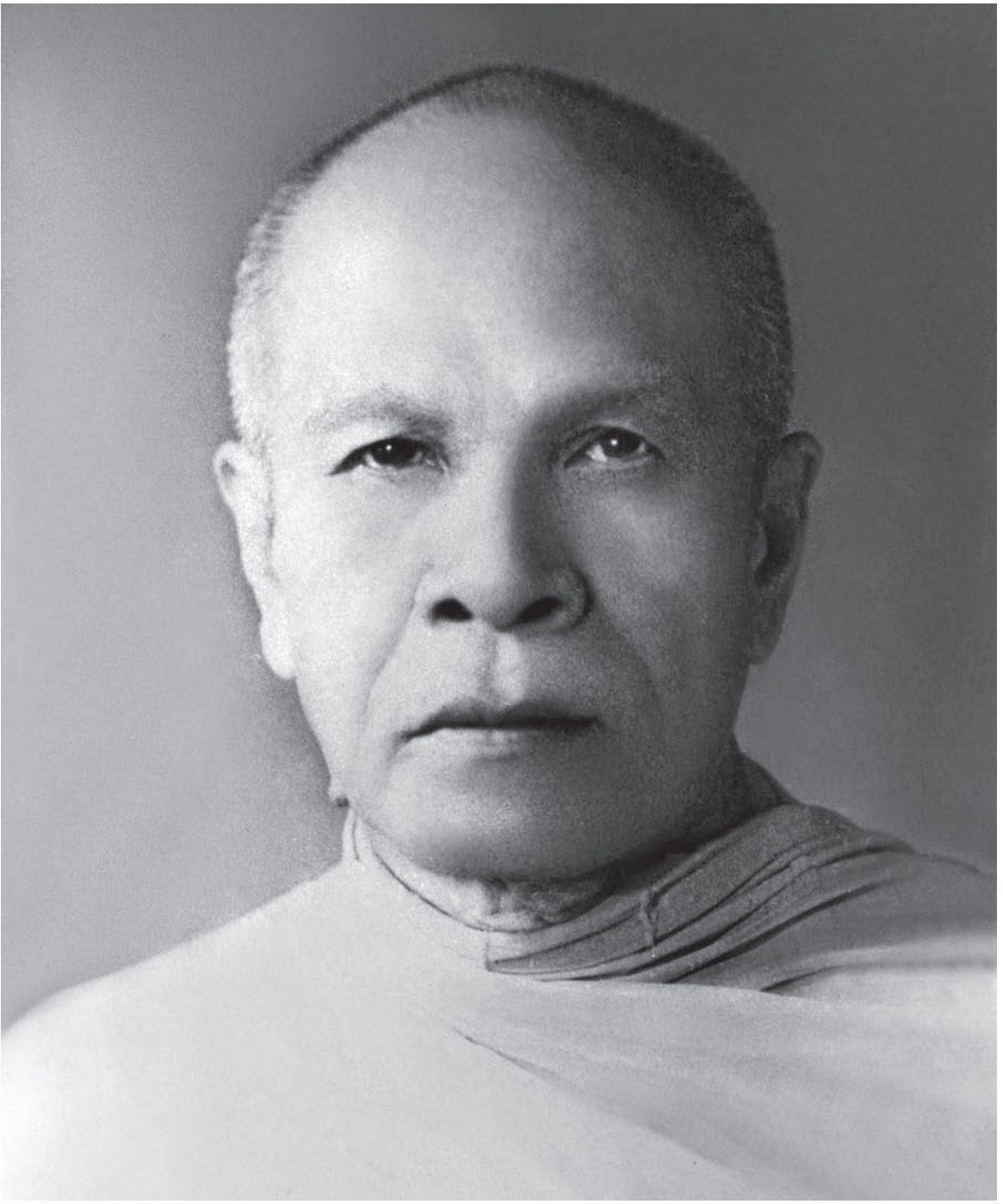

www.kalyanamitra.org

บทที่ 1

ทำไม..ศิษยานุศิษย์จำนวนมหาศาล ถึงเคารพรักและศรัทธาท่าน ?

บนโลกนี้ มีบุคคลผู้สร้างคุณประโยชน์ต่อมวลมนุษย์อยู่มากมาย และเราก็เป็นคนหนึ่งที่เป็นหนี้บุญคุณบุคคลเหล่านั้นอยู่ไม่น้อย...

..เฟลมมิง	ผู้ค้นพบยาเพนนิซิลิน
มาดามแมรี่ คูรี	ผู้ค้นพบเรเดียมที่ใช้รักษามะเร็ง
พี่น้องตระกูลไรท์	ผู้คิดค้นเครื่องบิน
อลัน เทอริง	ผู้คิดค้นคอมพิวเตอร์

หรือแม้แต่นักวิทยาศาสตร์ที่มีความเป็นอัจฉริยะระดับโลกอย่างนิวตัน และไอน์สไตน์

เพราะถ้าไม่มีพวกเขา เราก็อาจไม่มีตึกสูง ๆ ไม่มีเส้นใยนำแสง เครื่องจักรกลอำนวยความสะดวก รถยนต์ เครื่องซักผ้า เครื่องปั่นน้ำผลไม้ ฯลฯ

www.kalyanamitra.org

บุคคลเหล่านี้ ล้วนคิดสิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ เพื่อให้เรามีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ไม่ต้องอยู่ในถ้ำ ก่อไฟแบบเดิม ๆ จึงทำให้ในปัจจุบันเรามีชีวิตที่แสนจะสะดวกสบาย

แต่ทำไมความสะดวกสบายที่มีมากขึ้น ไม่เคยช่วยให้ความทุกข์ในวัฏสงสารลดน้อยถอยลงเลย อีกทั้งความทุกข์ยังคงอยู่กับเรา และเกิดขึ้นเรื่อย ๆ อย่างไม่มีวันสิ้นสุด ???

ถ้าหากมีใครสักคน..ค้นพบวิธีหนีออกจากความเกิด ความแก่ ความเจ็บ ความตายได้ เพื่อให้เราไม่ต้องทุกข์อีก เพื่อให้เราไม่ต้องเกิด แก่ เจ็บ ตาย บุคคลนี้จะมีคุณอนันต์กับโลกใบนี้สักเพียงไร..!!!

แต่ทว่า 2,600 กว่าปีมานี้ พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงค้นพบหนทางแห่งการดับทุกข์ ทำให้คนที่เกิดในยุคนั้นจำนวนหนึ่ง สามารถบรรลุมรรคผลนิพพานตามท่านโดยไม่ต้องกลับมาเกิด แก่ เจ็บ ตาย **ไม่ต้องมาใช้เทคโนโลยีที่สะดวกสบายบนความทุกข์อีก**

แต่หลังจากที่พระองค์ปรินิพพานไปแล้ว 500 ปี สิ่งที่พระองค์ทรงค้นพบ คือ วิชชาธรรมกาย ที่ทำให้มนุษย์ยุคนั้นสามารถนิพพานตามพระองค์ได้เลือนหายไป

จนกระทั่งมีภิกษุรูปหนึ่งเอาชีวิตเป็นเดิมพัน มุ่งมั่นต่อธรรมปฏิบัติ จนกระทั่งค้นพบวิชชาธรรมกายที่หายสาบสูญไปขึ้นมาใหม่ และได้พร่ำสอนมนุษย์ให้เข้าถึงหลักแห่งการพ้นทุกข์

www.kalyanamitra.org

แต่ทว่า..ภิกษุรูปนี้มีใจปรารถนา ไม่ใช่เพื่อจะไปนิพพานเพียงรูปเดียว หรือช่วยสรรพสัตว์ไปเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น แต่ท่านได้ตั้งมโนปณิธานอันยิ่งใหญ่ไว้ว่า จะขอขนสรรพสัตว์ไปให้หมดทั้งภพ 3 ทุกภพ ทุกจักรวาล และขอเข้านิพพานเป็นคนสุดท้าย

ด้วยมโนปณิธานอันยิ่งใหญ่นี้เอง ทำให้ท่านต้องแก้โจทย์ที่ยากและยิ่งใหญ่ที่สุดเท่าที่เคยมีมา โดยท่านต้องคิดว่า จะใช้วิธีการใด.. ถึงจะทำให้ตัวท่านและสรรพสัตว์ทั้งหมดทั้งมวลพ้นจากภพ 3 และจะต้องทำอย่างไร..ถึงจะรื้อวัฏสงสาร เพื่อไม่ให้มนุษย์ทุกคนกลับมาเกิด แก่ เจ็บ ตายอีก..!!!

ด้วยความมุ่งมั่นอย่างแรงกล้าตรงนี้เอง ทำให้หลวงปู่ท่านจริงจังกับธรรมปฏิบัติอย่างเอาชีวิตเป็นเดิมพัน คือ ในวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 10 พ.ศ. 2460 ท่านได้เข้าไปนั่งสมาธิ ณ วัดโบสถ์ (บน) บางคูเวียง ซึ่งก่อนที่ท่านจะนั่งก็ได้บอกกับเพื่อนภิกษุด้วยกันว่า " ..จะตายก็ตายเถิด ปล่อยให้ได้นั่งตามใจชอบเถอะ ถ้าไม่มีคุณธรรมอะไร ไม่เห็นอะไร ไม่เป็นอะไร อย่างนี้เลี้ยงไว้ก็เสียข้าวสุกเปล่า ๆ ไม่มีประโยชน์อะไร " เพราะท่านได้ตั้งสัจจาธิษฐานว่า ถ้ายังไม่เห็นธรรมตามที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงเห็น จะไม่ยอมลุกจากที่ไปจนตลอดชีวิต คือ จะขอยอมตายตรงนั้น...

อีกทั้งท่านยังได้ตั้งจิตกราบทูลพระสัมมาสัมพุทธเจ้าว่า "ขอให้พระองค์ทรงเมตตา โปรดประทานธรรมที่พระองค์ทรงตรัสรู้แล้วแก่

www.kalyanamitra.org

ข้าพระพุทธเจ้า แม้จะเป็นเพียงส่วนน้อยนิดก็ยินดี ถ้าหากบรรลุธรรมแล้วจักเกิดโทษแก่พระศาสนา ก็อย่าได้ทรงประทานเลย แต่ถ้าจะเป็นคุณแก่พระศาสนาแล้ว ขอได้โปรดประทานแก่ข้าพระองค์ด้วยเถิด ข้าพระพุทธเจ้าจะขอรับเป็นทนายพระศาสนาต่อไปจนตลอดชีวิต" และในที่สุดท่านก็ได้บรรลุธรรม เข้าถึงพระธรรมกายในคืนนั้นเอง

..และที่น่าทึ่งมากไปกว่านั้น คือ หลวงปู่ท่านได้ค้นพบสิ่งที่เหนือกว่าและวิเศษกว่านักวิทยาศาสตร์อย่างสิ้นเชิง เช่น วิธีเข้านิพพานเป็นนิพพานตาย วิธีเดินสมาบัติในกสิณ เพื่อตรวจดูภพต่าง ๆ วิธีระลึกชาติ วิธีตรวจนิพพาน ภพ 3 โลกันต์ วิธีขยายดวงเห็น ดวงจำ ดวงคิด ดวงรู้ วิธีตรวจดวงบุญ ดวงบาป ดวงไม่บุญไม่บาป ฯลฯ

นอกจากนั้น... วิชามรรคผลนิพพานที่หลวงปู่ท่านค้นพบและปฏิบัติมาโดยตลอด ทำให้เกิดเรื่องราวอันศักดิ์สิทธิ์ ทรงคุณค่า และน่าสนใจ เกินกว่าที่เราจะคาดคิดมาก ซึ่งผู้รวบรวมก็ได้นำมาเรียบเรียงด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย เพื่อให้ผู้อ่านค้นพบคำตอบด้วยตัวเองว่า...

ทำไม..จึงมีศิษยานุศิษย์จำนวนมหาศาลเคารพรัก และศรัทธาหลวงปู่วัดปากน้ำ ได้มากถึงขนาดนี้ ?

www.kalyanamitra.org

www.kalyanamitra.org

www.kalyanamitra.org

บทที่ 2

อานุภาพหลวงปู่..ยุคต้นวิชชา

1.

เห็นพระธรรมกายด้วยตาเนื้อ ณ น่านฟ้าวัดปากน้ำ

เรื่องราวความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงปู่เป็นที่โจษขานกันเป็นอย่างมาก ซึ่งจะถือว่าเป็นเรื่อง Talk of the Town ในช่วงนั้นก็ได้ เพราะสมัยที่หลวงปู่ยังมีชีวิตอยู่ หนังสือพิมพ์ก็ได้ตีพิมพ์รูปของท่าน และเรื่องราวความมหัศจรรย์ในวันวิสาขบูชา จนกลายเป็นความฮือฮาที่แพร่สะพัดไปทั่วประเทศ โดยเล่าถึงการปรากฏของพระพุทธเจ้าบนท้องฟ้า ในวันเวียนเทียนสมโภช ซึ่งก่อนหน้าที่จะมีการตีพิมพ์เรื่องราวของท่านลงหนังสือพิมพ์ หลวงปู่ท่านก็มีกิตติศัพท์เลื่องลือกึกก้องว่า ท่านเป็นพระที่เก่งในทางวิปัสสนามากถึงในระดับที่ว่า

www.kalyanamitra.org

สามารถอาราธนาพระพุทธเจ้าในอายตนนิพพานมาให้เห็นด้วยตาเนื้อได้แบบจะ ๆ ซึ่งเรื่องราวนี้.. เป็นเรื่องจริงที่เกิดขึ้นเป็นประจำในพิธีเวียนเทียนในวันวิสาขบูชา และวันมาฆบูชา ซึ่งในช่วงพิธีเวียนเทียน ตั้งแต่เวลา 6 โมงเย็น หลวงปู่จะให้พวกที่ทำวิชชาทั้งหมดมาพร้อมกันในโรงงานทำวิชชา แม้ว่าช่วงเวลานั้นจะไม่ใช่เวรของตนก็ตาม จากนั้นก็ใช้วิชชาธรรมกายช่วยกันอาราธนาพระธรรมกายให้มาปรากฏเหนือน่านฟ้าวัดปากน้ำ **อีกทั้งยังกลั่นแก้ธาตุธรรมของผู้มาเวียนเทียนให้สะอาดบริสุทธิ์ และเปิดเห็น จำ คิด รู้ เพื่อให้เห็นพระธรรมกาย** ซึ่งผู้ที่จะเห็นปรากฏการณ์นี้ได้นั้น จะต้องอยู่ในอาการสงบ สำรวม กาย วาจา ใจ ต้องทำจิตให้เป็นสมาธิในขณะเวียนเทียนด้วย ซึ่งในแต่ละปี ก็จะมีสาธุชนจำนวนมากได้เห็นปาฏิหาริย์ ณ น่านฟ้าวัดปากน้ำแบบจะ ๆ ซึ่งบางคนก็เห็นพระปฏิมากรลอยอยู่เหนือน่านฟ้า ปางสมาธิบ้าง ปางประทานพรบ้าง บางคนก็เห็นองค์พระจำนวนมหาศาลลอยอยู่เต็มท้องฟ้า ซึ่งพอเห็นแล้วก็ปีติขนลุกชูชัน จนบางคนถึงกับปล่อยโฮร้องไห้ออกมาด้วยความดีอกดีใจ หรือบางคนแม้เลิกเวียนเทียนแล้ว ขณะนั่งเรือจ้างออกจากวัดไปถึงท่าน้ำตลาดพลู แต่พอเหลียวหลังกลับไปดูเหนือพระอุโบสถ ก็ยังสามารถเห็นพระพุทธเจ้าแก้วใสลอยอยู่เหมือนเดิม ซึ่งเรื่องนี้มีพยานที่มีตัวตนจริงที่ได้พบเห็นเป็นจำนวนมากมาย อีกทั้งยังมีหลักฐานอยู่ในหนังสือของ**หลวงภูมินาถสนิท (สืบ ตังครัตน์) ซึ่งเป็นมหาดเล็กคนโปรดของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่** 6 ว่า...

www.kalyanamitra.org

" ครั้งหนึ่งก่อนวันวิสาขบูชา พ.ศ. 2489 ข้าพเจ้าได้รับคำบอกเล่าจากหลวงพ่อวัดปากน้ำว่า พิธีเวียนเทียนในวันวิสาขบูชาปีนี้ หลวงพ่อได้อาราธนา อัญเชิญเสด็จพระพุทธองค์ ให้เสด็จมาปาฏิหาริย์มาทรงเป็นประธานในพิธีด้วย ทั้งคฤหัสถ์และบรรพชิตรวม 300 คน เดินเวียนไปจวนจะครบสามรอบ มีอุบาสกผู้หนึ่งเอะอะขึ้นว่า เขาได้เห็นพระพุทธนิมิตปาฏิหาริย์ปรากฏอยู่บนท้องฟ้าและชี้ให้ทุกคนดูในขณะนั้น "

..และที่น่าทึ่งมากไปกว่านั้น มีบุคคลที่ไม่เชื่อและไม่ศรัทธาเดินทางมาพิสูจน์เป็นจำนวนมาก เช่น

คุณสุธรรม จันทร์กลัด อดีตผู้พิพากษา หัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ ซึ่งได้กล่าวยืนยันว่า ปกติท่านเป็นคนไม่เชื่ออะไรง่าย ๆ ถึงขนาดทักท้วงว่า พระพุทธเจ้าท่านเสด็จปรินิพพานไปนานถึง 2,500 กว่าปีแล้ว ทำไมยังสามารถเสด็จมาให้เห็นได้อีก และด้วยเหตุนี้ จึงทำให้ท่านเดินทางไปพิสูจน์ โดยพาภรรยา คือ คุณพะยอมไปเวียนเทียนด้วยกัน และสุดท้ายก็ได้เห็นปาฏิหาริย์เหนือน่านฟ้าจริง ๆ ด้วยตาตัวเอง และทันทีที่เห็น ท่านก็รีบคุกเข่ากราบลงกับพื้นพระอุโบสถวัดปากน้ำทันที 3 ครั้ง จากนั้นก็รีบตรงเข้าไปในพระอุโบสถ แล้วไปก้มลงกราบที่หน้าตักของหลวงปู่ ทั้งที่ขนยังลุกซู่ไม่หาย แล้วก็ตั้งจิตอธิษฐานฝากเนื้อฝากตัว ขอให้ได้เกิดมาเป็นลูกศิษย์ของหลวงปู่ทุกชาติ

www.kalyanamitra.org

หรือแม้แต่ **คุณโชติ วนิกเกียรติ** เดิมเป็นคนที่ไม่เลื่อมใสศรัทธาหลวงปู่วัดปากน้ำเลย ถึงขนาดพูดกับพี่สาวของตัวเอง คือ **คุณซัช วนิกเกียรติ** ที่มาวัดปากน้ำเป็นประจำว่า วัดใกล้ ๆ บ้านก็มี ทำไมต้องไปทำบุญที่วัดปากน้ำด้วย เป็นเพราะติดใจพระรูปใดรูปหนึ่ง หรือถูกหลวงปู่หลอกหรือเปล่า... แต่พอคุณโชติได้เดินทางมาพิสูจน์ และได้มาเห็นปาฏิหาริย์เหนือน่านฟ้าในวันเวียนเทียนด้วยตาตัวเองแบบจะ ๆ ก็เลยเข้าใจ และรีบเข้าไปขออนุญาตกราบที่เท้าหลวงปู่ท่าน เพื่อขออโหสิกรรมที่เข้าใจผิด และหลังจากนั้น คุณโชติก็เปลี่ยนใจหันมาเข้าวัดปฏิบัติธรรม และกลายเป็นอุปัฏฐากวัดปากน้ำโดยมาทำบุญถวายน้ำอ้อยแด่หลวงปู่อยู่เป็นประจำ...

จากปรากฏการณ์เหนือน่านฟ้านี้เอง **เป็นการประกาศอานุภาพของพระรัตนตรัย และยกใจมหาชนผู้ที่ยังไม่เลื่อมใสให้เลื่อมใสในพระพุทธศาสนา หรือที่เลื่อมใสแล้ว ให้เกิดความเลื่อมใสยิ่ง ๆ ขึ้นไป** ซึ่งพระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านได้ดำเนินรอยตามการประกาศธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า **ที่พระองค์ทรงใช้วิธีการสอนอยู่ 3 อย่าง ที่เรียกว่าปาฏิหาริย์ 3 เพื่อลดทิฐิมานะผู้เห็นผิดให้กลับมาสู่เส้นทางที่ถูกต้อง** ซึ่งปาฏิหาริย์ 3 อย่าง ได้แก่ **อิทธิปาฏิหาริย์** (การแสดงฤทธิ์ที่พ้นวิสัยของสามัญมนุษย์ได้อย่างน่าอัศจรรย์) **อาเทสนาปาฏิหาริย์** (การดักใจทายใจคนได้อย่างน่าอัศจรรย์) และ

www.kalyanamitra.org

อนุสาสนีปาฏิหาริย์ (คำสั่งสอนจูงใจคนให้นิยมเชื่อถือตามได้อย่างน่าอัศจรรย์)

ดังในครั้งที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดงยมกปาฏิหาริย์ ตอนที่เสด็จไปโปรดพุทธมารดาบนสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ และเสด็จกลับลงมาในวันมหาปวารณา ซึ่งพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านทรงใช้พุทธานุภาพเปิดโลกทั้ง 3 ทำให้มนุษย์และเหล่าเวไนยสัตว์ทั้งหลาย สามารถมองเห็นเทวดาบนสวรรค์ชั้นฟ้าที่มาส่งพระองค์ ซึ่งเป็นเหมือนกองทัพชาวสวรรค์ที่เลื่อนลอยลงมาจากนภากาศ มีความยิ่งใหญ่ประดุจพระเจ้าจักรพรรดิเสด็จออกยาตราทัพ โดยเหล่าเทวดาได้ลงมาทางบันไดทอง มหาพรหมลงมาทางบันไดเงิน ส่วนพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเสด็จลงทางบันไดแก้วมณี

ขณะนั้นพระองค์ทรงเปล่งรัศมีสว่างไสวเรืองรองไปทั่วโลกธาตุ ทำให้เหล่าสรรพสัตว์ที่อยู่บนโลกทั้ง 3 คือ สวรรค์ มนุษย์ นรก สามารถเห็นกันและกันในเวลาเดียวกัน ทั้งเทวดา มนุษย์ สัตว์นรก สัตว์เดียรัจฉาน อสุรกาย ต่างเห็นกันและกันด้วยตาเนื้อเป็นอัศจรรย์ด้วยพุทธานุภาพ ซึ่งเมื่อสรรพสัตว์เห็นความอัศจรรย์เช่นนี้แล้ว ก็ต่างเกิดมหาปีติ พากันตั้งความปรารถนาที่จะเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าในอนาคตกาลภายภาคเบื้องหน้า เพราะเห็นพุทธานุภาพนั้น อีกทั้งบางคัมภีร์ยังกล่าวไว้ว่า แม้แต่มดซึ่งเป็นสัตว์เดียรัจฉาน ยังมีความรู้สึกนึกคิดปรารถนาเป็นพระพุทธเจ้าด้วย...

www.kalyanamitra.org

2.

สยบกองทัพงู ณ วัดปากน้ำ

ในสมัยก่อน... ที่วัดปากน้ำ..มีงูชุกชุมมาก ซึ่งถ้าชุมแล้วต่างคนต่างอยู่ก็ไม่มีปัญหาอะไร แต่นี่.!! เจ้างู..มันเล่นมากัดพระ กัดเณร กัดแม่ชีกันเยอะ ถึงขนาดกลายเป็นแรงบันดาลใจทำให้แม่ชีหลายคนต้องหัดจับงูให้เป็น อย่างเช่น แม่ชีปุก..ท่านจะมีบ่วงเอาไว้คล้องคองูโดยเฉพาะ ซึ่งพอคล้องได้ก็จะเอาไปปล่อย หรืออย่างแม่ชีนาค..ท่านก็โดนงูกัดเป็นอาชีพ จนเจ้าหน้าที่ที่สถานเสาวภาจำหน้าท่านได้ เพราะต้องนั่งเรือไปฉีดเซรุ่มแก้พิษงูอยู่เป็นประจำ

เรื่องก็มีอยู่ว่า **แม่ชีนาค**..ท่านเป็นแม่ชีที่ได้ธรรมกาย มีญาณทัสสนะแม่นยำมาก เพราะท่านรักการปฏิบัติธรรม และมีอัธยาศัยชอบไปปักกลดอยู่ในป่าช้า ที่เขาเก็บศพที่ยังไม่ได้เผาเอาไว้ เป็นป่าช้าที่อยู่ในวัดปากน้ำ (ปัจจุบันเป็นที่ตั้งของตึกคณะเนกขัมม์) ซึ่งป่าช้าที่ว่านี้..มีหญ้าขึ้นรกเต็มไปหมด ดังนั้นจึงเป็นที่ซ่องสุมของบรรดางูต่าง ๆ อย่างมากมาย แต่เนื่องจากป่าช้าเป็นสถานที่ที่เงียบสงบ เย็นสบาย จึงทำให้แม่ชีนาคชอบไปมาก และพอไปทีไร..ก่อนจะเข้าที่นั่งสมาธิ ท่านจะสวดเจริญพระพุทธมนต์อิติปิโส 108 จบก่อน

www.kalyanamitra.org

และที่น่าทึ่ง..ก็คือ ท่านจะสวดไปเรื่อย ๆ โดยไม่ต้องมีลูกประคำมานั่งนับเลย ซึ่งโดยปกติเวลาคนทั่วไปสวดครบหนึ่งจบ เขาจะเลื่อนลูกประคำเพื่อนับไปลูกหนึ่ง ซึ่งพอเลื่อนไปจนครบทั้งเส้น ก็เท่ากับสวดครบ 108 จบพอดี (เพราะสร้อยประคำเส้นหนึ่งมีลูกประคำอยู่ 108 ลูก) แต่เนื่องจากแม่ชีนาคมีวิชชาธรรมกายที่หลวงปู่สอน ท่านจึงไม่ต้องนับลูกประคำให้เสียเวลา คือ ท่านจะเข้ากลางสวดไปเรื่อย ๆ พอครบ 108 จบ พระธรรมกายในตัวท่านจะบอกว่าครบพอดี โดยไม่ขาดไม่เกิน และนี่ก็คือความอัศจรรย์ของวิชชาธรรมกาย !!!

..อยู่มาวันหนึ่ง ขณะที่แม่ชีนาคนั่งสมาธิอยู่ ท่านก็เห็นในญาณว่า..วันนี้ท่านจะโดนงูเห่ากัด แถมงูที่ว่านี้..จะยกพวกเลื้อยเข้าจู่โจมรุมกัดท่านที่แขนพร้อมกันทีเดียวถึง 3 ตัว !!! แถมท่านยังเห็นว่างูมันจะกัดท่านที่แขนในตำแหน่งไหนอีกด้วย ซึ่งเมื่อแม่ชีนาคเห็นดังนั้น ก็รีบบอกโยมแผ้วว่า.. “น้าๆ ฉันเห็นในญาณนะ..ว่าวันนี้ฉันจะโดนงูเห่ากัดทีเดียวถึง 3 ตัว” เมื่อโยมแผ้วได้ฟังดังนั้น ก็พากันไปเรียนให้หลวงปู่ทราบ ซึ่งแม่ชีนาคก็รายงานหลวงปู่ว่า “หลวงพ่อเจ้าคะ..ลูกเห็นในญาณว่า วันนี้ตอนไปเจริญพระพุทธมนต์ในป่าช้า จะโดนงูเห่ากัด 3 ตัว”

พอหลวงปู่ได้ฟังดังนั้น ท่านก็พูดว่า.. “มันจะทำได้เฉพาะเวลาทุ่มหนึ่ง ถ้าเลยทุ่มไปแล้วนี่ มันจะทำไม่ได้แล้ว เพราะฉะนั้นนี่

www.kalyanamitra.org

ก่อนเวลาทุ่มหนึ่ง เอ็งอย่าออกไปไหนเด็ดขาด.!!!” **(ที่หลวงปู่ท่านห้ามออกไป เพราะมันเป็นช่วงเวลาที่วิบากกรรมส่งผล ซึ่งถ้าช่วงนี้..เราอยู่ในที่ของเรา และก็อยู่ในธรรม วิบากกรรมมันก็จะผ่านไป)**

แต่หลวงปู่ท่านก็เผื่อเหนียวไว้ จึงสั่งให้โยมแผ้วไปเตรียมเรือ และให้เอาน้ำมันใส่เรือ ซึ่งโยมแผ้วก็ได้เตรียมเรือไว้ก่อนหน้านี้แล้ว เพราะสมัยนั้นต้องเดินทางกันทางน้ำ คือ ถ้าโดนงูกัด ก็จะได้รีบพาไปสถานเสาวภาได้ทันเวลา...

แต่อนิจจา..เรื่องที่ไม่อยากให้เกิด ก็เกิดขึ้นจนได้ ทั้ง ๆ ที่ก่อนแม่ชีนาคจะออกไปปักกลดเจริญพุทธมนต์ในป่าช้า ท่านก็พยายามดูนาฬิกาแล้วดูนาฬิกาอีก แต่ด้วยวิบากกรรมอย่างไรก็ไม่ทราบ ตาท่านลาย ทำให้มองเห็นเข็มนาฬิกาเลยเวลา 1 ทุ่มไปแล้ว ท่านถึงได้ตัดสินใจออกไป แต่จริง ๆ แล้วขณะนั้นยังไม่ถึง 1 ทุ่มเลย และทันใดนั้นเองสักครู่เดียว..หลังจากที่แม่ชีนาคปักกลดเสร็จ อยู่ ๆ แม่ชีนาคก็ตะโกนเสียงหลงขึ้นมาเลยว่า.. “น้าแผ้วๆ นี่ ฉันโดนกัดแล้ว 3 ตัว !!!”

จากนั้นจึงไม่รอช้า รีบพากันไปกราบหลวงปู่ ซึ่งสิ่งแรกที่หลวงปู่ทำ ก็คือ รีบมองดูนาฬิกา และก็พูดขึ้นทันทีว่า “นี่มันยังไม่ถึง 1 ทุ่มนี่” แล้วท่านก็หันไปบอกแม่ชีนาคว่า... “กูบอกมึงแล้วนะ

www.kalyanamitra.org

ว่าให้เลยทุ่มก่อน นี่ยังไม่ถึงทุ่มเลย..!!" จากนั้นหลวงปู่ก็สั่งโยมแผ้วให้ติดเครื่องพาแม่ชีนาคใส่เรือไปส่งสถานเสาวภา

และก็มีอีกครั้งหนึ่งที่หลวงปู่ท่านได้เจอกับตัวเอง ในขณะที่ท่านกำลังขุดแก้วบรมจักร ซึ่งแก้วดวงนี้ หลวงปู่บอกว่า หากขุดขึ้นมาได้ จะสามารถเลี้ยงคนได้ทั้งโลก โดยไม่ต้องทำมาหากิน และชาวโลกจะได้เอาเวลามาปฏิบัติธรรมอย่างเดียว ซึ่งในช่วงที่ขุดแก้วนั้น.. หลวงปู่ท่านนั่งอยู่ที่ปลายแคร่แบบหมิ่น ๆ นั่งคุมพวกที่ได้ธรรมกายทำวิชชา เพื่อเรียกให้แก้วขึ้นมา ซึ่งหนึ่งในนั้น..ก็มีหลวงตาอยู่ท่านหนึ่ง ซึ่งเวลาทำวิชชาท่านก็จะตะบันหมากไปด้วยเคี้ยวไปด้วย หลวงปู่ก็มักจะดุท่านบ่อย ๆ ว่า "เดี๋ยววิชชาก็ไม่ทันเขาหรอก" พอหลวงปู่ดุทีหนึ่ง ท่านก็หยุดตะบันทีหนึ่ง

แต่อยู่มาวันหนึ่ง ขณะที่ท่านนั่งตะบันหมากอยู่ จู่ ๆ ก็ได้ยินเสียงดังตุ๊บ คือ มีงูเห่าตัวใหญ่ขนาดเท่าน่อง หล่นลงมาจากต้นข่อย จากนั้นเสียงตะบันหมากก็หยุดทันที หลวงปู่ท่านก็เลยสงสัยว่าทำไมวันนี้เสียงตะบันหมากหยุดไปนาน ท่านจึงหันไปดู ซึ่งก็ปรากฏว่า หลวงตาหยุดตะบันหมาก และกำลังจ้องไปที่ตางูเห่าตัวนั้น งูเห่าตัวนั้น..ก็จ้องกลับมาที่ตาของหลวงตา ซึ่งหลวงตาเล่าว่า "เราก็ตรึกอยู่ในธรรมกาย..แล้วก็จ้อง ..งูมันจะทำอะไรเราไม่ได้ แต่เราก็ทำอะไรงูไม่ได้เหมือนกัน..."

www.kalyanamitra.org

แต่กับหลวงปู่.. ซึ่งมีวิชชาที่เชี่ยวชาญกว่ามาก... ทันทีที่หลวงปู่หันไปมองงู.. งูมันก็หันเปลี่ยนทิศมองมาที่หลวงปู่แทน และทันทีที่สายตาของหลวงปู่สบกับตางู โยมแผ้วก็ได้เห็นแสงสว่างพุ่งปร๊าดออกจากตาของหลวงปู่เหมือนแสงจากลำไฟฉายพุ่งไปที่ตางูทันที จากนั้นงูมันก็ตกใจสุดขีด สะดุ้งพุ่งตัวข้ามรั้วสังกะสีหนีไปทันที

หลังจากนั้นหลวงปู่ท่านก็สั่งพวกที่ทำวิชชาว่า ให้เข้าที่ไปตามหัวหน้างู บอกให้หัวหน้างูไปเจรจากระจายข่าวบอกลูกน้องงูทั้งหลายว่า ให้อพยพไปจากวัดปากน้ำเสีย คือ ให้ย้ายที่อยู่ไปเลยเพื่อขอเวนคืนที่ดินตรงนี้ให้พระ แม่ชี เขาปฏิบัติธรรมกัน นับจากวันนั้นงูก็ไม่มาอีกเลยเป็นอัศจรรย์...

www.kalyanamitra.org

3
ขนาดลูกศิษย์รุ่นจิ๋วของหลวงปู่ยังทรงอภิญญา

3.1
สามเณรน้อย..ทำแผ่นดินไหว

สมัยที่หลวงปู่ยังมีชีวิตอยู่ มีคหบดีคนหนึ่ง ชื่อ**นายต่าง** อยู่แถวตลาดพลู ซึ่งใกล้กับวัดปากน้ำ นายต่างคนนี้ เป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านวิชาไสยเวทมาก เชี่ยวชาญถึงในระดับที่ว่า **ถ้าอยากจะให้ใครมาหาที่บ้าน ก็แค่จุดธูปเรียกเท่านั้น เขาก็มาแล้ว โดยไม่ต้องโทรศัพท์ไปบอก หรือให้ใครไปตามเลย!!!**

แต่อยู่มาวันหนึ่ง นายต่างเกิดคึกอะไรก็ไม่ทราบ คือ คึกอยากจะลองของ แกจึงมานิมนต์หลวงปู่ไปฉันภัตตาหารที่บ้าน ซึ่งหลวงปู่ท่านก็รู้ด้วยญาณทัสสนะของท่านว่า นายต่างคิดอะไรกับท่าน ดังนั้นท่านจึงคิดจะปราบทิฐิมานะของนายต่างตลาดพลู และพวกที่มี

www.kalyanamitra.org

ทิฐิมานะมากนี้ จะต้องใช้ฤทธิ์ที่มากกว่าแสดงให้ดู เพื่อเป็นการสยบทิฐิมานะ แต่เนื่องจากการแสดงฤทธิ์เล็ก ๆ น้อย ๆ แค่สยบทิฐิมานะของนายต่าง ไม่ต้องใช้ฝีมือถึงระดับหลวงปู่ก็เอาอยู่ ดังนั้นหลวงปู่ท่านจึงเอาแค่สามเณรตัวเล็ก ๆ ที่เข้าถึงพระธรรมกายไปกับท่านด้วยรูปหนึ่ง พอหลวงปู่ไปฉัน นายต่างก็เข้ามาคุยกับหลวงปู่ว่า...

"ผมเนี่ย!! คนอยู่ไกล ๆ ผมแค่จุดธูปเรียกเดี๋ยวก็วิ่งอ้าวมาหาผมเลย และยิ่งไปกว่านั้นนะ..หากเกิดไฟไหม้ ผมก็ไปยืนบนดาดฟ้า เอาธงอันเล็ก ๆ โบกไปโบกมา แป๊บเดียวเท่านั้นไฟก็ดับได้...แล้วหลวงพ่อล่ะครับ เก่งทางไหน เก่งยังไงบ้าง ไหนแสดงอภินิหารให้ผมดูบ้างสิ เพราะผมได้ยินกิตติศัพท์หลวงพ่อมานานแล้ว"

เมื่อนายต่างพูดจบ หลวงปู่ท่านจึงหันไปหาลูกศิษย์ตัวกระเปี๊ยก คือ สามเณรตัวเล็ก ๆ ที่พามาด้วย โดยบอกว่า... "เณร..นายต่างเขาอยากดูอภินิหาร เณรทำให้ดูหน่อย"

จากนั้นเณรก็นั่งสมาธิไปแค่พักเดียว ไม่กี่นาทีเท่านั้นเองอยู่ ๆ บริเวณบ้านของนายต่างก็เกิดแผ่นดินไหว บ้านตึกที่แกอยู่ก็โคลงเคลง ส่วนกรงนกเขาที่แขวนเรียงกันอยู่ ก็แกว่งไปแกว่งมา

www.kalyanamitra.org

ชนกันก๊ง ๆ เก๊ง ๆ ส่วนนายต่างก็ทรงตัวไม่อยู่ เซไปเซมา ต้องจับโน่นจับนี่ จนร้องอุทานขึ้นมาด้วยความตกใจว่า... “พอ ๆ ๆ พอแล้วครับ...หลวงพ่อ..!!” จากนั้นก็ก้มกราบหลวงปู่ กราบสามเณรก้นกระดกเลย (การทำแผ่นดินไหวของสามเณร เป็นการไหวเฉพาะจุด คือ ไหวเฉพาะบ้านนายต่างเท่านั้น คือ ไหวแบบไม่มีพิษมีภัย ไหวเพื่อละมานะทิฐิมานะของนายต่างตลาดพลู)

นับจากนั้นนายต่างก็ยอมสยบ ยอมลดทิฐิ ยอมรับและศรัทธาหลวงปู่เป็นอย่างยิ่ง ซึ่งตอนหลังนายต่างก็ยอมมาปฏิบัติธรรมฝึกสมาธิกับหลวงปู่ และกลายมาเป็นกำลังสำคัญคนหนึ่งของวัดปากน้ำเลยทีเดียว เรื่องนี้..เป็นเรื่องที่นายต่างประทับใจและเล่าต่อ ๆ มาจนถึงชั่วลูกชั่วหลานของนายต่าง เพราะหลานของนายต่างตลาดพลู ก็ได้มาเล่าเรื่องนี้ให้หลวงพ่อธัมมชโยฟัง

การทำแผ่นดินไหวเฉพาะจุดนี้ เป็นความสามารถเล็ก ๆ น้อย ๆ ของพวกที่เชี่ยวชาญในวิชชาธรรมกาย ขนาดสามเณรน้อย ๆ ระดับลูกศิษย์ ยังทำได้ขนาดนี้ แล้วหลวงปู่..ที่เป็นถึงระดับอาจารย์ จะมีความสามารถขนาดไหน ก็ลองคิดดูกันเอาเอง !!!

www.kalyanamitra.org

3.2

สามเณร..ตาทิพย์

พระครูภาวนากิตติคุณ (วัดเกษมจิตตาราม จ.อุตรดิตถ์) ท่านเล่าว่า สามเณรประพัฒน์ (วัดปากน้ำ) ที่ได้ธรรมกาย ท่านเล่าให้สามเณรวัดตะเคียนฟังว่า ตัวเองได้ไปเรียนวิชชากับหลวงปู่วัดปากน้ำ และได้ไปดูสวรรค์มา พอสามเณรวัดตะเคียนฟังเสร็จก็ไม่เชื่อ จึงพูดขึ้นว่า "กูไม่เชื่อมึงหรอก ว่ามึงได้วิชชาจริงรึเปล่า งั้นให้ลองดูซิว่า พระที่อยู่ในย่าม (ของสามเณรวัดตะเคียน) มีกี่องค์ ในย่ามมีพระเยอะ แต่ไม่เคยนับ"

และพอสามเณรประพัฒน์เข้าสมาธิไปดูเสร็จ ก็ตอบว่า "ร้อยกับสององค์" จากนั้นจึงได้เทพระในย่ามออกมานับ ปรากฏว่า มีร้อยกับสององค์ ไม่ขาดไม่เกินจริง ๆ ซึ่งพอสามเณรวัดตะเคียนเห็นกับตาตัวเองแบบนี้ ก็แทบจะกราบสามเณรประพัฒน์เลยทีเดียว จากนั้นสามเณรวัดตะเคียนก็พูดขึ้นว่า "นึกว่าวิชชาวิปัสสนาหมดไปแล้ว นึกว่าวิชชามรรคผลไม่มีใครเขาทำได้แล้ว" ด้วยเหตุนี้เอง สามเณรวัดตะเคียนก็เลยขอเดินทางไปเรียนวิชชาธรรมกายกับหลวงปู่ที่วัดปากน้ำบ้าง...

www.kalyanamitra.org

4

การตรวจดูดวงบุญ

เวลาหมอดูจะดูดวง เขาจะถามวันเดือนปีเกิดและเวลาตกฟากก่อน แล้วก็เอามาคำนวณ ผูกดวงแล้วก็ทำนายเจ้าชะตา ซึ่งหมอบางคนก็ทายแม่นบ้าง ไม่แม่นบ้าง ทายตามเรื่องตามราวกันไป ซึ่งเรื่องนี้ได้เกิดขึ้นกับ **คุณหญิงล้อมและนายห้างสวัสดิ์ โอสถานุเคราะห์ ผู้ก่อตั้งห้างขายยาโอสถสภา (เต็กเฮงหยู)** เรื่องมีอยู่ว่า แต่เดิมทั้งคู่รักกันมาก ก่อนแต่งงานก็ไปดูดวง ซึ่งไปดูมากี่หมอ ๆ เขาก็บอกว่า แต่งกันไม่ได้เด็ดขาด อยู่ด้วยกันแล้วจะล่มจม จึงทำให้ทั้งคู่เกิดความไม่สบายใจเป็นอย่างมาก แต่ก็ไม่รู้จะไปปรึกษาใคร จึงพากันมากราบถามหลวงปู่วัดปากน้ำ ซึ่งหลวงปู่ท่านก็ตรวจดูให้ **แต่วิธีการดูดวงของหลวงปู่ต่างกับการดูดวงของหมอดูอย่างสิ้นเชิง คือ ท่านไม่ต้องถามวันเดือนปีเกิด ไม่ต้องถามเวลาตกฟากอะไรให้ยุ่งยาก เพราะท่านเข้าธรรมกายไปตรวจดูดวงบุญ ดวงสมบัติในตัวได้**

พอดูเสร็จ ท่านก็บอกว่า..ทั้งคู่นี่แต่งงานกันแล้วดี จะเป็นมหาเศรษฐีตระกูลหนึ่งของเมืองไทยเลยทีเดียว เพราะดวงบุญโตกว่าคืบหนึ่ง และท่านยังบอกอีกว่า ถ้ารวยแล้วให้มาอุปถัมภ์วัดปากน้ำ

www.kalyanamitra.org

และสุดท้าย..ก็เป็นจริงอย่างที่หลวงปู่บอกไว้ทุกประการ เพราะจากเดิมคุณหญิงล้อมและนายห้างสวัสดิ์ก็ไม่ได้รวยอะไร มีเพียงร้านขายยาเล็ก ๆ แถวสำเพ็ง แต่ต่อมาได้ไปทำบุญเลี้ยงพระที่วัดปากน้ำเรื่อย ๆ พอมาทีไร หลวงปู่ท่านจะพูดว่า "ทำบุญถูกทักขิไณยบุคคล.. ยิ่งให้จะยิ่งรวย" และหลวงปู่ท่านก็จะให้พรของท่านไปเรื่อย ๆ ทำให้กิจการขายยาขายดิบขายดีมาก จนต้องย้ายกิจการมาที่ ถ.เจริญกรุง และเปลี่ยนชื่อจากร้านขายยาเล็ก ๆ เป็นโอสถสถานเต็กเฮงหยู จากนั้นกิจการก็ใหญ่โตขึ้นเรื่อย ๆ จนปัจจุบันเปลี่ยนชื่อมาเป็นบริษัท โอสถสภา จำกัด และรวยติดอันดับของประเทศจริง ๆ ...

5

3 ศูนย์ (0) ปริศนา

เรื่องนี้..เป็นเรื่องของหลวงตาอภิรูโป ซึ่งเป็นพระที่บวชที่วัดปากน้ำในปี พ.ศ. 2500 ท่านได้เล่าไว้ว่า ก่อนหน้านั้น..ท่านไม่เคยคิดจะบวชมาก่อนเลย อีกทั้งสาเหตุที่ยอมไปวัดปากน้ำครั้งแรกในชีวิต ก็เพราะคิดถึงพระลูกชายที่บวชอยู่ที่นี่ ซึ่งพอไปถึง..ก็ต้องพบกับความประหลาดใจสุด ๆ คือ ท่านได้ไปเห็น

www.kalyanamitra.org

รูปถ่ายของหลวงปู่ เห็นแล้วก็เกิดความสงสัยอย่างหนักว่า ทำไม.. รูปหลวงปู่ถึงเหมือนกับพระที่มาปรากฏให้ท่านเห็นก่อนตาย!! (เนื่องจากก่อนหน้านี้ ท่านได้ตายแล้วฟื้นขึ้นมาใหม่) และเมื่อท่านเห็นดังนั้น...ก็ไม่รอช้า..รีบไปเรียนถามพระที่เฝ้าอยู่ที่โรงเรียนปริยัติธรรมว่า.. "หลวงพี่ครับ...พระองค์ที่อยู่ในรูป ยังมีชีวิตอยู่ไหมครับ??" ซึ่งก็ได้รับคำตอบว่า.. "ยังมีชีวิตอยู่" พระที่โรงเรียนปริยัติก็ชี้ไปทางหลวงปู่วัดปากน้ำแล้วพูดว่า "ท่านนั่งรับแขกอยู่นั่น เข้าไปกราบท่านสิ"

ซึ่งพอเจ้าของเรื่องได้เจอกับหลวงปู่ครั้งแรก หลวงปู่ก็พูดโพล๊ะขึ้นทันทีว่า... "ไอ้ศูนย์..ศูนย์ (0..0) นี่สำคัญ !! ศูนย์แรกนั้น ได้อยู่บ้านใหญ่ ศูนย์ที่ 2 นี้เกือบตาย ศูนย์ที่ 3 นี่จะได้บวช เอ้า...เอาฉายาไป... อภิรูโป"

ซึ่งพอเจ้าของเรื่องฟังดังนั้น ก็รีบพูดสวนกลับว่า.. "หลวงพ่อครับ..ผมไม่ได้มาบวชครับ ผมจะมาเยี่ยมพระลูกชาย" แต่หลวงปู่ท่านก็ย้ำคำเดิม แถมเอากระดาษเขียนฉายายื่นให้ แล้วพูดอีกว่า.. "เอา..น่ะ....บวช !!! เอ้า..เอาฉายาไป... อภิรูโป แปลว่า ผู้มีรูปงามอันยิ่ง..." คือ หลวงปู่ท่านพูดเอง..เออเองเสร็จสรรพ จนเจ้าของเรื่องก็เกิดอาการงง และก็มานั่งรำพึงนึกทบทวนดูว่า เอ้..ที่หลวงปู่พูดว่า.. **ศูนย์ (0) แรก**..ได้อยู่บ้านใหญ่มันหมายความว่าอะไร?? เพราะเราเกิดมาก็ยากจนเหลือเกิน และสักครู่ก็ปิ๊งนึกออก

www.kalyanamitra.org

ว่า อ๋อ.. ตอนปี พ.ศ. 2480 น่ะ เราติดคุกติดตะราง เพราะหัดเป็นโจร คือ ลองไปปล้นเขาครั้งแรก แล้วโดนจับเข้าคุกเลย จึงได้มาอยู่บ้านใหญ่หลังเบ้อเร่อจริง ๆ เพราะในคุกมีคนอยู่รวมกันเยอะเลย...แต่หลวงปู่ท่านไม่ได้บอกเราตรง ๆ ว่าเราเคยเข้าคุกต่อหน้าสาธารณชน เพราะท่านกลัวเราจะเสียหน้า

จากนั้นเจ้าของเรื่องก็มานึก.. จนต้องร้องอ๋อ..!! ขึ้นอีกครั้งว่า ส่วน.. **ศูนย์** (0) **ที่** 2 ก็คือ อีก 10 ปีต่อมา..คือในปี พ.ศ. 2490 หลังจากออกมาจากคุกแล้ว ก็ได้ไปทำอาชีพเผาปูนขาย แต่พอเผาไปเผามา ผงปูนมันเข้าไปกัดในคออีท่าไหนก็ไม่ทราบ กัดจนเลือดออก รักษาอย่างไรก็ไม่หาย แถมล้มป่วยหนักจนเข้าขั้นโคม่า ทำให้พระลูกชายที่บวชอยู่ที่วัดปากน้ำเป็นห่วงมาก จึงเขียนจดหมายมาบอกคาถาดีกับโยมพ่อว่า ให้ท่อง “สัมมา อะระหัง” ไปเรื่อย ๆ ซึ่งพอท่องไปท่องมา... อยู่ ๆ ก็เกิดปาฏิหาริย์ขึ้น คือ เจ้าของเรื่องเห็นหลวงปู่วัดปากน้ำมายืนอยู่ตรงหัวนอน ซึ่งตอนที่เห็นนั้นยังไม่เคยรู้จักและไม่เคยเห็นค่าหน้าค่าตาหลวงปู่มาก่อนเลย แต่ก็อธิบายลักษณะไว้ชัดว่า เป็นพระภิกษุที่มีสง่าราศีดีมาก และมีจุดเด่น คือ ท่านมีไฝขนาดใหญ่เท่าเม็ดพุทรา 2 เม็ด ซึ่งหลวงปู่ท่านมาก็เพื่อจะบอกว่า.. “เอ็งเอาขมิ้นกินเข้าไปสิวะ เดี๋ยวก็หาย..!!”

แต่เนื่องจากสภาพร่างกายของเจ้าของเรื่องตอนนั้นมีสภาพร่อแร่เต็มทีแล้ว จึงทำให้หลังจากเห็นหลวงปู่เสร็จ กายมนุษย์

www.kalyanamitra.org

ละเอียด.. ก็หลุดออกจากกายมนุษย์หยาบทันที โดยที่เจ้าของเรื่องไม่รู้ตัว ซึ่งถ้าใช้ศัพท์ชาวบ้าน ก็คือ วิญญาณหลุดออกจากร่าง หรือพูดง่าย ๆ ว่าตายแล้วนั่นเอง... และด้วยความที่เจ้าของเรื่องไม่รู้ว่าตัวเองตาย จึงคิดไปว่า.. เอ..ทำไม..?? หลังจากท่อง "สัมมา อะระหัง" แล้วร่างกายมันสบ๊าย..สบาย ไม่เจ็บไม่ปวดทรมานร่างกายเหมือนเก่า แถมยังมีความสามารถพิเศษเพิ่มขึ้น คือ ลุกเดินออกมาจากร่างตัวเองได้ด้วย อีกทั้งยังลุกเดินออกมาถึงนอกชานบ้านได้ คือ แทนที่จะคิดว่าตัวเองตายแล้ว แต่กลับมี Positive Thinking คือ คิดบวกถึงขั้นว่า..คงเป็นเพราะอานุภาพที่ได้ท่องคาถาวิเศษ คือ "สัมมา อะระหัง" ซึ่งพอคิดอย่างนี้ ก็เลยอะเลิร์ต...รีบท่อง "สัมมา อะระหัง" ใหญ่เลย คือ ท่องไป..เดินไป..ทึ่งไป เพราะสามารถเดินได้เหนือพื้น สามารถเดินไปในอากาศได้ เหมือนมีอากาศเป็นแผ่นดิน แถมเดินได้เร็วกว่าปกติอีก ซึ่งพอเจ้าของเรื่องทำได้อย่างนี้...ก็เลยอะเลิร์ตหนักกว่าเก่าขึ้นไปอีก คือ ดีใจ..เกิด Positive Thinking คิดบวกต่อไปอีกว่า เอ..ท่อง "สัมมา อะระหัง" ..นี่มันช่างดีอะไรขนาดนี้.. ท่องแล้วทำให้เหาะได้ด้วย !!!

จากนั้นเจ้าของเรื่องก็เดินแบบเหาะ ๆ ลอย ๆ ไปเรื่อย ๆ อย่างเบิกบานใจ จนกระทั่งไปเจอคนรู้จัก 2 คน ..คนแรกเดินอยู่ข้างหน้า ส่วนคนที่ 2 เดินอยู่ข้างหลัง อยู่ห่างกันแค่ 2 เมตร ก็เลยดีใจ คิดอยากจะไปบอกเขาว่า ได้เจอคาถาเด็ดเข้าแล้ว... คือ ถ้าได้ท่อง "สัมมา อะระหัง" แล้ว..จะเหาะได้ เพราะอยากจะให้เขาเหาะได้

www.kalyanamitra.org

เหมือนตัวท่านเอง แต่ทันทีที่เจ้าของเรื่องตะโกนเรียก ทั้งสองคนนั้นกลับไม่มีใครโต้ตอบหรือหันมามองเลยสักคน เพราะเขาไม่ได้ยิน ซึ่งเมื่อเป็นอย่างนี้ ก็เลยทำให้เจ้าของเรื่องเกิดอาการไม่พอใจ ว่าทำไมเรียกแล้วไม่ได้ยิน และไม่มีปฏิกิริยาตอบสนองอะไรกันบ้างเลย...

ด้วยเหตุนี้..ก็เลยทำให้กายละเอียดของเจ้าของเรื่องเกิดอาการหงุดหงิดขัดใจ และก็ลองเปลี่ยนมาใช้วิธีการใหม่ คือ เดินไปในอากาศแล้วเอาเท้าไปเหยียบบ่าคนที่อยู่ข้างหน้าเสียเลย เพราะอยากไม่หันมามองดีนัก ด้วยเหตุนี้..ก็เลยทำให้คนที่อยู่ข้างหน้าเซจนหน้าคะมำไปเลย และเกิดอาการไม่พอใจอย่างแรงจนต้องหันขวับกลับมาดู พร้อมกับคำถามที่เกิดขึ้นในใจว่า..ใครกัน.? บังอาจมาผลักเรา..!! และพอหันมาเจอคนข้างหลัง ก็เลยคิดว่า ต้องเป็นไอ้หมอนี่ผลักแน่ ๆ ก็เลยทำให้เกิดการทะเลาะกันยกใหญ่

ส่วนเจ้าของเรื่องที่ลอยอยู่ในอากาศได้เห็นดังนั้น..ก็รีบห้ามบอกว่า “อย่าทะเลาะกัน ฉันน่ะ..เป็นคนทำเอง !” แต่ไม่ว่าเจ้าของเรื่องจะพยายามบอกอย่างไร สองคนนั้นก็ไม่ได้ยินอยู่ดี เลยทำให้เจ้าของเรื่องเปลี่ยนมาใช้วิธีการใหม่ คือ เดินไปเขย่าต้นพุทราที่อยู่ข้างหน้าให้สั่นอย่างแรง ทันใดนั้น..!! เมื่อสองคนนั้นเห็นต้นพุทราสั่นโดยไม่เห็นคนเขย่า..ก็เกิดอาการตะลึงค้าง หยุดทะเลาะกันทันที ซึ่งขณะที่สองคนนั้นกำลังตาค้างอยู่นี่เอง ก็เลยทำให้กายละเอียด

www.kalyanamitra.org

เข้าใจไปเองว่า เจ้ามนุษย์สองคนนี้สามารถมองเห็นเขาได้แล้ว จึงเกิดกำลังใจขึ้นมาใหม่ว่า งั้น..เรารีบบอกคาถาดี ว่าให้ท่อง “สัมมา อะระหัง” แล้วจะเหาะได้ดีกว่า แต่ที่ไหนได้... ขณะที่กายละเอียดกำลังจะอ้าปากบอก..สองคนนั้น..เผ่นอ้าว..วิ่งป่าราบ..หนีไปพร้อมกับตะโกนว่า..ผี.. ผี ...หลอก !!!

เมื่อเป็นดังนั้นเจ้าของเรื่องก็ไม่รู้จะทำอย่างไร จึงเดินเรื่อยเปื่อย และไปเจอยายแก่คนหนึ่งที่รู้จักกันอีก จากนั้นก็ใช้วิธีการเดิมอีก คือ เดินไปเขย่าต้นไม้ที่อยู่ข้างหน้า เพราะคิดว่าวิธีนี้ เป็นวิธีที่จะทำให้ยายแก่หันมามองเจ้าของเรื่องได้ แต่ที่ไหนได้..ยายแก่คนนี้..เจนโลก คือ ไม่เหมือนชาย 2 คนที่แล้ว เพราะแกไม่กลัวผี คือ พอแกเห็นต้นไม้สั่นเองได้ แกก็เลยด่ากราดเลย ว่าไอ้ผี..มาหลอกได้แม้กระทั่งคนแก่..หลอกแม้กระทั่งกลางวัน ด่า..อย่างนั้น..อย่างนี้.. คือโวยวายยกใหญ่ จนทำให้เจ้าของเรื่องหมดอารมณ์ เกิดอาการไม่พอใจ พลางคิดว่า..อุตส่าห์หวังดี กะจะเอาคาถาดี “สัมมา อะระหัง” เหาะได้มาบอก ทำไมต้องมาด่ากันถึงขนาดนี้ และพอคิดอย่างนี้..ก็เลยเดินเข้าไปใกล้ยาย กะว่าจะลองเอาเท้าเหยียบบ่าแกดูเหมือนชายคนเมื่อกี้ แต่พอคิดไปคิดมา ก็บอกกับตัวเองใหม่ว่า..อย่าดีกว่า เพราะขนาดเมื่อกี้เหยียบบ่าผู้ชายคนนั้นเบา ๆ เขายังหน้าคะมำไปถึงขนาดนั้น แต่นี่..ยายแกแก่แล้ว เดี๋ยวเกิดล้มแล้วตายขึ้นมา จะบาปเปล่า ๆ เมื่อคิดดังนั้นแล้ว...เจ้าของเรื่องก็เดินถอยทัพกลับบ้านตัวเองดีกว่า

www.kalyanamitra.org

และทันทีที่เข้าบ้านนั่นเอง... เจ้าของเรื่องก็ต้องตกใจ เพราะเห็นคนในบ้านร้องไห้กันระงม อีกทั้งพอไปเห็นสัปเหร่อกำลังจับร่างของเจ้าของเรื่องมัดมือ มัดตราสังข์ เอาดอกไม้ใส่มือ ก็เลยรู้ว่า.. ตัวเองได้ตายไปแล้ว ซึ่งพอรู้อย่างนี้..เจ้าของเรื่องก็เกิดความรู้สึกอยากจะกลับเข้าร่างตัวเองใหม่ แต่ก็ไม่รู้จะทำยังไง จึงรีบท่อง "สัมมาอะระหัง" ใหญ่เลย และคิดในใจว่า..อยากจะเข้าร่างให้ได้ จากนั้น.. มันปรี๊ดเข้าไปอย่างไรก็ไม่ทราบ คือ กายละเอียดมันวืดเข้าร่างเดิมได้ ซึ่งพอสัปเหร่อเห็นร่างที่ตายแล้ว เกิดอะเลิร์ตกระดุกกระดิกขึ้นมาใหม่ได้ ก็นึกว่าผีหลอก เผ่นอ้าวหนีกันไปเป็นแถวเลย แต่สักครู่ก็มีผู้กล้าคนหนึ่งเข้าไปแกะเชือกที่มัดมือเอาดอกไม้ออก และก็พูดคุยกันจนเกิดความเข้าใจ และมั่นใจว่า ไม่ใช่ผีแล้ว ..เจ้าของเรื่องก็เลยบอกให้คนข้าง ๆ เตียงช่วยไปเอาขมิ้นมาให้กินตามที่หลวงปู่วัดปากน้ำมาบอกเอาไว้ จนสุดท้ายก็หายป่วยเป็นอัศจรรย์จริง ๆ

จนกระทั่งอีก 10 ปีถัดมา คือ ปี พ.ศ. 2500 เป็น 0 ที่ 3 อยู่ ๆ เจ้าของเรื่องก็เกิดคิดถึงพระลูกชายที่วัดปากน้ำมาก ก็เลยได้มาเจอหลวงปู่องค์เป็น ๆ ครั้งแรก และพอเจอท่าน ท่านก็ทักเรื่อง 3 ศูนย์ อย่างที่ได้เล่ามาแล้ว แล้วก็บอกว่า **ศูนย์ (0) ที่ 3 นี่..จะได้บวช** แต่เจ้าของเรื่องก็บอกหลวงปู่ไปว่า.. "บวชไม่ได้ เพราะตอนนี้เป็นหนี้เขาอยู่"

www.kalyanamitra.org

แต่เนื่องจากหลวงปู่ท่านเห็นในที่ จึงบอกกลับไปว่า “ให้ไปบอกเจ้าหนี้นะว่า เอ็งจะบวช แล้วเจ้าหนี้เขาจะยกหนี้ให้เอ็งหมด แล้วเขาก็จะเป็นเจ้าภาพบวชให้ด้วย แถมเอ็งก็ยังเหลือเงินกลับมาวัดปากน้ำอีกด้วย”

ซึ่งพอเจ้าของเรื่องฟังดังนั้น ก็เลยลองไปหาเจ้าหนี้ดู และก็บอกว่า “อยากจะบวช” เจ้าหนี้ก็เลยถามย้ำความมั่นใจว่า “จะบวชจริงรึเปล่า?” เจ้าของเรื่องก็บอกว่า “จริง ๆ ..จะบวชไปตลอดชีวิตเลย เพราะแก่มากแล้ว อีกทั้งพระลูกชายก็บวชอยู่วัดปากน้ำ”

เมื่อเจ้าหนี้ฟังดังนั้น ก็อะเลิร์ตดีใจรีบอนุโมทนา แล้วบอกต่อว่า “งั้น..ยกหนี้ให้หมดเลยก็ได้” แถมยังถามต่ออีกว่า.. “มีเจ้าภาพบวชให้รึยังล่ะ” เจ้าของเรื่องก็ตอบว่า.. “ยัง” เจ้าหนี้ก็บอกต่อด้วยความดีใจว่า.. “งั้น..จะขอเป็นเจ้าภาพให้เอง” จากนั้นเจ้าหนี้ก็ถามเพิ่มอีกว่า “แล้วมีเงินเดินทางไปวัดปากน้ำรึเปล่า” เจ้าของเรื่องก็ตอบว่า.. “ไม่มี”

เจ้าหนี้ก็เลยให้เงินมาอีกก้อนหนึ่ง เพื่อเป็นค่าเดินทางไปวัดปากน้ำอีก คือ จากเป็นหนี้..แต่กลับเหลือเงินกลับมาวัดปากน้ำจริง ๆ ซึ่งเป็นไปตามที่หลวงปู่ท่านบอกไว้เป็นอัศจรรย์ทุกประการ...

www.kalyanamitra.org

6
ท่านศักดิ์สิทธิ์เกินไป

เรื่องนี้..เป็นเรื่องของลุงเปล่ง..ซึ่งเป็นบุคคลยุคต้นวิชชาที่ชอบมาเล่าเรื่องราวของหลวงปู่ให้หลวงพ่อธัมมชโยฟังบ่อย ๆ อีกทั้งยังเคยมาวัดพระธรรมกายตั้งแต่ครั้งยังเป็นทุ่งนาฟ้าโล่งอีกด้วย

ลุงเปล่งเป็นทานบดีของวัดปากน้ำ..ที่ชอบมาถวายภัตตาหารกับหลวงปู่..พร้อมกับภรรยาอยู่เป็นประจำ ด้วยเหตุนี้..จึงทำให้ลุงเปล่งคุ้นเคยกับหลวงปู่ แต่ทว่า..แม้จะคุ้นเคยกับหลวงปู่มากสักแค่ไหน ลุงเปล่งก็ไม่ค่อยจะเชื่อในความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงปู่สักเท่าไร ที่บอกอย่างนี้ไม่ใช่เพราะลุงเปล่งไม่เคารพหรือลบหลู่หลวงปู่ แต่เป็นเพราะลุงเปล่งไม่ค่อยเข้าใจและตามไม่ทันในเรื่องการทำวิชชาของหลวงปู่ โดยลุงเปล่งจะชอบพูดว่า “**หลวงพ่อท่านศักดิ์สิทธิ์เกินไป**” อีกทั้งยังไม่ค่อยเชื่อในอานุภาพวิชชาธรรมกายอีกด้วย

ด้วยเหตุนี้..ลุงเปล่ง**จึงเป็นคนพิเศษเพียงคนเดียว** ที่แม้ยังไม่เข้าถึงพระธรรมกาย แต่หลวงปู่ท่านก็เอ็นดู และอนุญาตให้เข้าไปในโรงงานทำวิชชาซึ่งก็คือกุฏิของท่าน เพื่อให้ลุงเปล่งได้ประจักษ์ใน

www.kalyanamitra.org

ความศักดิ์สิทธิ์ของวิชชาธรรมกายด้วยตัวเอง ทั้ง ๆ ที่ในสมัยนั้น ผู้ที่จะเข้าไปในโรงงานทำวิชชาได้ ต้องเป็นพวกที่เข้าถึงพระธรรมกายเท่านั้น แต่สำหรับลุงเปล่งแล้ว หลวงปู่จะพาท่านไปที่ประตูของโรงงานทำวิชชาแล้วบอกว่า..

"เปล่ง..เวลาเอ็งเข้ามานี่ เอ็งเอามือล้วงข้างล่าง..แล้วดันไม้อย่างนี้นะ แล้วประตูมันจะเปิดเอง และถ้าเอ็งเข้าไปแล้ว..ก็ให้นั่งเฉย ๆ นะ..อย่าส่งเสียงพูดอะไร เพราะเขากำลังทำวิชชากัน"

ซึ่งพอลุงเปล่งลองเข้าไปจริง ๆ ท่านก็ออกมาเล่าว่า "พอเข้าไปแล้ว..เราเหมือนคนบ้านะ เพราะไม่รู้เขาพูดอะไรกัน พูดกันอยู่ 2 คำ คือ ทำให้ละเอียด ..ละเอียดลงไป ..ละเอียดหรือยัง ซึ่งถ้าเป็นผู้หญิงก็จะตอบหลวงปู่ว่า ละเอียดแล้วเจ้าค่ะ ถ้าเป็นพระ..ก็จะตอบว่า ละเอียดแล้วครับ คือ ฟังแล้ว..ไม่เห็นจะมีอะไร มีแต่คำว่าละเอียด และพอหลวงปู่ถามพวกที่ทำวิชชาว่า สว่างหรือยัง เขาก็ตอบออกมาว่า สว่างแล้วเจ้าค่ะ..."

จากนั้นหลวงปู่ก็บอกลุงเปล่งว่า "..เออ เปล่ง.!! ไหนเอ็งลองออกไปดูสิ ท้องฟ้าสว่างหรือยัง" ซึ่งลุงเปล่งก็ได้แต่ไม่เข้าใจ คือไม่รู้ว่าเขากำลังทำอะไรกัน แต่พอเปิดประตูออกมาดูนอกโรงงานทำวิชชา ทันใดนั้น..ลุงเปล่งก็เห็นท้องฟ้าสว่างจ้าเลย แต่ลุงเปล่งก็แค่นึกในใจว่า "..เอ..!! ตอนเราเข้ามาวัดใหม่ ๆ ท้องฟ้ายังมืดตื้ออยู่เลย...มืดจนน่ากลัว เอ๊ะ..!! แต่ทำไมตอนนี้มันสว่างจ้าเลย..."

www.kalyanamitra.org

จากนั้นก็กลับเข้ามารายงานหลวงปู่ทั้ง ๆ ที่ยังงงไม่หายว่า.. “สว่างแล้วครับ” ซึ่งพอหลวงปู่ฟังเสร็จ ท่านก็นิ่ง ๆ ต่อไปโดยไม่พูดอะไร จากนั้นลุงเปล่งก็คิดในใจว่า.. “เรานั่งมาตั้งนานแล้ว ไม่เห็นจะมีอะไร มีแต่พูดคำว่าละเอียด ..ออกไปดีกว่า..ขืนอยู่ในนี้ต่อไป.. บ้ากันพอดี”

ในช่วงนั้น..นอกจากลุงเปล่งจะยังไม่ค่อยเข้าใจเรื่องการทำวิชชาแล้ว ลุงเปล่งยังเชื่อและศรัทธาในวิชาโหราศาสตร์อีกด้วย เพราะในช่วงที่ลุงเปล่งหัดเป็นหมอดู ท่านจะชอบมาคุยอวดให้หลวงปู่ฟังว่า ตำราโหราศาสตร์...มันดีอย่างนั้น..อย่างนี้ แม่นอย่างนั้น.. อย่างนี้ ซึ่งพอหลวงปู่ฟังเสร็จ ท่านก็บอกว่า “..**สู้ “สัมมา อะระหัง” ไม่ได้หรอกวะ เพราะเป็นทางมรรคผลนิพพาน**”

แต่ลุงเปล่งก็ยังไม่เข้าใจเท่าไร แถมยังยืนยันความเชื่อของตัวเองอยู่ดี คือ เมื่อลุงเปล่งมาหาหลวงปู่ทีไร ก็จะบอกแต่ว่าโหราศาสตร์แม่นอย่างนั้น..อย่างนี้..อยู่เรื่อย จนหลวงปู่รำคาญ จึงพูดกลับไปว่า.. “เปล่ง..ข้าให้เอ็งดูแม่นสัก 10 ปี คือ ในช่วง 10 ปีนี้.. เอ็งจะแม่นมากทีเดียว แต่หลังจากนั้น ตอนท้ายของชีวิตนี่..เอ็งจะจำได้แค่ “สัมมา อะระหัง” วิชาอย่างอื่นเอ็งจะลืมหมดเลย.!!!”

ซึ่งตอนนั้น..ไม่ว่าหลวงปู่จะพูดยังไงลุงเปล่งก็ไม่เชื่อ หนำซ้ำยังไม่คิดว่าจะเป็นไปได้เลย เพราะช่วงนั้นลุงเปล่งเป็นหมอดูที่แม่นมาก คือ แม่นในระดับเทพเรียกทวด เพราะไม่ว่าลุงเปล่งจะจับ

www.kalyanamitra.org

ตำราไหนมาอ่าน ก็เข้าใจทะลุปรุโปร่งหมด แถมยังแตกฉานถึงขนาดเขียนตำราหมอดูเองได้ แต่หลังจาก 10 ปีผ่านไปเท่านั้นเอง... ลุงเปล่ง..เกิดเป็นอะไรไปก็ไม่ทราบ ทายใครก็แค่เกือบถูก ซึ่งก็แปลว่าไม่ถูก แถมไม่แม่นเหมือนเก่า เพราะที่เคยศึกษามามันลืมไปจริง ๆ ซึ่งลุงเปล่งบอกว่า ที่พอจะจำได้บ้าง..ก็เป็นพวกคาถาอาคม และเมื่อเป็นอย่างนี้ ลุงเปล่งก็เลยเกิดอาการเสียเซลฟ์ (Self) เพราะดูดวงใครก็ไม่ถูก จึงกลับมากราบเรียนถามหลวงปู่ว่าเพราะอะไร..ทำไมมันดูไม่แม่น ซึ่งท่านก็ตอบลุงเปล่งไปว่า "..ก็มันครบ 10 ปีแล้วนี่หว่า"

ซึ่งพอลุงเปล่งนับเวลาดู ท่านก็ต้องทึ่ง เพราะเมื่อนับเวลาดูแล้วมันเลย 10 ปีไปแค่ 1 วัน เท่านั้นเอง ลุงเปล่งก็กลายเป็นหมอดูที่ดูไม่แม่นแล้ว และที่น่าทึ่งมากไปกว่านั้น คือ ในบั้นปลายชีวิตของลุงเปล่ง ก็เป็นไปตามที่หลวงปู่บอกไว้เป๊ะเลย คือ ลุงเปล่งบอกว่า.. "เป็นไงก็ไม่รู้ คาถง..คาถา หมอดง..หมอดู อะไรที่เคยเรียนมามันลืมไปหมดเลย เหลือแต่ "สัมมา อะระหัง" อย่างเดียวจริงๆ ซึ่งทำไมมันลืมก็ไม่รู้เหมือนกัน ทั้ง ๆ ที่พยายามนึก ๆ แล้ว แต่นึกยังไงก็นึกไม่ออก"

ซึ่งภรรยาลุงเปล่งเล่าให้พระเดชพระคุณหลวงพ่อธัมมชโยฟังที่อาคารดาวดึงส์ว่า "คุณเปล่งเขาจำอะไรไม่ได้เลย จริงอย่างที่หลวงพ่อพูดไว้ไม่มีผิด คือ ไม่รู้..คุณเปล่งแกเป็นอะไร เขาบอกจำอะไรไม่ค่อยได้ เหลือแต่ "สัมมา อะระหัง" อย่างเดียวเท่านั้น"

www.kalyanamitra.org

จากการที่ลุงเปล่งไม่ค่อยเชื่อในความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงปู่ เลยทำให้มีคนไปถามลุงเปล่งว่า ทำไม..ถึงไม่ค่อยเชื่อหลวงพ่อ ? ซึ่งลุงเปล่งก็จะตอบทันทีเลยว่า "ก็จะให้เชื่อได้ยังไง เพราะเคยเห็นเกจิอาจารย์แทบทุกคนเลย เวลาเขาจะทำของขลัง หรือทำอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์อะไร เขาจะมีพิธีรีตอง จะต้องท่องคาถา ต้องเขียนเลขสักยันต์ หรือไม่ก็เสกเป่าอะไรสักอย่างเพื่อให้มันศักดิ์สิทธิ์ แต่นี่.. ไม่เห็นหลวงพ่อท่านทำอะไรเลยสักอย่าง คือ พอเราพูดหรือขออะไรเสร็จ.. แป๊บเดียว..ยังไม่ทันไรเลย..หลวงพ่อท่านก็พูดกลับมาว่า.. เรียบร้อยแล้ว หรืออย่างขณะที่หลวงพ่อกำลังนั่งฉันอยู่ พอมีญาติโยมเข้ามาขอบารมีให้ท่านช่วยอะไรสักอย่าง ท่านก็ทำแค่ส่งเสียง อือ ๆ ...แถม อือ..ไป..ฉันไปอีกต่างหาก..."

อย่างมีอยู่ครั้งหนึ่ง ลุงเปล่งก็ขนเอาผ้าเช็ดหน้าที่พิมพ์รูปหลวงปู่ ที่ทำไว้แจกญาติโยมที่มาร่วมงานมุทิตาหลวงปู่ในครั้งที่ท่านได้รับเลื่อนสมณศักดิ์ เป็นจำนวนร้อย ๆ ผืน... มาให้หลวงปู่ช่วยทำให้ศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งลุงเปล่งก็เอาไปวางไว้ข้าง ๆ สำรับอาหารของหลวงปู่ เพราะหลวงปู่ว่าให้วางไว้นั่น แล้วท่านก็นั่งฉันไปเรื่อย ๆ และพอฉันเสร็จ ท่านก็บอกลุงเปล่งว่า "เสร็จเรียบร้อยแล้ว เอ็งยกออกไปได้เลย"

พอลุงเปล่งเห็นดังนั้น..แทนที่จะอะเลิร์ตดีอกดีใจ กลับขัดอกขัดใจมาก อีกทั้งยังรู้สึกหงุดหงิดขึ้นมาทันที เพราะมองว่าหลวงปู่

www.kalyanamitra.org

ไม่ยอมทำอะไรให้สักอย่าง คิดว่าหลวงปู่ท่านไม่ยอมเสกผ้าเช็ดหน้าให้ และเมื่อคิดดังนี้..ก็เลยเอาผ้าเช็ดหน้านั้น เที่ยวไล่แจกญาติโยมจนหมดเกลี้ยง ไม่เหลือเลยแม้แต่ผืนเดียว แถมไม่ยอมเก็บไว้เป็นของตัวเองเลยสักผืน เพราะมัวแต่คิดว่า ผ้าเช็ดหน้าทั้งชุดนี้.. จะศักดิ์สิทธิ์ได้อย่างไร เพราะหลวงปู่ท่านไม่ยอมเสกให้ แต่ที่ไหนได้... หลังจากที่ลุงเปล่งแจกเขาจนหมดแล้ว ไม่นานต่อมา ปรากฏว่ามีคนเจออานุภาพกันมากมาย อีกทั้งยังมาเล่าเรื่องความศักดิ์สิทธิ์ของผ้านั้นให้ลุงเปล่งฟัง ว่าเจออานุภาพอย่างนั้น..อย่างนี้ เช่นบางคนไปทดลองเอาปืนยิงผ้า ซึ่งปรากฏว่าปืนพังไปเลย คือ ยิงไม่ออก

ด้วยเหตุนี้..เลยทำให้ลุงเปล่งนึกเสียดายขึ้นมาทันที จนพูดออกมาว่า “ตายแล้ว..ๆ ไม่มีแล้ว ...แจกเขาไปหมดแล้ว” และพอลุงเปล่งมารู้ทีหลังว่า ผ้าเช็ดหน้านั้นศักดิ์สิทธิ์ ลุงเปล่งก็เกิดคาใจขึ้นมาว่า ..อยู่ ๆ ผ้าเช็ดหน้าเกิดศักดิ์สิทธิ์ขึ้นมาได้อย่างไร ในเมื่อหลวงปู่ไม่ได้เสก ไม่ได้เป่าอะไรเลย!!

ด้วยความคาใจอย่างแรงนี้เอง ลุงเปล่งก็เลยเข้าไปถามท่านว่า “หลวงพ่อ..ทำยังไงหรือครับ ไม่เห็นเสกเป่าอะไรกับเขาเลย แล้วทำไมเขาเอาไปยิงแล้ว..ยิงไม่ออก...”

ซึ่งหลวงปู่ก็ตอบแบบนิ่ง ๆ ว่า “ก็นึกๆ เอา...” ลุงเปล่งก็ถามต่ออีกว่า “นึกยังไง..??” หลวงปู่ก็ตอบเพิ่มว่า “..ก็นึกในตำแหน่งที่นึก ๆ แล้วมันสำเร็จสิ” ซึ่งก็คือศูนย์กลางกายฐานที่ 7 นั่นเอง...

www.kalyanamitra.org

และนี่ก็คือสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ลุงเปล่งชอบพูดว่า “**หลวงพ่อท่านศักดิ์สิทธิ์เกินไป**” คือ **ดูภายนอกเหมือนหลวงปู่ท่านไม่ทำอะไร แต่จริงๆ ท่านทำงานภายในตลอดเวลา จนเป็นเรื่องปกติธรรมดาของท่าน จึงทำให้ท่านเป็นมหาปูชนียาจารย์ที่ศักดิ์สิทธิ์ และมีอานุภาพอันไม่มีประมาณ**...

หรืออีกคราวหนึ่ง ลุงเปล่งและภรรยาได้ไปถวายภัตตาหารเพลกับหลวงปู่และคณะพระภิกษุสงฆ์ที่วัดปากน้ำ และพอหลวงปู่ฉันเสร็จ ท่านก็พูดกับลุงเปล่งว่า.. “เออ..! พระจะให้พรแล้วนะ เดี๋ยวพระพุทธเจ้าท่านเสด็จลงมานี่นะ เอ็ง..จะเอากี่องค์ ..เดี๋ยวให้ท่านมาให้พรเอ็งสักหมื่นองค์ ศักดิ์สิทธิ์นัก..อธิษฐานเอาเลยนะ เอ็งอธิษฐานเอา..ศักดิ์สิทธิ์ เดี๋ยวท่านมาหมื่นองค์” แถมท่านยังย้ำอีกว่า “มาแน่นอน..!!!”

พอลุงเปล่งฟังหลวงปู่พูดอย่างนี้..ก็เกิดอาการเป็นงง ไม่เข้าใจและคิดในใจว่า “เราคงบ้าแน่ ท่านพูดอะไรของท่านไม่รู้..พระพุทธเจ้าจะเสด็จลงมาให้พรได้ยังไง”

ซึ่งการที่ลุงเปล่งคิดอย่างนี้ เนื่องจากลุงเปล่งไม่เข้าใจเรื่องการทำวิชชา ก็เลยไม่เข้าใจความหมายที่หลวงปู่พูด แต่ถ้าพวกที่ทำวิชชาเป็นได้มาฟัง ก็จะเข้าใจทันทีว่า การอาราธนาพระพุทธเจ้ามาแค่หมื่นองค์ เป็นเรื่องที่ง่ายนิดเดียว หรือเป็นเรื่องเล็กน้อยเท่านั้น ซึ่งนอกจากลุงเปล่งจะไม่เข้าใจคำพูดที่หลวงปู่พูดแล้ว ลุงเปล่งก็ยัง

www.kalyanamitra.org

มีแนวร่วม คือ ภรรยาของลุงเปล่งที่มาด้วยกัน และไม่เข้าใจสิ่งที่ท่านพูดเหมือนกัน ซึ่งภรรยาลุงเปล่งบอกว่า “ไม่รู้ว่าหลวงพ่อท่านพูดอะไรของท่าน เราก็เลยอธิษฐานส่งเดชไป เพราะตอนนั้น..ไม่คิดว่า..ท่านจะศักดิ์สิทธิ์จริง เพราะหลวงพ่อท่านก็แค่พูดนิ่ง ๆ เฉย ๆ อีกทั้งยังไม่เห็นมีพิธีรีตองอะไร เราก็เลยนึกว่าไม่มีอะไร...”

และจากการที่ลุงเปล่งไม่ค่อยเข้าใจ และไม่ค่อยเชื่อในความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงปู่นี่เอง ลุงเปล่งก็เลยไม่คิดที่จะอธิษฐานขออะไรที่มันใหญ่โตมาก คือ แทนที่ลุงเปล่งจะอธิษฐานขอให้เป็นมหาเศรษฐีระดับโลก มีกินมีใช้เหลือเฟือ จะได้ไม่ต้องทำมาหากินอีกแล้ว แต่กับคิดและอธิษฐานขอแค่ว่า ให้ได้ทำงานอยู่บริษัทบอร์เนียวไปจนกว่าบริษัทจะเจ๊ง ซึ่งนั่นก็หมายถึง ลุงเปล่งอยากจะทำงานไปให้นานที่สุดเท่าที่จะทำได้ เนื่องจากบริษัทบอร์เนียวเป็นบริษัทที่มีความมั่นคงสูงมาก แต่แม้บริษัทบอร์เนียวจะมั่นคงขนาดไหน แต่สิ่งที่ไม่มั่นคงก็คือ สถานภาพของลุงเปล่ง เพราะลุงเปล่งทะเลาะกับหัวหน้าที่เป็นฝรั่งทุกวัน ท่านก็เลยกลัวว่า จะโดนไล่ออก เพราะคนที่ทะเลาะกับฝรั่งโดนไล่ออกไปกันหลายคนแล้ว คือ ถูกยื่นซองขาวจนซองขาวข้ามหัวไปข้ามหัวมา ซึ่งลุงเปล่งก็กลัวมากว่า ตัวเองจะต้องเป็นรายต่อไป...

ส่วนคุณป้าที่เป็นภรรยาของลุงเปล่งก็พอกัน.. สมกับเป็นภรรยาของลุงเปล่งจริง ๆ คือ แทนที่จะอธิษฐานขออะไรใหญ่ ๆ โต ๆ ก็อธิษฐานขอแค่ให้มีตึกสักหลัง แถมยังบอกว่า เอาไม่ต้องใหญ่ ขอ

www.kalyanamitra.org

หลังเล็ก ๆ ที่พอมีบริเวณสนามหญ้านิดหน่อย มีรั้วแค่นี้ก็พอแล้ว และพอลุงเปล่งและภรรยาอธิษฐานเสร็จ หลวงปู่ท่านก็พูดย้ำเพิ่มความมั่นใจให้อีกว่า "ที่อธิษฐานนี่นะ..สำเร็จทุกอย่าง เอ้า..ให้ตั้งใจรับพร" ซึ่งพอท่านขึ้นยถาฯ ให้พรจนจบ ขณะที่ท่านลุกเดินเข้าโรงงานทำวิชชา ท่านก็ยังหันหน้าไปย้ำลุงเปล่งอีกว่า "เปล่งเอ๊ย.. สิ่งที่เอ็งอธิษฐานน่ะ ..สำเร็จ.!!!.."

แต่ลุงเปล่งก็ไม่ถึงกับเชื่อหลวงปู่ เพราะหลังจากนั้น ลุงเปล่งก็ยังมากราบเรียนหลวงปู่อยู่เรื่อย ๆ ว่า "หลวงพ่อครับ เขาจะไล่ผมออกแล้วครับ เพราะผมทะเลาะกับฝรั่งหนักขึ้นทุกวัน ทำยังไงดีครับ..?"

และพอหลวงปู่ฟังดังนั้น ท่านก็บอกว่า "เออ..เดี๋ยวข้าจะฝากเขาให้" ซึ่งทันทีที่ลุงเปล่งได้ฟังประโยคนี้ ลุงเปล่งก็ยิ่งงงใหญ่เลย และเพื่อให้หายงง จึงรีบถามหลวงปู่กลับว่า " เขาไหนครับ ??" แต่ท่านก็นิ่ง ๆ ไม่ยอมตอบอะไร เพราะตอบไปลุงเปล่งก็ไม่รู้เรื่อง

แต่เรื่องมันก็ไม่จบง่ายอย่างนั้นหรอก เพราะวันต่อ ๆ มาลุงเปล่งก็ร้อนรนมากราบเรียนหลวงปู่ใหม่อีกว่า "หลวงพ่อครับ ๆ ซองขาวมันใกล้เข้ามาแล้วนะหลวงพ่อ ผมทะเลาะกับฝรั่งหนักเลย" ซึ่งพอหลวงปู่ได้ยิน ท่านก็บอกอีกว่า "เออ..!! ไม่เป็นไรหรอก ข้าฝากเขาไว้แล้ว" ซึ่งการที่หลวงปู่ตอบอย่างนี้ ทำให้ลุงเปล่ง

www.kalyanamitra.org

งงหนักเข้าไปอีกว่า "เขาไหน..?? ใครคือเขา..!!" แต่พอลุงเปล่งพยายามถามหลวงปู่ทีไร ท่านก็ไม่ยอมตอบสักที ก็เลยทำให้ลุงเปล่งนึกถามตัวเองในใจว่า "เขานี่ คือ พวกอธิบดง..อธิบดี หรือปลัดกระทรง..กระทรวงอะไรรึเปล่า"

ต่อมาจนกระทั่งหลวงปู่มรณภาพไปแล้ว ลุงเปล่งก็ยังไม่รู้เลยว่า "เขา" ที่หลวงปู่ว่า คือ ใคร แต่ตอนหลังลุงเปล่งมารู้คำเฉลยว่าเขา..คือใคร ก็ตอนที่ได้มากราบพระเดชพระคุณหลวงพ่อธัมมชโยและคุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง และหลังจากรู้แล้ว ลุงเปล่งก็เรียนถามคุณยายอาจารย์ฯ ใหญ่เลยว่า "แล้วทำไมตอนนั้นหลวงปู่ท่านไม่บอกล่ะ ??" คุณยายท่านก็ตอบกลับว่า "ถ้าบอกไปตอนนั้น..คุณก็ไม่เชื่อ..!!!"

ขอย้อนกลับมาเรื่องที่ลุงเปล่งทะเลาะกับฝรั่งต่อ..เพราะเรื่องนี้มันแปลกมาก อีกทั้งยังน่าอัศจรรย์ใจสุด ๆ คือ หลังจากที่หลวงปู่ฝากเขาไว้แล้ว ไม่ว่าลุงเปล่งจะทะเลาะกับนายฝรั่งมากขนาดไหนก็ไม่โดนไล่ออกสักที ทั้ง ๆ พวกที่ทะเลาะกับฝรั่งน้อยกว่าลุงเปล่งตั้งเยอะ กลับถูกยื่นซองขาวให้ออกกันไปหมดแล้ว

และสุดท้าย..ก็เป็นไปตามที่ลุงเปล่งอธิษฐานไว้จริง ๆ คือได้ทำงานอยู่ที่บริษัทบอร์เนียวนานสมใจอยาก เพราะนานจนกระทั่งบริษัทบอร์เนียวเปลี่ยนเจ้าของไปจริง ๆ ส่วนคุณป้าที่เป็นภรรยาของ

www.kalyanamitra.org

ลุงเปล่งก็เช่นกัน คือ สุดท้ายก็ได้บ้านตึกหลังเล็ก ๆ มีสนามหญ้าหน่อย ๆ จริง ๆ อยู่แถวเทเวศร์ ซึ่งคุณป้าก็พูดว่า "หากรู้ว่าหลวงปู่ศักดิ์สิทธิ์ขนาดนี้.. รู้งี้..อธิษฐานขอบ้านให้มันใหญ่ ๆ โต ๆ ไปเลยดีกว่า..."

ส่วนเรื่องที่น่าทึ่งอีกเรื่องหนึ่ง เกิดขึ้นตอนที่ลุงเปล่งพาภรรยามาถวายภัตตาหารเพลที่วัดปากน้ำ ซึ่งพอเลี้ยงพระเสร็จ หลวงปู่ท่านก็เห็นในที่ของท่านว่า จะมีเหตุร้ายเกิดขึ้นกับภรรยาของลุงเปล่ง ก็เลยทำให้หลวงปู่บอกภรรยาลุงเปล่งว่า "เดี๋ยวคอยเดี๋ยว..อย่าเพิ่งไปไหน.!!!"

จากนั้นหลวงปู่ท่านก็หายเข้าไปในโรงงานทำวิชชาประมาณครึ่งชั่วโมง พอออกมา ท่านก็บอกว่า "ต่ออายุให้แล้ว!!!" ซึ่งพอภรรยาลุงเปล่งฟังดังนั้น ท่านก็งง และรำพึงว่า "เอ๊ะ..เราก็แข็งแรงดี ไม่ได้เจ็บได้ป่วยอะไรเลย ทำไมหลวงพ่อมาบอกว่า ต่ออายุให้เรียบร้อยแล้ว!!!" ซึ่งต่อมาหลังจากนั้นเพียงไม่กี่วัน ก็เกิดเรื่องขึ้นจนได้ คือภรรยาลุงเปล่งโดนหมาบ้ากัด ทำเอาเกือบตาย แต่ในที่สุด..ก็รอด จึงทำให้ภรรยาลุงเปล่งถึงกับบอกว่า "นี่..ถ้าหลวงปู่ไม่ต่ออายุไว้ สงสัยตายไปแล้ว!!!"

..และนี่คือความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงปู่ ที่ลุงเปล่งกับภรรยาได้ประจักษ์กับตัวเอง ซึ่งเป็นเรื่องมหัศจรรย์เหนือความคาดหมาย ทำให้ท่านทั้งสองเกิดอาการคาดไม่ถึงแทบทุกเรื่อง จนท่านทั้งสองชอบพูดเน้น ๆ ย้ำ ๆ อยู่บ่อย ๆ ว่า หลวงพ่อท่าน..ศักดิ์สิทธิ์เกินไป!!!

www.kalyanamitra.org

7

สั่งการปัดระเบิด สมัยสงครามโลกครั้งที่ 2

ในช่วงที่สงครามโลกครั้งที่ 2 กำลังดำเนินไปอย่างดุเดือด กองกำลังทหารญี่ปุ่นได้เข้ามายังประเทศไทยด้วยเหตุผลที่ว่าต้องการใช้เป็นฐานทัพในการสู้รบ เพื่อบุกยึดประเทศพม่าและอินเดีย โดยใช้ประเทศไทยเป็นเส้นทางคมนาคมในการลำเลียงอาวุธ ไพร่พล และเสบียง ดังนั้นกองกำลังทหารสหรัฐฯ จึงนำเครื่องบินมาทิ้งระเบิด เพื่อบุกโจมตีและตัดเส้นทางการคมนาคมของพวกญี่ปุ่น ตามจุดยุทธศาสตร์ต่าง ๆ เช่น สะพานข้ามกรุงเทพ-ธนบุรี ประตูน้ำอ่างทอง ประตูน้ำบางยาง ประตูน้ำบางนกแขวก **รวมทั้งคลองภาษีเจริญ ซึ่งใกล้กับวัดปากน้ำ** อีกทั้งยังมุ่งทำลายแหล่งผลิตพลังงานไฟฟ้าที่ใช้ในการสู้รบ ซึ่งก็คือ โรงไฟฟ้าวัดเลียบ ซึ่งในช่วงที่บ้านเมืองกำลังลุกเป็นไฟนี้เอง หลวงปู่ท่านก็ได้คุมทีมงานทำวิชชาอย่างเอาชีวิตเป็นเดิมพัน คือ ทำกันตลอด 24 ชั่วโมง เพื่อแก้ไขเหตุการณ์บ้านเมืองเพื่อให้สงครามยุติ ซึ่งหลวงปู่ท่านถึงกับพูดว่า “**จะไม่ยอมหนีไปไหน และถ้าวัดปากน้ำหรือประตูน้ำภาษีเจริญถูกระเบิดลง ก็จะยอมตาย...**”

www.kalyanamitra.org

และหลังจากที่หลวงปู่ท่านลั่นวาจาอย่างนี้ ไม่ว่ากองกำลังทหารสหรัฐฯ จะบุกเอาเครื่องบินมาทิ้งระเบิดมากสักเท่าไร ก็พลาดเป้าหมายแทบทุกครั้ง อีกทั้งยังมีชาวบ้านพูดกันอย่างหนาหูว่าวัดปากน้ำเป็นที่ที่ปลอดภัยจากระเบิดมากที่สุด เพราะหลวงปู่ท่านไม่ยอมให้ระเบิดลงที่นี่หรอก

ด้วยเหตุนี้...จึงทำให้ชาวบ้านและทหารกรมแผนที่....แห่กันมาอพยพหลบภัยที่ตึกขาวในวัดปากน้ำ (ปัจจุบันคือหอเจริญวิปัสสนา) และที่น่าทึ่งไปกว่านั้น..ยังมีผู้คนจำนวนมาก เห็นแม่ชีในลักษณะโปร่งแสงลอยอยู่เหนือน่านฟ้า โดยเอามือไปปัดระเบิด ในขณะที่เครื่องบินรบกำลังมาทิ้งระเบิด จนสร้างความฮือฮาและตะลึง-งง-งันให้แก่ผู้คนเป็นจำนวนมาก จนหนังสือพิมพ์ต้องเอาข่าวนี้มาลงเพราะทึ่งในความมหัศจรรย์นั้น

และที่เป็นเช่นนี้ ก็เพราะหลวงปู่ท่านได้คุมพวกทำวิชชา ให้ทำการปาฏิหาริย์กายขึ้นไปปัดระเบิด อีกทั้งยังใช้วิชชาธรรมกายเนรมิตเมืองเป็นป่าบ้าง..เป็นแม่น้ำบ้าง และเนรมิตแม่น้ำให้เป็นบ้าน..เป็นเมืองแทน จนทำให้พวกทหารที่มาทิ้งระเบิดเข้าใจผิด และทิ้งไม่โดนเป้าหมายสักที

ในช่วงนั้น หลวงปู่ท่านเลือกให้คุณยายอาจารย์มหารัตน-อุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง เป็นหัวหน้าเวรในการทำวิชชากะดึก ซึ่งท่านได้ถามพวกทำวิชชาว่า “เครื่องบินข้าศึกจะมากี่โมง..?”

www.kalyanamitra.org

คุณยายอาจารย์ฯ ท่านก็ตอบว่า “ตี 1 เจ้าค่ะ...” และพอถึงตี 1 สัญญาณเตือนภัยระเบิดก็ดังจริง ๆ ตรงนี้..เป็นความน่าอัศจรรย์ของวิชชาธรรมกายแบบสุด ๆ เพราะทหารอเมริกันก็ไม่ได้มาบอกอะไรคุณยายอาจารย์ฯ ถึงแผนการในการทิ้งระเบิดเลย แต่คุณยายอาจารย์ฯ กลับรู้เวลาในการทิ้งระเบิดที่แน่นอน !!

และในขณะที่สงครามกำลังดุเดือดอยู่นั้น หลวงปู่ท่านก็ถามคุณยายว่า “เยอรมันแพ้หรือชนะวะ..?” ซึ่งคุณยายอาจารย์ฯ ท่านก็ดูในที่แล้วตอบว่า “แพ้เจ้าค่ะ” และสุดท้าย..เยอรมันก็แพ้สงครามจริง ๆ ในวันที่ 8 พฤษภาคม พ.ศ. 2488 ซึ่งตรงนี้ก็แปลกอีก..เพราะขณะที่เกิดการสู้รบห้ำหั่นกันอย่างดุเดือด ก็ไม่มีใครรู้หรอกว่า ฝ่ายใดจะชนะ แต่คุณยายอาจารย์ฯ ก็สามารถรู้เหตุการณ์ล่วงหน้าว่าเยอรมันจะต้องแพ้แน่ ๆ

ก่อนที่หลวงปู่ท่านจะถามคำถามพวกที่ทำวิชชานั้น **หลวงปู่ท่านจะเห็นและรู้คำตอบอย่างแจ่มแจ้งในสิ่งนั้นอยู่ก่อนแล้ว แต่เนื่องจากท่านต้องการตรวจสอบญาณทัสสนะลูกศิษย์ อีกทั้งยังเป็นการปรับให้ญาณทัสสนะของทุกคนให้ตรงกัน**...

จากนั้นหลวงปู่ท่านก็ค้นต่อจนเห็นในที่ว่า มีระเบิดประหลาดที่ไม่เคยมีมาก่อน อีกทั้งยังแตกต่างกับระเบิดลูกอื่นที่ใช้ในสงคราม ซึ่งก็คือ ระเบิดปรมาณู จึงทำให้หลวงปู่ถามคุณยายอาจารย์ฯ ว่า “ถ้าลูกนี้มันลงจะเป็นยังไงวะ..??”

www.kalyanamitra.org

ซึ่งคุณยายอาจารย์ฯ ท่านก็เข้าที่แล้วตอบว่า “ถ้าลงที่เมืองไทยก็จะราบเป็นหน้ากลอง ไม่เหลืออะไรเลยเจ้าค่ะ..!!!” พอถึงตรงนี้ก็ยิ่งทำให้รู้สึกประหลาดใจหนักเข้าไปอีกว่า หลวงปู่กับคุณยาย-อาจารย์ฯ และพวกที่ทำวิชชารู้เรื่องระเบิดนี้ได้อย่างไร ในเมื่อสหรัฐอเมริกาเร่งทำโครงการพัฒนาระเบิดปรมาณูอย่างลับๆ เพื่อไม่ให้ฝ่ายตรงข้ามรู้ อีกทั้งระเบิดปรมาณูลูกแรก ก็ยังไม่เคยทดลองทิ้งที่ใดเลย แต่ด้วยอานุภาพของวิชชาธรรมกาย กลับทำให้สามารถเห็นถึงอำนาจการทำลายล้างอันมหาศาลของระเบิดปรมาณูได้อย่างเหลือเชื่อ ทั้ง ๆ ที่ยังไม่เกิดการระเบิดขึ้น..!!!

ภายหลังจากที่เยอรมันประกาศแพ้สงครามแล้ว สหรัฐฯ ก็คิดระเบิดปรมาณูได้สำเร็จในเวลาต่อมา ซึ่งในช่วงนั้น..เป็นช่วงที่ญี่ปุ่นก็ตกอยู่ในสภาพย่ำแย่ และกำลังจะแพ้สงครามอยู่แล้ว ถ้าสหรัฐฯ ไม่เอาระเบิดปรมาณูไปทิ้งที่ญี่ปุ่น ญี่ปุ่นก็ต้องแพ้สงครามอยู่ดี แต่อยู่ ๆ ทางสหรัฐฯ เกิดอะเลิร์ตอะไรก็ไม่ทราบ คือ พอคิดระเบิดปรมาณูเสร็จ แทนที่จะเก็บไว้เฉย ๆ ก็คิดอยากจะเอาไปทดลอง โดยเลือกเป้าหมายในการทิ้งระเบิดไว้เกือบ 20 แห่ง แต่สุดท้ายก็ตัดตัวเลือกออกจนเหลืออยู่ 2 แห่ง คือ เมืองฮิโรชิม่ากับนางาซากิ จนเป็นเหตุให้มีคนตายทันทีมากถึง 880,000 คน และตายในเวลาต่อมามากกว่า 2 ล้านคน

www.kalyanamitra.org

ตรงจุดนี้..แสดงว่าต้องมีบางสิ่งที่สอดละเอียดทำให้มนุษย์เหล่านั้น..เกิดอะเลิร์ตคิดเช่นนี้.!!! ซึ่งตลอดเวลาที่หลวงปู่ท่านคุมทีมงานทำวิชชา เพื่อให้สงครามยุติ ท่านจะสั่งพวกที่ทำวิชชาให้สาวไปถึงต้นตอ หรือแหล่งที่มาของความคิดว่า ใคร..เป็นผู้ทำให้มนุษย์คิดสู้รบกัน.?? โดยท่านจะถามว่า "ใครสอดมาวะ..??" จากนั้นทีมงานทำวิชชาของท่านก็เข้าที่ไปดูว่า ใครเป็นผู้สอดละเอียดมา โดยไปดูว่า..ต้นตอของกระแสที่สั่งใจนั้นมาจากไหน.. ซึ่งเมื่อไปพบต้นเหตุแล้ว หลวงปู่ท่านก็ไปดับที่นั่น คือ **ต้องไปดับที่ต้นเหตุหรือแหล่งผลิตกระแสที่ทำให้มนุษย์คิดรบราฆ่าฟันกัน ซึ่งพอเหตุดับปุ๊บ..ผลก็ไม่เกิด สุดท้ายมนุษย์ก็จะเลิกรบราฆ่าฟันกัน**

แต่เนื่องจากตอนนั้น..อยู่ในช่วงที่หลวงปู่กำลังรวบรวมพวกทำวิชชาอยู่ คือ ทีมงานทำวิชชายังมีอยู่น้อย หรือมีปริมาณไม่มากพอที่จะทำวิชชาให้ชนะเขา ก็เลยทำให้การทำวิชชาแก้ไขเรื่องภัยสงคราม ทำไปได้แค่ระดับหนึ่งเท่านั้น...

www.kalyanamitra.org

8

เขาเห็น..ตอนปัดระเบิด

สงครามโลกครั้งที่ 2 ญี่ปุ่นตกเป็นเป้าหมายสำคัญในภาคพื้นเอเชียอาคเนย์ ฝ่ายสัมพันธมิตรที่มีมหาอำนาจอย่างสหรัฐฯ เป็นแกนนำ มุ่งนำกำลังเข้ากวาดล้าง และในที่สุด..ญี่ปุ่นก็ต้องประกาศยอมแพ้สงคราม เมื่อวันที่ 2 กันยายน พ.ศ. 2488 เพราะอำนาจการทำลายล้างของระเบิดปรมาณู

หวอ..ห..ว..อ.. สัญญาณเตือนภัยดังสนั่น! ขึ้นมาโดยอัตโนมัติ ทำให้ผู้คนต่างตกใจ พากันวิ่งหนีหลบเข้าไปในหลุมหลบภัย เพื่อให้รอดจากสะเก็ดระเบิดที่กำลังทิ้งลงมาแบบปูพรม

เครื่องบินรบ B-29 ..เป้าหมายในการทำลายล้างคือ โรงไฟฟ้าวัดเลียบ (วัดราชบูรณะ) สะพานข้ามกรุงธน และสถานที่สำคัญต่าง ๆ ซึ่งตรงตามหลักยุทธศาสตร์การรบที่สหรัฐฯกำลังจะตัดเส้นทางการคมนาคมของพวกญี่ปุ่น ตลอดจนทำลายแหล่งพลังงานที่สำคัญที่สุดคือ โรงไฟฟ้า

www.kalyanamitra.org

ฟิ้ว .. .. ฟิ้ ..... ว ..... ตูม!!! ระเบิด..พลังแห่งการทำลายล้าง ลูกแล้ว..ลูกเล่าถูกทิ้งดิ่งลงมา แต่แปลก..ที่พลาด!!! โดนเป้าหมายน้อยมาก หรือมีผลกระทบต่อเป้าหมายไม่กี่เปอร์เซ็นต์ นอกนั้นจะดิ่งลงกลางทุ่ง แม่น้ำเจ้าพระยา หรือสถานที่อื่น ๆ ที่ไม่ใช่จุดยุทธศาสตร์ พร้อมกับฝุ่นควันที่คลุ้งขึ้นตามแรงระเบิด

การประกาศภาวะฉุกเฉินในเมืองไทยยังคงยืดเยื้อไปตามกระแสสงครามโลก สัญญาณหวอยังคงดังขึ้นในแต่ละวัน.. ทั้งกลางวันและกลางคืน เสียงระเบิดดังจนกลายเป็นความชาชิน ทำให้ระยะหลัง ๆ ผู้คนไม่ค่อยใส่ใจกับการหลบภัยเท่าไรนัก

หวอ .... ห ..ว.. อ. คราวนี้มันดังขึ้นอีกซ้ำ ๆ กัน บางคนก็วิ่งไปหลบเหมือนเดิม แต่บางคนกลับออกมาดูเครื่องบินรบที่กำลังขับเคลื่อนมา และเป็นธรรมดาที่วัยซนอยากรู้อยากเห็นของเด็ก ทำให้อยากจะเห็นเครื่องบินทิ้งระเบิดโดยไม่กลัวอันตรายแต่อย่างใด

เด็กชายยงยุทธ ดิลกเจริญ ปีนขึ้นไปบนดาดฟ้าห้องแถวที่เรียงรายติด ๆ กันในเวลาเดียวกับที่ผู้ใหญ่และเด็กคนอื่น ๆ ก็ปีนดูบนดาดฟ้าบนบ้านของตน

“เฮ้ย!.. เฮ้ย!.. นั่นอะไร !? ..มองซิ คนใส่ชุดขาว ๆ ลอยอยู่บนฟ้า อย่างกับแม่ชี..” ผู้คนเงยหน้ามองตามเสียงที่ดังขึ้นจากกลุ่มผู้ใหญ่

www.kalyanamitra.org

แน่นอน..! เด็กชายยงยุทธก็เงยหน้ามองตามด้วย ช่างประหลาดเหลือเกิน..!? ภาพที่เขาเห็นบนท้องฟ้าเป็นแม่ชีจริง ๆ มีลักษณะโปร่งแสงลอยอยู่นิ่ง ๆ ใกล้กับเครื่องบินรบ B-29 ที่กำลังขับเคลื่อนมา 2 - 3 ลำ พร้อม ๆ กัน คนดูต่างชี้ไม้ชี้มือ ส่งเสียงอื้ออึงกับสิ่งประหลาดที่ปรากฏให้เห็น

"ทิ้งเท่าไรก็ไม่โดน..ไม่มีวันโดนหรอก..ฮ่า..ฮ่า.." นี่คือเสียงพูดพร้อมเสียงหัวเราะร่าดัง ๆ ของยายผิน ที่มักพูดอยู่เป็นประจำในช่วงเกิดสงคราม

ยายผินเป็นแม่ครัวทำกับข้าวอาศัยอยู่ในบ้านของเด็กชายยงยุทธ แกชอบไปทำบุญที่วัดปากน้ำอยู่เป็นประจำ แต่น่าเสียดายประโยคที่แกพูด กลับไม่มีใครในบ้านใส่ใจ หรือเข้าใจความหมายอะไรมากนัก แต่เสียงนี้ได้เข้าไปอยู่ในความทรงจำของเด็กชายยงยุทธ โดยเฉพาะประโยคที่ว่า "**หลวงพ่อวัดปากน้ำกับพวกนั่งสมาธิเขาปัดลูกระเบิดกัน ต่อให้ทิ้งมายังไงก็ไม่มีวันโดนหรอก.. ไม่มีวันโดน..**"

ในวันต่อมา..เรื่องแม่ชีปัดลูกระเบิดที่มีพยานหลายคนเห็นไม่ใช่เป็นเรื่องโคมลอย หรือตาฝาดไปเสียแล้ว เพราะหนังสือพิมพ์ก็ได้เอาข่าวนี้มาลงเป็นหลักฐานยืนยันเหตุการณ์เมื่อครั้งสงครามโลกครั้งที่ 2

www.kalyanamitra.org

กาลเวลาผ่านไปจนกระทั่งเด็กชายยงยุทธโตขึ้น เรียนจบคณะวิทยาศาสตร์และครุศาสตร์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จากนั้นเรียนต่อด้านการตลาดและเข้าทำงานในตำแหน่งหน้าที่การงานที่ดีทางด้าน Import-Export

วันหนึ่งน้องชายเขาก็ได้นำหนังสือเล่มสำคัญมาให้ จากข้อความในหนังสือเล่มนี้เหมือนกับจะกระตุ้นหรือรื้อฟื้นสัญญาอะไรเก่า ๆ ที่เขาเองก็ไม่อาจรู้ เขารู้สึกเพียงแต่ว่าเขาอยากไปศูนย์พุทธจักรปฏิบัติธรรม (ต่อมา คือ วัดพระธรรมกาย) เขาต้องไปที่นั่นให้ได้ และหนังสือเดินไปสู่ความสุขเล่มนี้ ทำให้เขาได้ไปที่นั่นจริง ๆ ..

ชีวิต**คุณยงยุทธ ดิลกเจริญ** เริ่มผูกพันกับศูนย์พุทธจักรปฏิบัติธรรม เพราะที่นี่ทำให้เขารู้คุณค่าของการทำทาน รักษาศีล เจริญภาวนา เขามีศรัทธามากและเป็นหนึ่งในประธานสร้างโบสถ์ของวัดพระธรรมกายด้วย เขาไปที่วัดพระธรรมกายบ่อยมากจนคุ้นเคยและใกล้ชิดกับครูบาอาจารย์ คือ หลวงพ่อธัมมชโย และคุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง ศิษย์เอกหลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ

ด้วยความเป็นลูกศิษย์ที่สนิทนี่เอง เวลามีปัญหาอะไรก็จะคอยปรึกษาไต่ถามคุณยายอาจารย์ฯตลอด แต่อย่างหนึ่งที่ไม่เคยลืมเลือนไปจากความทรงจำเลย และยิ่งรู้ว่าคุณยายเป็นศิษย์เอกของหลวงปู่วัดปากน้ำด้วยแล้ว สิ่งนี้จึงถูกรื้อฟื้นขึ้นมาอีก ซึ่งก็คือ เรื่องราวครั้งสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 กับคำพูดของยายผินที่ได้พูดไว้

www.kalyanamitra.org

พอคุณยงยุทธได้ไปกราบคุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ก็รีบเรียนถามท่านเลยว่า "คุณยายครับ..ทำไมเครื่องบินที่ทิ้งระเบิดลงมาถึงไม่โดนที่สำคัญ กลับลงทุ่งลงน้ำล่ะครับ"

ซึ่งคุณยายท่านก็ตอบว่า "**อ้าวคุณ.. เวลาที่เครื่องบินมันทิ้งระเบิด ยายเข้าที่อยู่กับหลวงพ่อวัดปากน้ำ หลวงพ่อท่านสั่งให้ยายจัดการ ยายก็เนรมิตเมืองให้เป็นป่า..เป็นแม่น้ำ เนรมิตแม่น้ำ ให้เป็นบ้านเมือง เท่านี้ทิ้งเท่าไหร่ก็ไม่ถูก**" ซึ่งถ้าเราอยากจะเข้าใจอะไรให้มากขึ้น ต้องนั่งสมาธิและศึกษาวิชชาธรรมกายตามอย่างหลวงปู่วัดปากน้ำ เพราะการทำวิชชาธรรมกายเป็นเรื่องเหนือวิสัยที่จะเข้าใจด้วยจินตมยปัญญา (ปัญญาจากการคิด) หรือสุตตมยปัญญา (ปัญญาจากการฟัง) แต่จะเข้าใจได้ด้วยภาวนามยปัญญา (ปัญญาจากการเจริญภาวนา)

ซึ่งการทำวิชชาในสมัยหลวงปู่วัดปากน้ำเขาทำกันเป็นทีม ต้องนั่งสมาธิจนมีความละเอียดมาก แล้วอาศัยพระธรรมกายปาฏิหาริย์ให้เห็นเมืองเป็นป่า เห็นแม่น้ำเป็นเมืองอะไรอย่างนี้ ทหารที่ทิ้งระเบิดก็จะเข้าใจผิดทิ้งไม่โดนสักที ซึ่งสมัยที่หลวงพ่อวัดปากน้ำทำวิชชาก็มีคุณยายอาจารย์ฯ เป็นหัวหน้าทีมกะดึกในชุดนั้น สำหรับภาพส่วนหยาบที่คนทั้งหลายเห็นนั้น ก็เห็นต่าง ๆ กันไป เช่น เห็นเป็นภาพแม่ชีลอยขึ้นไปบนท้องฟ้าปัดลูกระเบิดบ้าง ลอยอยู่เฉย ๆ บ้าง ซึ่งเรื่องละเอียดของวิชชาธรรมกาย เป็นดังข้างต้นที่อธิบายมานี้...

www.kalyanamitra.org

9

ดับเดือน..ดับดาว

ขณะที่สงครามโลกครั้งที่ 2 กำลังดำเนินไปอย่างยาวนานถึง 6 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2482 - 2488 ช่วงนั้น..หลวงปู่ ก็คุมทีมงานทำวิชชาตลอด 24 ชั่วโมง โดยแบ่งเป็น 2 กะ คือ กะกลางคืน กับกะกลางวัน ซึ่งแต่ละกะจะต้องนั่งทำวิชชากันนานถึง 6 ชั่วโมง อย่างต่อเนื่อง คือ ตั้งแต่ 6โมงเช้าถึงเที่ยงวัน เที่ยงวันถึง 6 โมงเย็น 6 โมงเย็นถึงเที่ยงคืน และก็..เที่ยงคืนถึง 6 โมงเช้า หมุนเวียนต่อเนื่องกันไปแบบนี้... ซึ่งการทำวิชชาโดยไม่ได้หยุดเลยแม้แต่เพียงวันเดียวไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ เพราะทีมงานทุกคนต้องทุ่มเททั้งแรงกายแรงใจ หยุดใจให้สนิทกับธรรมะภายในอย่างตลอดต่อเนื่อง เพื่อทำวิชชาให้สงครามยุติให้ได้ หนำซ้ำช่วงนั้น..ก็ต้องกินแต่มะละกอดอง กับเต้าหู้ยี้เท่านั้น

ดังนั้น หลวงปู่ท่านก็เลยหาวิธีให้ทีมงานของท่านรู้สึกผ่อนคลาย..ซึ่งในการผ่อนคลายนี้ หลวงปู่ท่านก็ไม่ได้พาไปเที่ยวไหน เพราะระดับหลวงปู่แล้ว ท่านสามารถพาไปได้ยิ่งกว่านั้น คือ ท่านพาไปดับเดือนดับดาวได้เลยทีเดียว..!!!

www.kalyanamitra.org

อย่างในสมัยก่อน..เรามักจะได้ยินคนเขาพูดกันว่า.. อยากได้อะไรจะหามาให้ ยกเว้นดาวกับเดือน... แต่สำหรับหลวงปู่แล้ว..แม้ดาวเดือน..ซึ่งเป็นสิ่งที่หามาได้ยาก ท่านก็สามารถเอามาให้ลูก ๆ ของท่านเล่นได้..

ซึ่งวิธีการของท่าน ก็ไม่ต้องมาลงทุนสร้างยานอวกาศ แล้วนั่งไปในอวกาศให้มันเสียเวลา เพราะวิธีการไปดับเดือน-ดับดาวของท่าน สามารถทำได้โดยการนั่งสมาธิ คือ วันหนึ่ง..หลวงปู่ก็บอกกับพวกที่ทำวิชชาว่า “เออ..วันนี้ เรามาดับดาวดวงนั้น..ดวงนี้..กันดีกว่า...” แต่ก็ไม่ใช่ดับซี้ซั้ว หรือดับหมด คือ **หลวงปู่ท่านจะสั่งให้ดับเฉพาะดวงที่เป็นสถานีรับส่งกระแสบาปและอกุศล ที่ส่งมาเชื่อมโยงกับใจมนุษย์ และส่งผลร้ายทำให้เกิดโทษภัยกับโลกและมวลมนุษยชาติ** เช่น ทำให้มนุษย์รบราฆ่าฟันกัน เกิดข้าวยากหมากแพง ฝนไม่ตกต้องตามฤดูกาล เกิดโรคภัยไข้เจ็บร้ายแรง เศรษฐกิจตกต่ำ เป็นต้น

เริ่มต้นด้วยการที่หลวงปู่ท่านออกไปยืนดูดาวนอกโรงงานทำวิชชา แล้วกลับมาสั่งงานในโรงงานว่า ให้ดับดวงนี้..ดวงโน้น... ซึ่งหลวงปู่ท่านจะสอนให้นั่งดับในที่ โดยใช้หลักการที่ว่า **ท่านจะให้นั่งเข้าที่..สาวไปหาต้นเหตุว่า จุดเริ่มต้นของแสงสว่าง หรือต้นแหล่งในการผลิตกระแสบาป ที่เป็นโทษภัยต่อมนุษย์นั้นมาจากไหน** คือ ท่านให้สาวไปหาต้นตอให้เจอ จากนั้นก็ไปดับที่นั่น

www.kalyanamitra.org

และเมื่อทำวิชชาดับแล้ว..ดาวก็จะดับลง และเมื่อดาวดับ ผลร้ายที่จะเกิดจากดาวดวงนั้นก็จะไม่เกิดขึ้นกับมนุษย์ หรือหากเกิด ก็จะผ่อนจากหนักเป็นเบา จากเบาเป็นหาย จากร้ายเป็นดี...

และเมื่อนั่งเข้าที่ดับกันเสร็จแล้ว หลวงปู่ท่านก็จะแบ่งพวกทำวิชชาครึ่งหนึ่งออกไปดูว่าดับได้จริงหรือเปล่า ซึ่งในสมัยนั้น การทำวิชชาดับดาว ถือว่าเป็นความสามารถเพียงเล็กน้อยของพวกที่ทำวิชชาได้ เพราะมีสามเณรหลายรูปสามารถดับดาวได้เป็นว่าเล่น จนเหมือนเป็นเรื่องปกติ ซึ่งการดับดาวนั้น จะดับเดี่ยวก็ได้ หรือจะดับเป็นทีมก็ได้

10

ทำจันทรคราส (จันทรุปราคา)

นอกจากหลวงปู่ท่านจะพาทีมงานทำวิชชาดับดาวแล้ว ท่านก็ยังเอาเดือนมาให้ลูก ๆ ทีมงานของท่านได้เล่นอีกด้วย คือ คืนหนึ่ง.. วันที่พระจันทร์เต็มดวง หลวงปู่ท่านก็ถามในโรงงานว่า “ใครทำจันทรคราสได้บ้างวะ.??”

www.kalyanamitra.org

และทันใดนั้นเอง..คุณยายทองสุขตอบว่า "ลูกเองเจ้าค่ะ" คือ คุณยายทองสุขตอบไปทั้ง ๆ ที่ยังไม่รู้เลยว่าจะต้องใช้วิธีการใดในการทำจันทรคราส แต่เนื่องจากหลวงปู่ท่านไม่ชอบให้ใครพูดว่า "ไม่ได้" อีกทั้งคุณยายทองสุขก็เป็นคนมีนิสัยชอบอะไรที่ท้าทาย เมื่อคุณยายทองสุขรับปากหลวงปู่แล้ว ท่านก็ลองปาฏิหาริย์พระ-ธรรมกายให้ขยายใหญ่ เพื่อมาบดบังดวงจันทร์ให้สนิท ซึ่งพอปาฏิหาริย์เสร็จ ท่านก็เดินออกไปดู แต่ปรากฏว่า พระจันทร์ก็ยังสว่างเต็มดวงเหมือนเดิม จากนั้นคุณยายทองสุขก็กลับมาลองวิธีการใหม่ คือ ปาฏิหาริย์เอามือพระธรรมกายไปบังอีก แต่พอออกไปดูพระจันทร์ก็ยังสว่างเหมือนเดิมอีก แต่คุณยายทองสุขก็ไม่ยอมแพ้ ท่านจึงใช้วิชชาธรรมกาย รวมเมฆมาบังพระจันทร์แทน และพอออกไปดูใหม่ ก็ปรากฏว่า เมฆสามารถบังพระจันทร์ได้จริง แต่ก็แค่แป๊บเดียว และพอเมฆเคลื่อนตัวออกมา ดวงจันทร์ก็กลับมาสว่างเต็มดวงเหมือนเดิม ซึ่งเมื่อเป็นอย่างนี้... หลวงปู่ก็แนะนำว่า "ไอ้สุข.. ไอ้ที่เอ็งทำมาทั้งหมด มันทำแค่เปลือก แต่แก่นเอ็งยังไม่ได้ทำไหน..เอ็งลองไปดูซิว่า แสงจันทร์มันมาจากไหน เหมือนไฟฟ้านั่นแหละ เอ็งต้องไปดับที่หม้อแปลง หรือแหล่งผลิตไฟฟ้าโน่น.!!!"

เมื่อคุณยายทองสุขได้วิธีการจากหลวงปู่เช่นนี้ ท่านก็สามารถดับเดือน หรือทำจันทรคราสได้สำเร็จเป็นอัศจรรย์...

พอหลวงปู่เดินออกมาแหงนดูท้องฟ้า ก็แกล้งทำเป็นรำพึงว่า "เอ..วันนี้ พระจันทร์ก็ไม่เห็น.. เอ๊ะ.!!! ทำไมจึงเป็นอย่างนี้..." พอ

www.kalyanamitra.org

คุณยายทองสุขได้ยินหลวงปู่รำพึงอย่างนี้ ก็รีบตอบหลวงปู่อย่างภาคภูมิใจทันทีเลยว่า "ลูกเองเจ้าค่ะ..ลูกทำเองเจ้าค่ะ..."

ซึ่งเรื่องราวทั้งหมดก็คืออานุภาพของวิชชาธรรมกายที่พระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านสอนให้ลูกศิษย์ท่านทำได้นั่นเอง...

11

แปลงร่างเป็นยักษ์ กับเรียนวิชชาแปลงเพศ

เรื่องนี้..เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับญาณทัสสนะที่หลวงปู่สามารถหยั่งรู้ได้อย่างเหลือเชื่อว่า ลูกศิษย์ของท่านไปทำอะไร.. ที่ไหน..อย่างไร...!!! อย่างเรื่องของ **คุณยายทองสุข สำแดงปั้น** ซึ่งท่านเป็นแม่ชีที่ทำวิชชาปราบมารกับหลวงปู่ อีกทั้งยังเป็นมือเผยแผ่วิชชาธรรมกายมือหนึ่งของหลวงปู่อีกด้วย

เรื่องราวต่อไปนี้..เป็นเรื่องเกิดขึ้นหลังจากที่คุณยายทองสุขเข้าถึงพระธรรมกายแล้ว และเริ่มเรียนวิชชาธรรมกายกับหลวงปู่ใหม่ ๆ ซึ่งคุณยายทองสุขถึงกับพูดว่า "ช่วงนั้น..มันช่างอยากรู้อยากเห็นไปเสียทั้งนั้น..!!!"

www.kalyanamitra.org

ด้วยความอยากรู้อยากลองของคุณยายทองสุขนี้เอง ท่านจึงมักแอบหลวงปู่ไปเที่ยวบ่อย ๆ ซึ่งการไปเที่ยวของท่านก็ไม่ได้ใช้กายมนุษย์หยาบไปหรอก แต่ท่านไปด้วยสมาธิญาณของท่าน และปกปิดไม่ให้หลวงปู่รู้ เพราะกลัวหลวงปู่ดุ..หาว่าไม่ตั้งใจแก้ทุกข์ภัยมนุษย์ในขณะที่อยู่เวรในโรงงานทำวิชชา แต่ที่ไหนได้...แม้คุณยายทองสุขจะแอบไปอย่างแนบเนียนมากขนาดไหน หลวงปู่ก็จับได้ทุกที เพราะหลวงปู่สามารถรู้ได้ด้วยญาณทัสสนะของท่าน

มีอยู่ครั้งหนึ่ง ช่วงนั้นหลวงปู่ท่านกำลังคิดจะสร้างโรงเรียนพระปริยัติ ซึ่งต้องใช้เงินจำนวนมหาศาล ทำให้คุณยายทองสุขเป็นกังวลแทนหลวงปู่ว่าจะไปหาเงินมาจากไหน แต่หลวงปู่ท่านก็บอกว่า "ไม่เป็นไรหรอกไอ้สุข ..โคตรทองยังมีอยู่.. เอ็งยังไม่เคยเห็น.!!!"

พอหลวงปู่พูดประโยคนี้ออกมาเท่านั้นเอง คุณยายทองสุขก็อยากรู้อยากเห็นขึ้นมาอย่างแรงว่า..โคตรทอง..อยู่ที่ไหน..หน้าตาเป็นยังไง.!!! จากนั้นท่านก็ไม่รอช้า แอบไปตามหาโคตรทองในสมาธิญาณของท่านอยู่หลายครั้ง แต่หาเท่าไรก็หาไม่พบ จนสุดท้าย..ท่านหมดปัญญา จึงแอบไปถามม้าแก้ว ถึงได้รู้ว่า โคตรทองอยู่ในถ้ำ..ทางทิศตะวันออก.!!!

จากนั้นคุณยายทองสุขก็ให้ม้าแก้วช่วยพาไปหาถ้ำของยักษ์ แต่หาเท่าไร..ก็หาไม่เจอสักที แต่สิ่งที่เจอก็คือ พระภูมิเจ้าที่ขี่เสือ

www.kalyanamitra.org

คุณยายทองสุขท่านก็เลยถามพระภูมิว่า "ถ้ำที่มีโคตรทองอยู่ตรงไหน.?" ซึ่งพอพระภูมิเจ้าที่ชี้ทางให้ คุณยายทองสุขก็ไม่รอช้ารีบขี่ม้าแก้วเหาะไปตามทางนั้น

และทันใดนั้นเอง !!! ท่านก็ได้มาเจอปากถ้ำยักษ์จนได้ จากนั้นท่านก็รอให้ยักษ์หน้าโฉด 2 ตน เดินออกไปที่อื่นก่อน และพอยักษ์ออกไปแล้ว ท่านก็ฉวยโอกาสเข้าไปผลักประตู เพื่อจะบุกเข้าไปในถ้ำทันที แต่อนิจจา..โชคไม่เข้าข้าง..เนื่องจากประตูล็อกแต่จู่ ๆ..ก็มีเสียงเจ้าลิงจ๋อ..โผล่มาจากไหนก็ไม่ทราบ คุณยายทองสุขก็เลยถามเจ้าลิงจ๋อตัวนั้นว่า "กุญแจอยู่ที่ไหน.. ช่วยหยิบให้หน่อยเถอะพ่อลิง..!!" และพอเจ้าลิงเอากุญแจมาให้ ท่านก็เลยไขบุกเข้าไปในถ้ำนั้นได้ โดยเดินเข้าไปถึงถ้ำในชั้นที่ 3

และทันใดนั้นเอง..ท่านก็ไปเจอที่เก็บโคตรทองจริง ๆ ซึ่งโคตรทองก้อนนี้..ใหญ่โคตร ๆ เลย ใหญ่ขนาดเท่าสุ่มไก่ และรอบ ๆ โคตรทองนั้น ก็รายล้อมไปด้วยทองก้อนขนาดเท่าบาตรบ้าง ขนาดเท่าขันบ้าง ขนาดเท่ากำปั้นบ้าง เรียงรายกันอย่างมากมาย โดยแข่งกันเปล่งประกายวาววับจับตา จนสร้างความตื่นตาตื่นใจให้กับคุณยายทองสุขแบบสุด ๆ และเป็นที่น่าสังเกตอยู่อย่างหนึ่ง คือ แต่ละก้อนจะมีชื่อติดอยู่ทั้งหมด แต่เนื่องจากคุณยายทองสุขท่านอ่านหนังสือไม่ออก ท่านจึงไม่รู้ว่าเขาเขียนว่าอะไร แต่ท่านก็ไม่สนใจหยิบทองขึ้นมาพิจารณา พร้อมกับปิ๊งไอเดียขึ้นมาแบบฉุกละหุกว่า

www.kalyanamitra.org

“ทองนี้..อยู่ที่นี่เฉย ๆ ก็ไม่มีประโยชน์ ควรจะเอาไปขาย เพื่อเอาเงินมาช่วยหลวงพ่อวัดปากน้ำสร้างโรงเรียน”

และเมื่อคิดดังนั้น.. คุณยายทองสุขก็ไม่รอช้า ตะโกนถามขึ้นมาทันทีว่า “ทองของใคร ๆ ๆ ??” ซึ่งท่านก็ตะโกนถามถึง 3 ครั้ง เมื่อไม่มีเสียงตอบ ท่านจึงทำการอุกอาจหยิบทองก้อนที่พอเหมาะ ขนาดเท่าขันล้างหน้า ที่ท่านคิดว่าหากขายแล้วจะพอเอามาสร้างโรงเรียน จากนั้นก็ออกมาจากถ้ำ เพื่อขี่ม้าแก้วเหาะกลับไป...

แต่เรื่องมันไม่แฮปปี้เอ็นดิ้งอย่างนั้นหรอก เพราะจู่ ๆ..ก็มีเสียงยักษ์ตะโกนโวยวายไล่หลังมาว่า “ขโมย ๆ หยุดก่อน..!!” จากนั้นก็เกิดการถกเถียงกันยกใหญ่ โดยคุณยายทองสุขท่านก็ตอบปฏิเสธไปว่า “ฉันไม่ได้ขโมยนะ.. เพราะฉันตะโกนถามแล้วไม่เห็นมีใครเป็นเจ้าของ ก็เลยจะเอาไปขายเพื่อเอาเงินมาสร้างโรงเรียนกับหลวงพ่อวัดปากน้ำ”

ซึ่งยักษ์ก็ตอบว่า “ก้อนนี้..มันไม่ใช่ก้อนที่จะเอาไปทำบุญกับหลวงพ่อ เค้ามีชื่อติดไว้..ไม่เห็นรึ.?” คุณยายทองสุขท่านจึงบอกว่า “ก็ฉันอ่านไม่ออกนี่..” ยักษ์ได้ยินดังนั้นจึงตอบกลับว่า “ฉันต้องรักษาทองพวกนี้ไว้ เพื่อรอเจ้าของ เพราะทองเหล่านี้เป็นทองที่เกิดขึ้นเนื่องจากผู้ใจบุญเขาทำบุญสั่งสมเอาไว้ทีละเล็กละน้อย...”

www.kalyanamitra.org

ขณะที่กำลังเถียงกันนั่นเอง จู่ ๆ..ก็มียักษ์ตัวใหญ่หน้าโฉดรุ่นเดอะ..ที่เป็นหัวหน้ายักษ์วิ่งไล่ตามมา แล้วก็ตะโกนลั่นว่า "เอาให้ตายเลย..ๆ!!!"

จากนั้นก็วิ่งเอาตะบองไล่ฟาดคุณยายทองสุขและม้าแก้ว จนทองในมือคุณยายทองสุขกระเด็นหลุดจากมือ และทันใดนั้นเอง.. ขณะที่คุณยายทองสุขกำลังโดนตะบองยักษ์ไล่ฟาด ก็มีเสียงดังลั่นที่ทรงพลานุภาพแบบสุด ๆ จากไหนก็ไม่ทราบตะโกนขึ้นมาว่า "หยุด!!!" และด้วยเสียงนี้ ทำให้ยักษ์หยุดฟาดทันที...จากนั้นคุณยายทองสุขก็รีบขี่ม้าแก้วกลับเข้าร่างที่อยู่ในท่าสมาธิอย่างบัดดล

ทันใดนั้นเอง อยู่ ๆ ..หลวงปู่ท่านก็ดุขึ้นขณะที่นั่งทำวิชชาว่า "ไอ้สุข..เอ็งไปไหนมา?? เอ็งชักจะเหลวไหลมากไปแล้วนะ.. ไปลักทองเค้ามา เอ็งคิดว่าพ่อไม่รู้รึ..!!! เจ้าของเค้ามาฟ้อง.. นี่ถ้าพ่อไม่ช่วยไว้ ป่านนี้เอ็งหัวบี้แบนไปแล้ว ซุกซนไม่เข้าเรื่อง..." และจากการที่คุณยายทองสุขโดนหลวงปู่ดุเสียยกใหญ่ บวกกับรู้สึกเจ็บใจที่ยักษ์มาฟ้อง หนำซ้ำยังพลาดท่าโดนยักษ์ไล่ฟาดมาเสียสะบักสะบอมถึงเพียงนี้ ท่านจึงคิดว่า จะแอบหลวงปู่กลับไปจัดการกับยักษ์ใหม่!!!

แต่คราวนี้..คุณยายทองสุขท่านไปโดยไม่ใช้กายละเอียดที่เป็นร่างมนุษย์เหมือนครั้งก่อน เพราะม้าแก้วนำเสนอท่านว่า ให้แปลง

www.kalyanamitra.org

เป็นยักษ์ จะได้ดูโหด ๆ หรือดูน่ากลัว ๆ หน่อย จะได้สู้กับเขาได้ จากนั้นท่านก็นึกแปลงร่างอยู่หลายครั้ง แต่ก็ยังไม่น่ากลัวสักที เพราะก่อนแปลงท่านไปนึกมโนภาพเป็นยักษ์ที่อยู่ในหนังสือพรหม-ชาติ จนกระทั่งครั้งสุดท้าย ท่านก็เปลี่ยนมานึกถึงภาพยักษ์จอมโหด.. ตัวที่ไล่ตะเพิดเอาตะบองฟาดท่านมา

พอนึกเสร็จ ทันใดนั้น..กายละเอียดของคุณยายทองสุขก็เปลี่ยนเป็นยักษ์ผู้ชาย หน้าตาโหด-โฉด-เหี้ยมทันที จากนั้นท่านก็ขี่ม้าแก้วเหาะไปยังปากถ้ำที่เป็นเป้าหมาย เมื่อไปถึงก็ไม่รอช้า รีบยกตะบองเคาะประตูถ้ำดังตูม ๆ !!! โดยคิดในใจว่า ถ้าเจ้ายักษ์ตัวที่ไล่ฟาดเราเปิดประตูออกมา เราจะเอาตะบองที่ถืออยู่ในมือฟาดเพื่อแก้แค้นทันที แต่ก็ผิดคาด เพราะผู้ที่เปิดประตูกลับเป็นภรรยาแสนสวยของยักษ์ ที่กำลังอุ้มลูกยักษ์..ผู้น่ารักน่าเอ็นดู ออกมาพร้อมกับแสดงอาการดีใจ แล้วบอกลูกที่อุ้มอยู่ว่า “ลูกจ๊ะ..พ่อหนูกลับมาแล้ว ๆ..” และเพื่อให้แนบเนียน คุณยายทองสุขจึงสวมรอยทำตัวประดุจเป็นสามีของนางยักษ์ไปจริง ๆ และด้วยกิริยาท่าทางอันแสนอบอุ่นของนางยักษ์ ที่คอยปรนนิบัติเอาอกเอาใจคุณยายทองสุขเป็นอย่างดีนี้เอง ก็เลยทำให้ท่านเกิดรู้สึกหวั่นไหว นึกหลงรักนางยักษ์ขึ้นมาแบบนิด ๆ แต่เนื่องด้วยภารกิจที่เป็นเป้าหมายหลักที่อยู่ในใจ ท่านก็เลยใช้กุศโลบายพูดให้นางยักษ์พาไปดูที่เก็บโคตรทอง และก็ถามถึงความเป็นมาของทองทั้งหมด

www.kalyanamitra.org

ซึ่งสรุปได้ว่า..โคตรทองอันใหญ่สุดนั้น..เป็นของหลวงปู่วัดปากน้ำ คือ เมื่อชาติก่อน ๆ ท่านเคยทำบุญเป็นจำนวนมากไว้กับลูกศิษย์ ซึ่งพอรวม ๆ กันเข้าก็กลายเป็นทองก้อนใหญ่ คือเมื่อท่านทำบุญแล้ว.. สายสมบัติเก่าก็จะไปเชื่อมกับสายสมบัติใหม่ ซึ่งคนที่มาช่วยหลวงปู่ท่านทำบุญ ก็จะรวยขึ้น..มีเงินทำบุญต่อไปอีก

ขณะที่กำลังถามถึงความเป็นมาเรื่องทองอย่างเพลิดเพลินอยู่นั่นเอง ก็มีเรื่องตื่นเต้นเกิดขึ้นอีกจนได้... เพราะอยู่ ๆ ม้าแก้วที่รออยู่หน้าถ้ำก็ร้องดังขึ้น และด้วยเสียงนี้..คุณยายทองสุขจึงรีบขอนางยักษ์ออกไปดูหน้าถ้ำเพียงลำพัง ซึ่งก็ปรากฏว่า ยักษ์ผู้เป็นสามีตัวจริงและเพื่อนยักษ์ 3 - 4 ตน ได้แห่กันกลับมาแล้ว!!!

เมื่อคุณยายทองสุขเห็นดังนั้น ก็ตกใจ รีบกระโดดขี่ม้าแก้วและเหาะกลับด่วนที่สุด พร้อมกับยังรู้สึกผูกพันอาลัยอาวรณ์นางยักษ์และลูกน้อยประดุจการจากภรรยาของตัวเองมาจริง ๆ ซึ่งพอกลับมาถึง หลวงปู่ท่านก็รู้ในที่ จึงรีบดุขึ้นทันทีว่า “ไอ้สุข.. เอาอีกแล้ว...เอ็งไปเป็นชู้กับเมียเขามารึ???”

คุณยายทองสุขจึงรีบแก้ตัวด้วยเสียงอ้ำอึ้งว่า “เปล่า..เจ้าค่ะ.. ลูกเปล่าจริง ๆ” จากนั้นหลวงปู่ท่านก็หัวเราะและนึกสนุก..ถามขึ้นใหม่ว่า “ไอ้สุข..เอ็งอยากเป็นผู้ชายไหมล่ะ!!!” คุณยายทองสุขรีบตอบด้วยความดีใจว่า “อยากเจ้าค่ะ..ลูกอยากเป็นผู้ชายเจ้าค่ะ...”

www.kalyanamitra.org

จากนั้นหลวงปู่ท่านก็ให้เข้าที่สาวไปหาเหตุจนเจอเครื่องที่ทำให้กลายเป็นผู้หญิง แล้วท่านก็บอกวิธีการในการแปลงเพศว่า "**งั้น.. เอ็งเดินเครื่องเข้าสิไอ้สุข เก็บให้หมดเลย...**" (**คือ ถ้าเข้าถึงพระธรรมกาย แล้วได้ศึกษาวิชชาธรรมกาย จะเห็นว่า เครื่องที่ทำให้เป็นผู้หญิงอย่างหนึ่ง เครื่องที่ทำให้เป็นผู้ชายอย่างหนึ่ง ...เครื่องจะหมุนไปคนละอย่าง โดยรอบของการหมุนจะไม่เท่ากัน**)

จากนั้นคุณยายทองสุขก็เดินเครื่องกลับให้กลายเป็นผู้ชาย ซึ่งท่านทำอยู่นานถึง 3 เดือน ในระหว่างนั้น หลวงปู่ก็คอยถามอยู่เสมอว่า "ไอ้สุข..เปลี่ยนรึยังวะ" และพอใกล้ ๆ จะสำเร็จ คุณยายทองสุขก็บอกหลวงปู่ว่า "เกือบแล้วเจ้าค่ะ"

จนในที่สุด..รุ่งเช้าวันหนึ่ง คุณยายทองสุขก็รีบมาเล่าให้คุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ฟังว่า "อีก้างเอ้ย กูเป็นอยู่คืนหนึ่งว่ะ.. เป็นจริง ๆ แต่กูไม่คุ้น กูเลยทำกลับมาเหมือนเดิม..."

นี่แหละ คือ ความมหัศจรรย์ของวิชชาธรรมกาย ที่หลวงปู่ท่านสอนคุณยายทองสุข อีกทั้งวิชชาอื่น ๆ ที่คุณยายทองสุขเรียนมาจากหลวงปู่นั้น ไม่ว่าจะเป็นการทำวิชชาปราบมาร การไปนรกสวรรค์ วิชชาแปลงเพศ การแปลงร่างเป็นยักษ์ ดับดาว ทำจันทรคราส ก็เลยทำให้คุณยายทองสุขถึงกับพูดเอาไว้ว่า..

"เกิดมาชาตินี้..จะหาครูบาอาจารย์ได้อย่างเจ้าคุณหลวงพ่อไม่มีอีกแล้ว ท่านเป็นสงฆ์ที่เหนือธรรมดา เพราะท่านสามารถนับ

www.kalyanamitra.org

เม็ดทรายได้ สามารถเดินฌานสมาบัติในเม็ดทราย เดินฌานสมาบัติในกระจก เดินฌานสมาบัติในหิน เข้านิโรธแทรกในหินได้ นับเม็ดฝนที่ตกลงมาในอากาศได้ ซึ่งครูบาอาจารย์ที่สอนวิชชาเหล่านี้ได้ ก็เห็นจะไม่มีอีกแล้วในทั่วราชอาณาจักรไทย คงไม่มีพระสงฆ์องค์ใดที่จะสั่งสอนวิชชาเหล่านี้ได้ จะให้ไปเรียนที่อินเดีย พม่า หรือ เขมร.. ก็ไม่มี..."

อีกทั้งคุณยายทองสุขยังเล่าอีกว่า ท่านได้เห็นปาฏิหาริย์หลวงปู่ด้วยตาเนื้อแบบจะ ๆ ในครั้งที่ฝนตก ซึ่งท่านเล่าว่า "ในวันที่ฝนตก เจ้าคุณพ่อท่านยืนกวาดเม็ดฝนอยู่ในกุฏิ โดยเท้าของท่านยืนอยู่บนดอกบัวข้างละดอก อีกทั้งยังมีรัศมีสว่างลุกโชติช่วงน่าอัศจรรย์มาก..."

12

ยิ่งกว่า..หมอเทวดา

เรื่องอานุภาพและความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงปู่..ใคร ๆ ก็พูดเป็นเสียงเดียวกันว่า Beyond Expectation คือ เหนือความคาดหมายด้วยกันทั้งนั้น ขนาดในสมัยที่ท่านกำลังค้นคว้าวิชชาธรรมกายอยู่ ซึ่งช่วงนั้นยังไม่ได้**ประชุมธรรมกาย** (ซึ่งก็หมายถึง ทีมงานทำวิชชาของ

www.kalyanamitra.org

ท่านยังมีไม่ครบ เพราะยังมาไม่มาก จึงยังไม่ได้รวมผู้ที่เข้าถึงพระธรรมกายให้มาทำวิชชาพร้อมกัน) แต่ท่านก็มีวิชาหนึ่ง..ที่ทำให้วงการแพทย์ต้องตกตะลึงหรืองงไปตาม ๆ กัน เพราะมีสามีภรรยาคู่หนึ่ง นั่งเรือจ้างโดยให้เขาแจวมาส่งที่ท่าน้ำวัดปากน้ำ พอมาถึง.. ผู้เป็นสามีก็กระหืดกระหอบรีบเข้ามากราบหลวงปู่ที่ศาลาสอนธรรมะทันที ด้วยความเดือดเนื้อร้อนใจว่า "หลวงพ่อครับ..ภรรยาผมแท้งลูก ตอนนี้ลูกตายอยู่ในท้อง นอนรออยู่ที่เรือ..ทรมานมากเลยครับ.!!!"

พอหลวงปู่ฟังเสร็จ ท่านก็นิ่ง ๆ แล้วพูดว่า "เออ..เอาลูกออก.. เอาแม่ไว้ก็แล้วกัน" จากนั้นหลวงปู่ก็เอาด้ายสายสิญจน์มาม้วนเป็นกลม ๆ เล็ก ๆ แล้วสั่งผู้เป็นสามีว่า "เออ..เอาไปให้เมียของเอ็งกิน" พร้อมกับยื่นด้ายสายสิญจน์ที่ม้วนแล้วให้ที่มือ

จากนั้นชายหนุ่มผู้เป็นสามีก็เลยถามหลวงปู่เพื่อให้แน่ใจว่า "ให้กลืนด้ายสายสิญจน์นี่เลยหรือครับ..??" หลวงปู่ท่านก็ตอบว่า "ใช่..." ผู้เป็นสามีก็ไม่รอช้า รีบเดินไปที่เรือจ้าง แล้วเอาสายสิญจน์ที่หลวงปู่ให้มา ใส่ปากภรรยาที่นอนอยู่ในเรือ และให้ดื่มน้ำกลืนลงไป น่าอัศจรรย์!! สักพักเดียวเท่านั้น..!!! ด้ายสายสิญจน์ก็ไปคล้องเด็กที่ตายอยู่ในท้องออกมาทันที จนทุกคนที่เห็นเหตุการณ์ต่างตกตะลึงแบบสุด ๆ เพราะเด็กสามารถออกมาได้โดยไม่ต้องฉีดยา ไม่ต้องผ่าตัดอะไรสักอย่าง จนสุดท้ายแม่เด็กก็ปลอดภัย รอดชีวิตจากการตายทั้งกลมอย่างอัศจรรย์

www.kalyanamitra.org

ต่อมา..ภายหลังจากที่หลวงปู่ท่านประชุมธรรมกายแล้ว ท่านก็ทำวิชชาปราบมาร พร้อมกับช่วยแก้ทุกข์ภัยมนุษย์ไปด้วย และหนึ่งในการแก้ทุกข์ภัยมนุษย์ ก็คือ การทำวิชชาธรรมกายแก้โรคภัยไข้เจ็บ ซึ่งท่านมีชื่อเสียงโด่งดังทางด้านนี้มาก จนมีคนมากมายร่ำลือกันว่า..ท่านเป็นยิ่งกว่าหมอเทวดา !!! เพราะโรคที่ใคร ๆ รักษาไม่หาย แถมเป็นโรคที่ร้ายแรงมากในสมัยนั้น แต่หลวงปู่ท่านกลับสามารถใช้วิชชาธรรมกายรักษาหายได้หมด **เพราะการทำวิชชาแก้โรคภัยไข้เจ็บของหลวงปู่ ท่านจะเข้าที่สาวไปถึงต้นเหตุของการเกิดโรค สาวไปถึงผู้ส่งโรคภัยไข้เจ็บมาบังคับมนุษย์ ซึ่งถ้าเขาบังคับได้ถึงจุดที่ทำให้เกิดโรค..มนุษย์ก็จะป่วยเป็นโรคนั้น.. โรคนี้... และเมื่อท่านสาวไปถึงเหตุ ท่านก็จะไปดับที่เหตุ และพอเหตุดับ ผลก็จะดับไปด้วย แล้วมนุษย์ก็จะหายจากโรคนั้น**

หรือในกรณีที่ผู้ป่วยกรรมหนักมากจริง ๆ คือ รักษาอย่างไรก็ไม่หาย โรคก็จะทุเลาลงอย่างเหลือเชื่อ หรือแม้แต่บางคนที่หมดอายุขัยลงแล้ว หลวงปู่ก็จะเอาบุญไปต่ออายุให้ (ในกรณีที่ร่างกายยังพอใช้การได้) ซึ่งการรักษาโรคของหลวงปู่นั้น ท่านจะให้เขียนชื่อและอาการของโรคลงในกระดาษรายงาน จากนั้นก็รวบรวมส่งเข้าโรงงานทำวิชชา โดยที่หลวงปู่ท่านจะกลั่นแก้คุมบุญ โดยสั่งให้พระและแม่ชีที่ทำวิชชาช่วยกันแก้โรคให้ ซึ่งการแก้โรคของหลวงปู่นั้นท่านจะให้คนป่วยนั่งสมาธิให้ท่อง "สัมมา อะระหัง" ปฏิบัติธรรมอย่างจริงจังไปพร้อม ๆ กันด้วย เพราะถ้าคนป่วยยอมนั่งสมาธิ ก็

www.kalyanamitra.org

จะทำให้การแก้โรคของท่านสำเร็จง่ายและเร็วขึ้น เปรียบเสมือนกับการเป็นแผลบาดเจ็บที่ขา หากคนไข้นั่งแกว่งขาไปมาอยู่ตลอดเวลา หมอก็จะทำแผลได้ลำบาก ตรงกันข้าม..หากคนไข้ทำขาให้อยู่นิ่ง ๆ หมอก็จะทำแผลได้สะดวกรวดเร็วขึ้น ซึ่งการทำอย่างนี้ ก็จะทำให้ท้ายที่สุด..โรคที่เป็นอยู่ก็จะหายเป็นอัศจรรย์ แถมคนป่วยหลายคนยังเข้าถึงธรรมะอีกด้วย...

ในช่วงที่หลวงปู่ท่านทำวิชชาแก้โรคนั้น ท่านก็ได้ทดลองนำคนป่วยหนัก 2 คน คือ คนหนึ่งเป็น**วัณโรค** อีกคนหนึ่งเป็น**โรคเรื้อน**..ซึ่งในสมัยนั้น ทั้ง 2 โรคนี้ เป็นโรคร้ายแรงที่สังคมรังเกียจมาก แถมไม่มีทางรักษาหาย แต่สุดท้ายหลวงปู่ก็ใช้วิชชาธรรมกายรักษาจนหายขาดเป็นอัศจรรย์

และนับตั้งแต่นั้น..กิตติศัพท์เรื่องการรักษาโรคของหลวงปู่ก็เรื่องลือขจรขจายขยายไปในวงกว้างอย่างรวดเร็ว จนทำให้มีคนสนใจเข้ามาปฏิบัติธรรมที่วัดปากน้ำเป็นจำนวนมาก อย่างเช่นกรณีของ **คุณชัช วนิกเกียรติ** เป็นโรคเรื้อนที่ไปรักษามากี่หมอ ๆ ก็ไม่หาย จนคิดจะเปลี่ยนใจไปนับถือศาสนาอื่น เพราะมีคนบอกว่าถ้าเปลี่ยนไปนับถือศาสนานั้นแล้วจะหาย แต่ก็โชคดี ที่ช่วงนั้นคุณชัชเดินทางไปหาหลวงปู่ก่อน ซึ่งพอหลวงปู่เห็นก็บอกว่า “ไม่ต้องไปทำอะไรหรอก แค่โรคเรื้อน.. “สัมมา อะระหัง” เดี๋ยวก็หาย...” และสุดท้ายก็หายจริง ๆ เพราะหลวงปู่ท่านทำวิชชาแก้โรคให้ พร้อมกับการที่คุณชัชได้หันมานั่งสมาธิปฏิบัติธรรมไปพร้อมกันด้วย...

www.kalyanamitra.org

..เรื่องราวการทำวิชชาแก้โรคภัยไข้เจ็บของหลวงปู่มีอย่างมากมาย ซึ่งบางโรค..ดู ๆ แล้ว ก็ไม่น่าจะรักษากันง่าย ๆ เช่น โรคบ้า แต่หลวงปู่ท่านก็รักษาหาย อย่างเช่นเคสของ ป้าเทียบ สุขเจริญ ที่เป็นหลานแท้ ๆ ของหลวงปู่ คือ ป้าเทียบ..จะมีอาการบ้าเฉพาะหน้าหนาว บ้าแบบชนิดคลุ้มคลั่งจนต้องเอาโซ่ล่ามไว้เลยทีเดียว หนำซ้ำไปรักษามากี่หมอ ๆ ก็ไม่หาย จนผลสุดท้ายต้องมาขอพึ่งบารมีหลวงปู่ ซึ่งหลวงปู่ท่านก็บอกว่า "เอ็งน่ะ..ไม่ต้องไปรักษาที่ไหนหรอก เดี๋ยวหมดกรรม มันก็หายเองแหละ..."

จากนั้นหลวงปู่ท่านก็ให้กินยาลมของวัดปากน้ำ ชื่อว่า **ยาลมบาดทะจิต** และก็ให้นั่งสมาธิ "สัมมา อะระหัง" ในช่วงที่ไม่ออกอาการบ้า และสุดท้าย..ไม่เชื่อก็ต้องเชื่อ คือ ต่อมาอีกประมาณ 4 - 5 ปี อยู่ ๆ อาการบ้าก็หายเป็นปลิดทิ้งไปเฉย ๆ เป็นอัศจรรย์...

หรืออีกครั้งที่ **ลุงสังวาล เทียนทองคำ** ซึ่งเป็นน้องชายของสามเณรมงคล ที่เชี่ยวชาญในวิชชาธรรมกายมากในสมัยนั้น ได้เล่าให้ฟังว่า.. "มีคนป่วยเดินทางมารักษากับหลวงปู่มาก และทางวัดก็ได้จัดเตรียมที่พักไว้ให้ด้วย ซึ่งการรักษาโรคของหลวงปู่ ก็ไม่ต้องใช้ยาอะไรให้ยุ่งยาก แต่ก็รักษาหาย แม้แต่มะเร็งหรือวัณโรค ท่านก็รักษาหายหมด หรืออย่างบางคนที่เป็นบ้า..คลุ้มคลั่งมาเลย ถึงขั้นที่ญาติที่พามาต้องเอาโซ่ล่ามไว้ก่อน เพราะกลัวจะหนีไปที่อื่น แต่พอพามาเจอหลวงปู่เท่านั้น..อาการบ้า ๆ ที่กำลังเป็นอยู่.. ก็สงบลงอย่าง

www.kalyanamitra.org

ประหลาด และสุดท้ายหลวงปู่ท่านก็ทำวิชชาแก้โรคให้หายได้อย่างอัศจรรย์..."

คนป่วยที่มาหาหลวงปู่ในสมัยนั้น มีตั้งแต่ระดับรากหญ้าจนถึงระดับไฮโซ อย่างเช่น **คุณหญิงลมุน บุรกรรมโกวิท** ภรรยา พ.อ.หลวงบุรกรรมโกวิท อดีตอธิบดีกรมโยธาธิการ และคณะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย สมัย จอมพล ป.พิบูลสงคราม ท่านก็มาขอบารมีหลวงปู่ให้ทำวิชชาแก้โรคให้ ซึ่งพอคุณหญิงหายป่วยก็เกิดจิตศรัทธาอย่างแรงกล้า เข้าวัดปฏิบัติธรรมและกลายเป็นอุปัฏฐากใหญ่ของวัดปากน้ำไปในที่สุด

หรืออย่างลูกศิษย์หลวงปู่อีกท่านหนึ่ง คือ **พลตรีโสภณ กะราลัย** ในช่วงที่ท่านมีลูกคนแรกอายุได้ประมาณ 8 เดือน อยู่ ๆ หลวงปู่ก็ให้คนไปบอกที่บ้านพักในกรมทหารว่า "ให้ระวัง..ลูกจะเจ็บหนัก"

ซึ่งพอ**คุณประทุม**..ภรรยาของพลตรีโสภณฟังแล้วก็นึกสงสัยว่า.. "ลูกจะเจ็บป่วยได้อย่างไร ในเมื่อขณะนั้นลูกยังแข็งแรงดีไม่มีทีท่าว่าจะเจ็บป่วย" แต่เมื่อทราบจากหลวงปู่เช่นนั้น ก็พยายามระมัดระวังดูแลลูกอย่างดีที่สุด แต่ต่อมาอีก 2 - 3 วัน จู่ ๆ.. ลูกก็ป่วยเป็นโรคบิดขั้นรุนแรง จนหมอไม่รับรองว่าจะรอดชีวิต

www.kalyanamitra.org

ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้พลตรีโสภณเกิดอาการร้อนรนรีบมาถวายใบแจ้งอาการป่วยของลูกแด่หลวงปู่ ซึ่งหลวงปู่ท่านก็บอกว่า "มันจะเอาไป เราต้องต่อสู้กันหน่อย จะแก้ไขให้" จากนั้นหลวงปู่ก็สั่งพระและแม่ชีทำวิชชาแก้โรคให้ และสุดท้าย..ลูกของพลตรีโสภณก็รอดชีวิต หายเป็นปกติอย่างเหลือเชื่อ

และอีกครั้งหนึ่ง ในช่วงที่คุณประทุมตั้งครรภ์ลูกคนที่ 2 ก็มีอาการแพ้ท้องอย่างรุนแรง กินข้าวไม่ได้เลยถึงขั้นต้องเข้าโรงพยาบาลนานเกือบเดือน แต่ก็ไม่ดีขึ้น จนหมอมาบอกว่า "เคสนี้..ต้องเอาเด็กออก ไม่งั้น..แม่จะตาย"

จากนั้นหมอก็ยื่นเอกสารมาให้พลตรีโสภณเซ็นยินยอมเพื่อให้รีบเอาเด็กออก เพราะหากช้ากว่านี้ แม่เด็กจะเสียชีวิต แต่พลตรีโสภณก็ไม่ยอม จึงร้อนรนรีบเดินทางมากราบหลวงปู่ว่า "ผม..ไม่อยากฆ่าลูก แต่ถ้าไม่ฆ่าลูกก็เหมือนฆ่าแม่" ซึ่งหลวงปู่ท่านก็ตอบกลับว่า "เออ..ไม่ต้องฆ่าใครหรอก..จะเอาไว้ทั้ง 2 คน นั่นแหละ..!!!" จากนั้นหลวงปู่ท่านก็ใช้วิชชาธรรมกายช่วยชีวิต ซึ่งก็ปรากฏว่าอยู่ ๆ คุณประทุมก็มีอาการดีขึ้นเรื่อย ๆ อย่างประหลาด จนหมอตัดสินใจไม่ทำแท้ง และสุดท้าย..ก็รอดปลอดภัยทั้งแม่ทั้งลูก อย่างที่หลวงปู่บอกจริง ๆ...

www.kalyanamitra.org

นอกจากเรื่องเจ็บไข้ได้ป่วยแล้ว **คนที่มีปัญหาเรื่องการคลอดลูกยาก** ก็จะมากราบขอบารมีหลวงปู่ ซึ่งเขาก็จะเอากล้วยน้ำว้าไปถวายให้หลวงปู่ท่านซ้อนวิชชาธรรมกายให้ เมื่อหลวงปู่รับไปแล้วท่านก็เอาไปไว้ในมือท่าน จากนั้นท่านก็หลับตานิ่ง ๆ ครู่เดียว แล้วก็ส่งกล้วยน้ำว้าคืน เพื่อเอาไปให้คนที่จะคลอดลูกกิน ซึ่งก็เป็นเรื่องแปลกมาก คือ พอคนใกล้คลอดกินกล้วยน้ำว้าที่หลวงปู่ซ้อนวิชชาธรรมกายไปเท่านั้นเอง ปรากฏว่า คลอดลูกง่ายมาก ๆ เพราะแค่รู้สึกปวดท้องนิด ๆ ก่อนคลอดเท่านั้น และก็คลอดปรี๊ดออกมาเลย ซึ่งวิชชาธรรมกายของหลวงปู่สามารถทำได้เกินกว่าศาสตร์ของแพทย์จะหยั่งถึง...

www.kalyanamitra.org

13

วิชชาชุบชีวิตคนตาย ให้ฟื้นขึ้นมาใหม่

หลังจากที่หลวงปู่ค้นพบวิชชาธรรมกายแล้ว ท่านก็มุ่งทำวิชชาปราบมารรื้อวัฏฏะ เพื่อเอาชนะการเกิด แก่ เจ็บ ตาย อยู่ตลอดเวลา ซึ่งหนึ่งในวิธีที่ท่านเอาชนะการเจ็บ ก็คือ **การทำวิชชาแก้โรค ซึ่งการทำวิชชาแก้โรคของหลวงปู่ท่านจะทำอยู่ 2 อย่าง คือ รื้อผังใหญ่.. ที่ทำให้มนุษย์ทั้งหมดเกิดโรคภัยไข้เจ็บ กับรื้อผังย่อย..ของคนที่เป็นโรคภัยไข้เจ็บแล้วมาขอให้ท่านช่วย** และเมื่อหลวงปู่ท่านทำวิชชาแก้โรคไปได้ระดับหนึ่ง ท่านก็คิดจะค้นคว้าวิชชาชุบชีวิต เพื่อเอาชนะการตาย คือ ทำคนที่ตายไปแล้วให้ฟื้นขึ้นมาใหม่ อย่างตอนที่โยมแม่ของหลวงปู่เสียชีวิต ท่านก็ได้ค้นคว้าวิชชาชุบชีวิตโยมแม่ ซึ่งหลวงปู่ท่านสั่งพวกทำวิชชาว่า

"..ธาตุตายแล้ว ให้เอาธาตุเป็นใส่เข้าไป แล้วไปตามกายละเอียดที่ไปแล้ว เอากลับมาใส่ให้ติดทีเดียว แล้วก็ปรับธาตุในตัวทำให้อวัยวะทุกส่วนมันเป็นขึ้นมาใหม่ เชื่อมหัวต่อกายทิพย์กับกายมนุษย์หยาบให้มันติดกัน ทำให้มันเป็นขึ้นมา ทำให้อวัยวะทุกส่วน

www.kalyanamitra.org

มันเป็นขึ้นมาใหม่ แล้วไปทูลพระพุทธเจ้าในอายตนนิพพานให้ท่านมาช่วย แต่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าในอายตนนิพพานก็ตรัสว่า กิ่งไม้มันแห้ง มันหล่นแล้ว จะเอาขึ้นไปติดอีก มันไม่เป็นหรอก..."

ซึ่งผลปรากฏว่า แม้ร่างของโยมแม่ที่ตายไปแล้วยังลุกขึ้นมาเดินเหินเหมือนมนุษย์ปกติไม่ได้ แต่วิชชาท่านก็ก้าวหน้าไปถึงระดับที่ว่า ท่านสามารถทำให้ร่างคนที่ตายไปแล้ว มีเลือดฝาด มีเหงื่อออก นิ้วกระดิก และเนื้อตัวขยับได้บ้าง... ซึ่งจริง ๆ หลวงปู่ท่านอยากจะให้ฟื้นขึ้นมากระโดดโลดเต้นได้ แต่เนื่องจากวิชชายังไปไม่ถึงขั้นนั้น หลวงปู่จึงพูดว่า "ก็ลองดูล่ะวะ..." คือแม้ไม่ได้ก็ไม่เป็นไร...

แต่แม้การชุบชีวิตคนตายให้ฟื้นขึ้นมาจะยังทำไม่สำเร็จ แต่ก็ถือได้ว่า เป็นสิ่งมหัศจรรย์ของโลกและจักรวาลเลยทีเดียว เพราะยังไม่เคยมีหมอ มนุษย์ หรืออมนุษย์คนใดเลย ที่ทำให้คนที่ตายไปแล้วสามารถกระดุกกระดิก ถึงขั้นมีเลือดฝาดขึ้นมาใหม่ได้ ในสภาพที่เป็นมนุษย์ แต่หลวงปู่ท่านก็ไม่ย่อท้อ ท่านยังคงให้เก็บร่างโยมแม่ท่านไว้ เพื่อค้นวิชชาต่อไปเรื่อย ๆ แต่ต่อมาภายหลังหลวงปู่ท่านอาพาธ อีกทั้งรู้เวลามรณภาพของตัวเอง สุดท้ายท่านจึงตัดสินใจเผาร่างโยมแม่ของท่าน ในปี พ.ศ. 2500

www.kalyanamitra.org

14

ตามเทวดา..มาเป็นลูก

สามีภรรยาคู่ไหนที่แต่งงานกันแล้วไม่มีลูก แต่อยากมีลูกไว้สืบสกุลมาก ก็จะพากันมากราบขอพึ่งบารมีหลวงปู่ ซึ่งท่านก็จะถามก่อนว่าจะเอาลูกแบบไหน คือ หลวงปู่จะพูดว่า..“เออ..ถ้าเป็นบัณฑิตนักปราชญ์มาเกิดนี่มันเลี้ยงยากนะ เพราะมันช่างซัก ช่างถาม อยากรู้อะไรไปหมด คือ จะต้องคอยตอบมันว่า ทำไม.. ๆ..?? แต่ถ้าเป็นลูกเศรษฐีมาเกิด จะเลี้ยงง่ายหน่อย เพราะอุดมสมบูรณ์ ยิ้มแย้มแจ่มใสตลอดเวลา...” จากนั้นหลวงปู่ท่านก็เข้าโรงงานทำวิชชาสั่งพวกที่อยู่เวรในวันนั้น อย่างในครั้งที่หลวงปู่ท่านสั่งงานคุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง ว่า “เออ..ลูกจันทร์ มึงไปดูเถิดวะ เทวดาบนชั้นดาวดึงส์นั่นน่ะ ที่เขาจะจุติ ไปดูซิ...” คือหลวงปู่ท่านให้คุณยายไปตรวจดูกำลังบุญของว่าที่พ่อแม่คู่นั้น ว่ามีกำลังบุญแค่ไหน เหมาะสมกับลูกที่มาจากสวรรค์ชั้นไหน สมมุติว่าพ่อแม่มีกำลังบุญที่จะได้ลูกที่มาจากสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ คุณยายท่านก็จะไปค้นดูเทวดาที่กำลังหมดบุญและใกล้จุติจากสวรรค์ชั้นนี้ จากนั้นก็ตรวจดูกำลังบุญของเทวดาตนนั้น ว่าพอเหมาะพอสมกับพ่อแม่ที่จะให้มาเกิดหรือไม่ ซึ่งถ้าเหมาะสมกันดี ท่านก็จะบอกกับ

www.kalyanamitra.org

เทวดาตนนั้น และก็พาเทวดาตนนั้นมาเลย แล้วคุณยายก็จะคุมบุญจนกระทั่งถึงจังหวะที่เทวดาตนนั้นเข้าสู่ช่องจมูกของบิดา จากนั้นก็เป็นอันว่าหมดหน้าที่ เพราะหลังจากนั้น กายละเอียดจะเคลื่อนไปตามฐานต่าง ๆ เพื่อเข้าช่องจมูกของมารดา ซึ่งเขาจะถ่ายทอดกันเอง... (ให้ไปศึกษาเรื่องหลักการไปเกิด-มาเกิด จะเข้าใจมากขึ้น)

15

สยบ..กองทัพหนูทำลายนาข้าว

ในสมัยที่หลวงปู่ยังมีชีวิตอยู่ มีเศรษฐีตระกูลหนึ่ง ชื่อ **ตระกูลรุ่งแสง** เป็นเจ้าของที่นา แถวบางนา กรุงเทพฯ ได้รับความเดือดร้อนเนื่องจากกองทัพหนูได้แห่กันมากัดกินข้าวในนาจนเกิดความเสียหายเป็นอย่างมาก รวมทั้งเกษตรกรที่เป็นเจ้าของที่นาแถวนั้น ก็ได้รับความเดือดร้อนกันทุกหย่อมหญ้า จนทำให้ต่างคนต่างกำจัดหนู ฆ่าหนูด้วยวิธีการต่าง ๆ นานา แต่ยิ่งฆ่าก็เหมือนยิ่งยุ คือ ผืนนาไหนที่มีคนทำร้ายหนูมาก หนูมันก็ยิ่งยกพวกมารุมกินข้าวจนหมดแบบไม่เหลือเลย และด้วยเหตุนี้เอง เศรษฐีตระกูลรุ่งแสงผู้นี้ จึงมากราบเรียนปรึกษาหลวงปู่ เพราะไม่มีปัญญาจะจัดการกับหนูแล้ว ซึ่งท่านก็บอกกลับไปว่า

www.kalyanamitra.org

"เอ็งอย่าไปฆ่าหนูนะ แต่ให้เอ็งไปยืนอยู่ที่คันนา แล้วจุดธูปพูดกับมันดี ๆ ว่า ให้แบ่งกันกิน..แล้วก็เหลือไว้บ้าง อย่ากินหมด จะได้เอาไว้เลี้ยงพระบ้าง เอาไว้ทำบุญบ้าง เอาไว้เลี้ยงชีวิตบ้าง แล้วก็เอาธูปปักไว้ตรงนั้น"

จากนั้นหลวงปู่ท่านก็เข้าไปสั่งงานในโรงงานทำวิชชาว่า "**ให้ไปตามหัวหน้าหนู แล้วสั่งหัวหน้าหนูให้กระจายข่าวออกไปถึงบรรดาลูกน้องหนูด้วยกันว่า ที่นาของตระกูลรุ่งแสง ให้กินแค่นิดหน่อยก็พอ อย่าไปทำลายนาข้าวของเขา ให้เหลือไว้ให้เจ้าของเขาทำบุญ และเอาไว้ขายเลี้ยงชีพบ้าง**"

นับจากนั้น ก็มีเรื่องประหลาดสุด ๆ เกิดขึ้นจริง ๆ เพราะนาข้าวแถวย่านบางนาทั้งหมด โดนกองทัพหนูบุกทำลายกัดกินข้าวจนเหี้ยนเตียนแทบไม่เหลือเลย ยกเว้นนาข้าวของเศรษฐีตระกูลรุ่งแสง ที่โดนกองทัพหนูกัดกินไปแค่ 1 งานเท่านั้น

ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้ปีนั้นเศรษฐีตระกูลรุ่งแสงคนนี้ สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตจากนาข้าวส่วนที่ไม่ถูกหนูกินได้มาก และกลายเป็นผู้ผลิตข้าวรายใหญ่ ที่มีข้าวขายเป็นจำนวนมากอยู่เจ้าเดียวในช่วงนั้น จนทำให้เงินทองไหลมาเทมาร่ำรวยขึ้นไปอีก และเศรษฐีตระกูลรุ่งแสงคนนี้ ก็ได้มาทำบุญเลี้ยงพระที่วัดปากน้ำ และเป็นอุปัฏฐากคนสำคัญคนหนึ่งของหลวงปู่วัดปากน้ำในสมัยนั้น...

www.kalyanamitra.org

16
แก้ฝนแล้ง-แก้น้ำท่วม

สมัยก่อนผู้ที่อยู่ใกล้ชิดหลวงปู่ จะได้ยินเรื่องการเกณฑ์ฝนช่วยภัยแล้ง หรือเก็บฝน แยกแผ่นดินช่วยน้ำท่วม จนเป็นเรื่องปกติ เพราะหลวงปู่ท่านจะสั่งพวกที่ได้ธรรมกายจำนวนเรือนร้อย ซึ่งมีทั้งพระ เณร แม่ชี ให้ช่วยกันทำวิชชาปราบมารและแก้ไขทุกข์ภัยมนุษย์ตลอด 24 ชั่วโมง อย่างต่อเนื่อง

..ที่สำคัญพวกชาวไร่ชาวนาที่เคารพรักและศรัทธาหลวงปู่จะรู้กันดีว่า ถ้าประสบปัญหาเดือดร้อนเกี่ยวกับภัยธรรมชาติต่าง ๆ นานา เช่น ฝนตกน้ำท่วม หรือฝนแล้งจนชาวนาชาวไร่ทำการเพาะปลูกกันไม่ได้ ก็จะพากันมาจากต่างจังหวัด เพื่อมากราบขอบารมีหลวงปู่ทำนองว่า หลวงพ่อเจ้าคะ..ฝนไม่ตกทางโน้น ไม่ตกทางนี้... ซึ่งหลวงปู่ก็จะสั่งพวกที่ได้ธรรมกายในโรงงาน ให้ช่วยกันผลิตฝนแท้ คือ เกณฑ์ฝนมา แล้วทำให้ฝนตก หรือถ้าช่วงไหนฝนตกชุกมากจนน้ำท่วม ก็จะมีคนมากราบขอบารมีท่านทำนองว่า หลวงพ่อเจ้าคะ.. น้ำท่วมทางโน้น.. ทางนี้...

www.kalyanamitra.org

ในกรณีแบบนี้ ท่านจะสั่งพวกที่ได้ธรรมกายว่า ให้ช่วยกันเก็บฝน โดยใช้วิชชาธรรมกายแยกแผ่นดินเพื่อให้น้ำซึมลงไปใต้ดิน แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า ทำให้แยกขนาดมโหฬารจนเกิดอันตรายแก่ผู้คน แต่แยกพอให้น้ำซึมลงไปได้เท่านั้น ซึ่งดูแล้วเหมือนเป็นเรื่องเหลือเชื่อ แต่วิชชาธรรมกายทำได้จริง เพราะหลวงปู่ท่านจะไปเกณฑ์ นาค ยักษ์ คนธรรพ์ เทวดา อะไรต่าง ๆ ให้มาช่วยกัน ซึ่งยักษ์เขาก็แยกแผ่นดินแบบยักษ์ คนธรรพ์เขาก็มีวิธีแบบคนธรรพ์ ซึ่งดูแล้วเหมือนเรื่องเหลือวิสัย แต่พวกที่ทำวิชชาเขาจะทำกันได้... แล้วท้ายที่สุด น้ำก็จะลดลงเร็วกว่าปกติ และลงไปเรื่อย ๆ อย่างน่าอัศจรรย์

17

มะม่วง..ทองคำ

เรื่องนี้โยมแผ้วเป็นผู้เล่าให้ฟัง โยมแผ้วคนนี้ คือ อุบาสิกาที่อยู่ในวัดปากน้ำ ทำหน้าที่ช่วยงานต่าง ๆ ของวัดปากน้ำ โยมแผ้วเข้าวัดก่อนคุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง และมีอายุมากกว่าคุณยาย เพราะโยมแผ้วได้มาพบหลวงปู่วัดปากน้ำตั้งแต่สมัยที่โยมแผ้วอายุได้ประมาณ 25 ปี ซึ่งสมัยนั้นโยมแผ้วเข้าวัดมา

www.kalyanamitra.org

พร้อมกับสามี และสุดท้ายทั้งสองสามีภรรยาก็ได้อุทิศตัวเข้ามาช่วยงานวัดพร้อมกัน ซึ่งสามีก็มาช่วยงานวัดในฐานะอุบาสก มีหน้าที่คอยช่วยถางหญ้า ปัดกวาดลานวัด ฯลฯ ซึ่งหลวงปู่ได้พูดกับสองสามีภรรยาคู่นี้ว่า "เออ เข้าวัดทั้งผัวทั้งเมียเลยฮิ"

โยมแผ้วมีลักษณะเป็นคนตัวเล็ก ๆ กลม ๆ ป้อม ๆ สูงประมาณ 150 เซนติเมตร มีลูกนัยน์ตาคมวับ เวลาท่านนั่งสมาธิ ตัวท่านจะตรงนิ่ง หลังพิงอากาศ ดูสง่างาม แต่ท่านก็เข้าถึงธรรมะในระดับได้ดวงใส ๆ กลางท้องเท่านั้น โยมแผ้วมีเรื่องเล่าเกี่ยวกับหลวงปู่และอานุภาพของวิชชาธรรมกายมากมาย เพราะท่านอยู่ในเหตุการณ์ตั้งแต่สมัยก่อนที่หลวงปู่จะเริ่มขุดแก้วบรมจักร และก่อนที่หลวงปู่จะก่อตั้งโรงงานทำวิชชา

ซึ่งโยมแผ้วเล่าว่า ในสมัยที่หลวงปู่อยู่ ครั้งหนึ่งท่านสั่งพวกที่ได้ธรรมกายในโรงงานทำวิชชาว่า "เอ้อ..ไปตามจักรพรรดิให้มาปรับปรุงผลหมากรากไม้ให้มีรสโอชา อร่อย ๆ " (จักรพรรดิในที่นี้ไม่ใช่พระเจ้าจักรพรรดิผู้ปกครองทวีปทั้ง 4 **แต่หมายถึง กายสิทธิ์ซึ่งเป็นกายที่เกิดขึ้นเอง ไม่มีพ่อไม่มีแม่ ซึ่งกายสิทธิ์ก็จะมีวิธีการของเขา และพวกที่ได้ธรรมกาย จึงจะสามารถใช้กายสิทธิ์ช่วยในการทำวิชชาได้** เช่น ทำให้กายสิทธิ์เข้าไปอยู่ในกลางพืชผล สมมุติว่า พืชผลมีจำนวนหมื่นต้น กายสิทธิ์ก็สามารถพิสดารกายหมื่นกาย แล้วเข้าไปอยู่ในกลางพืชผล แล้วใช้อานุภาพปรับปรุงพืชผลนั้นให้เจริญงอกงาม มีรสโอชาได้)

www.kalyanamitra.org

สมัยนั้น มีมะม่วงอยู่ต้นหนึ่ง หลวงปู่ท่านสั่งพวกทำวิชชาว่า ให้ไปทำให้มันออกลูกมาเป็นสีทองคำ คือ ทำให้เปลือกเป็นสีทองทั้งลูก เหมือนเอาทองไปเคลือบไว้ และสุดท้าย มะม่วงต้นนั้นก็ออกลูกมาเป็นสีทองคำได้จริง ๆ อย่างน่าอัศจรรย์ แถมลูกโตมากจนน่าทึ่ง...

18
แตงโม..ออกลูกพึ่บพั่บอัศจรรย์

ครั้งหนึ่ง..มีชาวไร่คนหนึ่งขนแตงโมผลเล็ก ๆ จากไร่ของตัวเอง จาก จ.สุพรรณบุรี มาเลี้ยงพระที่วัดปากน้ำ พอมาถึงก็มากราบเรียนหลวงปู่ด้วยความเดือดเนื้อร้อนใจว่า "แตงโมไร่ของกระผม มันไม่ค่อยออกลูกเลย" พอหลวงปู่ฟังเสร็จ ท่านก็บอกว่า "เออ..กลับไป จะขนกันไม่ไหวล่ะวะ"

พอได้ยินหลวงปู่พูดแบบนี้ ชาวไร่คนนั้นก็กราบเรียนถามด้วยความสงสัยว่า "แต่ผมดูแล้ว..มันไม่มีนะครับ มันไม่ออกลูกเลย มันไม่งาม ซึ่งถ้ามี..ลูกมันก็จิ๊ด ๆ คือ ลูกเล็กนิดเดียวเท่านั้นครับ"

แต่หลังจากวันนั้น พอชาวไร่กลับไปบ้าน และเดินออกไปดู

www.kalyanamitra.org

ที่ไร่ อยู่ ๆ แตงโมเกิดเป็นอะไรก็ไม่รู้ คือ จากเดิมที่ไม่มีลูก มันก็ทยอยกันออกลูกอย่างไม่มีเหตุผล พอพลิกไปดูใต้ใบ มีลูกติดใต้ใบเต็มไปหมด โดยออกผลแบบพึ่บพั่บ จนตอนหลังต้องขนแตงโมลูกใหญ่ ๆ ไปขายกันแบบไม่หวาดไม่ไหวจริง ๆ อย่างที่หลวงปู่พูดไว้ทุกประการ จนชาวไร่แตงโมคนนั้นต้องกลับมากราบขอบคุณหลวงปู่ยกใหญ่ และรายงานให้ท่านฟังด้วยความร่าเริงเบิกบาน...

19

ฝรั่งและผัก..งอกฉับพลันกะทันหัน

เรื่องนี้ **พระทนุ ชยารักโข** ปัจจุบันอายุ 70 ปี เล่าว่า..ท่านได้ฟังเรื่องนี้มาจากเจ้าของเรื่องโดยตรง ตั้งแต่สมัยที่ท่านยังเป็นหนุ่มอายุประมาณ 30 ปี ช่วงนั้นท่านไปทำบุญที่วัดปากน้ำอยู่เป็นประจำ เนื่องจากโยมแม่แท้ ๆ คือ **โยมแม่กิมซุ้ย แซ่ลี้** ไปบวชเป็นแม่ชีอยู่ที่นั่น และช่วยรับบุญขายพวงมาลัยให้สาธุชนนำไปบูชาหลวงปู่ และด้วยความที่ท่านไปวัดปากน้ำบ่อย ๆ นี่เอง ก็ได้ไปเจอกับป้าคนหนึ่ง ซึ่งเป็นทานบดีที่ไปทำบุญกับวัดปากน้ำยาวนานกว่า 30 ปี ซึ่งป้าคนนี้..เป็นหญิงชาวจีนหน้าตาใจดี อายุได้ 82 ปี ตอนนั้น

www.kalyanamitra.org

เข้ามาจับมือท่าน..แล้วพูดกับท่านว่า "ลูก ๆ ให้หมั่นมาไหว้หลวงพ่อวัดปากน้ำบ่อย ๆ นะ...ท่านศักดิ์สิทธิ์มากนะ"

ป้าคนนี้เล่าให้ท่านและโยมแม่ฟังพร้อมกันว่า ก่อนหน้านั้น.. แกก็ไม่รู้หรอกว่าหลวงปู่วัดปากน้ำศักดิ์สิทธิ์ ทั้ง ๆ ที่ป้าชอบพายเรือมาทำบุญที่วัดปากน้ำอยู่เป็นประจำ จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2480 ป้ามีเรื่องกลุ้มอกกลุ้มใจ มากราบเรียนหลวงปู่ว่า "หลวงพ่อคะ..อยู่ ๆ เจ้าของที่ดินที่เช่าทำสวนอยู่ เขาจะขอที่คืน ลูกกลุ้มใจ..เพราะตอนนี้ไม่รู้จะไปอยู่ที่ไหนแล้วค่ะ"

หลวงปู่ท่านก็ตอบว่า "เออ!! เอ็งไม่ต้องกลุ้มใจหรอก อย่างเอ็งน่ะ..มันมีที่อยู่อยู่แล้ว" ป้าคนนี้ก็พูดตอบหลวงปู่ว่า "หลวงพ่อ.. อย่าพูดเล่นเลยเจ้าค่ะ ลูกกลุ้มใจจะตายอยู่แล้ว"

จากนั้นป้าก็พายเรือกลับบ้านด้วยอาการเฉาชีวิตแบบสุด ๆ แต่พอไปถึงบ้านเท่านั้นเอง ก็ต้องพบกับความประหลาดใจ เพราะอยู่ ๆ ก็มีคนแปลกหน้ามาดักรออยู่ที่บ้าน เพื่อจะเอาที่ดินมาขายให้จำนวน 4 ไร่เศษ อยู่แถวถนนสวนผัก เขตบางขุนนนท์ ซึ่งก็ทำให้ป้าดีใจมาก เพราะจะมีที่อยู่ใหม่แล้ว แต่เรื่องมันไม่จบลงง่ายอย่างนั้นหรอก เพราะทั้งเนื้อทั้งตัวป้ามีเงินอยู่แค่ 3,000 กว่าบาทเท่านั้น ยังขาดอยู่ประมาณ 9,000 บาท ถึงจะซื้อที่ดินแปลงนี้ได้

www.kalyanamitra.org

และด้วยความที่ป้าแกคุ้นเคยกับหลวงปู่ แกก็เลยหอบความหวังอย่างเปี่ยมล้น มุ่งตรงไปวัดปากน้ำ เพื่อไปขอยืมเงินหลวงปู่ ซึ่งหลวงปู่ก็ตอบว่า “อาตมาจะไปเอาเงินมาจากไหน...”

พอได้ฟังหลวงปู่พูดอย่างนี้..ป้าแกก็เลยเข้าใจไปว่าหลวงปู่ไม่ยอมช่วย ก็เลยรู้สึกไม่ค่อยพอใจรีบเดินกลับไปยังท่าเรือ เพื่อพายเรือกลับบ้าน และขณะที่แกกำลังเดินไปที่ท่าเรือนั้นเอง หลวงปู่ท่านก็พูดขึ้นมาดัง ๆ ว่า “ฝรั่งที่บ้าน เอ็งก็เอาน้ำไปรดเข้าสิ จะได้เก็บมาขาย มีเงินพอซื้อที่ดิน”

แต่ป้าแกไม่เชื่อหลวงปู่ เพราะตอนนั้นแกรู้สึกแต่ว่า หลวงปู่ไม่ยอมช่วย ดังนั้นตอนพายเรือกลับบ้าน ป้าก็คิดไปตลอดทางว่า “ในเมื่อหลวงปู่เป็นที่พึ่งให้ไม่ได้..ก็ต้องพึ่งตัวเอง” และด้วยความไม่พอใจนี้เอง พอกลับมาถึงบ้าน แทนที่แกจะเอาน้ำไปรดต้นฝรั่งทั้งหมดอย่างที่หลวงปู่บอก แกก็เอาน้ำไปรดต้นฝรั่งแค่ 6 ต้นเท่านั้น ทั้งๆ ที่สวนฝรั่งของป้าแกมีพื้นที่มากถึง 5 ไร่เศษ

และพอรดน้ำเสร็จ แกก็ไม่สนใจไยดีอะไรทั้งนั้น แต่พอรุ่งเช้าเท่านั้นเอง..!!! ก็มีเรื่องประหลาดเกิดขึ้น คือ ต้นฝรั่ง 6 ต้น ที่เมื่อวานป้าแกรดน้ำเอาไว้ มันเกิดเป็นอะไรไปก็ไม่รู้ คือ อะเลิร์ตออกลูกเต็มต้นไปหมด อีกทั้งแต่ละลูกยังใหญ่กว่าฝรั่งปกติ และยังมีสีเขียวอ่อนดูหวานกรอบน่ากินมาก ซึ่งเมื่อป้าแกเห็นดังนั้น ก็ดีอกดีใจ รีบตะโกนเรียกลูกชายและสามีให้มาช่วยกันเก็บไปขายที่ตลาด ส่วนป้าแกก็รีบจัดแจงเอาน้ำมารดต้นฝรั่งต่อจนหมดทั้งสวน แต่คราวนี้รดใหญ่เลย

www.kalyanamitra.org

และพอรดเสร็จวันรุ่งขึ้น..ฝรั่งทุกต้นมันพร้อมใจกันออกลูกแบบพึ่บพั่บ จนมองไปทางไหนก็มีแต่ฝรั่งลูกอ้วน ๆ โต ๆ เต็มไปหมด สุดลูกหูลูกตาทั้งพื้นที่ 5 ไร่เศษ จนเก็บไปขายกันไม่ทัน คือ ทุกคนในครอบครัว ต้องช่วยกันเดินแบกเข่งฝรั่งลงเรือเพื่อเอาไปขายหลายรอบมาก คือ เดินเก็บ..เดินแบกกันจนเท้าบวม ซึ่งตรงนี้..เป็นเรื่องอัศจรรย์มาก ๆ ว่าเป็นไปได้อย่างไร ที่ปุ๋ยก็ไม่ได้ใส่ ยาเร่งผลก็ไม่ได้ฉีด ดินก็ไม่ได้พรวน เวลาก็ไม่ต้องรอ แถมไม่ต้องตัดต่อพันธุกรรม หรือใช้เทคโนโลยีนาโนอะไรทั้งนั้น แต่ฝรั่งกลับออกเอา ๆ

และที่น่าทึ่งมากไปกว่านั้นก็คือ พอนำฝรั่งไปขายที่ปากคลองตลาด เข่งฝรั่งยังไม่ทันวางเลย คนก็แย่งกันมารุมซื้อ ขายดิบขายดีเป็นเทน้ำเทท่า และภายในไม่กี่วัน ป้าแกก็มีเงินซื้อที่ดินแปลงใหม่ได้ แถมยังมีเงินเหลืออีก 3,000 กว่าบาทเป็นอัศจรรย์...

แต่หลังจากที่ป้าแกซื้อที่ได้แล้ว ปัญหาใหม่ก็ตามมาอีก คือมีแต่ที่ดินเปล่า แต่ไม่มีบ้านจะอยู่ ป้าแกก็เลยต้องการปลูกบ้าน แต่เงินที่เหลืออยู่ไม่พอปลูก ด้วยเหตุนี้..ป้าจึงรีบกลับไปหาหลวงปู่ใหม่ ซึ่งคราวนี้หลวงปู่บอกว่า "ผักหลังบ้านเอ็ง..เอาน้ำไปรดเข้าสิ แล้วก็เก็บไปขาย จะได้มีเงินพอปลูกบ้าน"

ซึ่งป้าแกก็คิดในใจว่า "ผักหลังบ้าน..มันตายจะหมดอยู่แล้ว เพราะร้อยวันพันปีก็ไม่เคยดูแลมัน" แต่ครั้งนี้..ป้าแกไม่เอ๊ะอ๊ะ..

www.kalyanamitra.org

อิดออด หรือรอช้าเหมือนครั้งก่อน แต่กลับอะเลิร์ตกระวีกระวาด รีบกลับไปรดน้ำผักกาดขาวหลังบ้าน

ทันทีที่ป้าแกรดน้ำลงไปเท่านั้นเอง.. ก็ต้องตกใจแบบสุดขีด เพราะจู่ ๆ พอรดน้ำลงไป..ผักมันงอกโผล่ขึ้นมาแบบฉับพลันกะทันหัน แถมยังแย่งกันชูใบขยายใหญ่อย่างกับผีหลอกกลางวันแสก ๆ คือ หัวผักกาดมันโผล่ขึ้นมาทั้งหัวเลย จนป้าแกรีบตะโกนเรียกสามี เสียงหลงว่า.. “เตี่ยตี๋ ๆ มึงมาดู..มึงมาดู..ผีมันหลอกกู กูไม่กล้าดูแล้ว มึงออกมาดูให้กูหน่อย”

ซึ่งขณะที่ตะโกน..ก็เหมือนยิ่งตะโกนยิ่งยุ คือ ผักมันงอก.. ผุดกันพึ่บพั่บแน่นแปลงไปหมดเลย และในที่สุดป้าและครอบครัวก็ช่วยกันเก็บผักไปขาย จนมีเงินมากพอสำหรับปลูกบ้านราคา 8,000 บาท (ราคาเมื่อ 75 ปีที่แล้ว) ได้สำเร็จเป็นอัศจรรย์จริง ๆ ...

www.kalyanamitra.org

20

หลวงปู่หยั่งรู้..อนาคต

หลวงปู่..ท่านเป็นผู้ที่มีญาณทัสสนะแม่นยำโดยไม่ผิดพลาดคลาดเคลื่อนเลยแม้แต่น้อย อีกทั้งท่านยังรู้อดีต ปัจจุบัน อนาคต ซึ่งไม่ว่าเรื่องนั้น..จะเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับตัวท่านเอง ลูกศิษย์ลูกหา หรือเกี่ยวกับประเทศ โลก คือ ตลอดทั้งนิพพาน ภพ 3 โลกันต์ ถ้าท่านอยากรู้อะไร ท่านก็สามารถรู้ได้หมด

ซึ่งเรื่องท่านองนี้.. **สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ (ปุ่น ปุณฺณสิริมหาเถร) สมเด็จพระสังฆราชองค์ที่ 17 วัดพระเชตุพน-วิมลมังคลาราม** หรือ **สมเด็จป๋า** ท่านได้นิพนธ์เกี่ยวกับเรื่องอนาคตังสญาณของหลวงปู่ที่ท่านได้เจอ และประจักษ์กับตัวเองบ่อยครั้งไว้ว่า ในช่วงก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2 ในครั้งที่ท่านได้มานั่งฉันเพลกับหลวงปู่ที่วัดปากน้ำ ในขณะนั่งฉันอยู่นั้น.. จู่ ๆ ก็มีพ่อค้าตลาดสำเพ็งคนหนึ่งพรวดพราดเข้าไปถามหลวงปู่ ในลักษณะเหมือนอยากจะทดลองญาณทัสสนะของหลวงปู่ว่า ท่านจะรู้เหตุการณ์ในอนาคตไหมว่า วันนี้จะมีคนมาเป็นเจ้าภาพสร้างกุฏิหรือเปล่า ซึ่งพอ

www.kalyanamitra.org

คิดอย่างนั้น...ก็ไม่รอช้า รีบกราบเรียนถามหลวงปู่ท่ามกลางทานบดีจำนวนมากที่ได้ไปร่วมถวายเพลในวันนั้นว่า "หลวงพ่อครับ วันนี้จะมีผู้บริจาคสร้างกุฏิ สำหรับพระกรรมฐานบ้างไหม? และถ้ามี.. มีกี่หลังครับ?" จากนั้นหลวงปู่ท่านก็หลับตา 5 นาที แล้วตอบโพละขึ้นทันทีว่า "มี... 2 - 3 หลัง" แถมยังย้ำอีกว่า "ต้องได้แน่.!!!" ซึ่งหลังจากที่หลวงปู่ตอบโพละท่ามกลางผู้คนมากมายขนาดนั้นไปนี้เอง เลยทำให้สมเด็จป๋าเป็นกังวลและหนักใจแทนหลวงปู่ เพราะถ้าหลวงปู่พยากรณ์ผิด คือ ไม่มีคนมาเป็นเจ้าภาพสร้างกุฏิจริง ๆ ท่านก็กลัวว่าหลวงปู่จะหน้าแตก

ด้วยเหตุนี้ ก็เลยทำให้สมเด็จป๋าเกิดอาการใจตุ๊ม ๆ ต่อม ๆ ฉันอาหารไปอย่างไม่รู้รสชาติ เพราะมัวแต่ลุ้น และคอยดูว่า จะมีคนเข้ามาปวารณาถวายสร้างกุฏิหรือยัง แถมท่านยังรู้สึกไม่พอใจพ่อค้าสำเพ็งคนนั้น ที่พรวดพราดเข้ามาถามหลวงปู่ต่อหน้าแขกเหรื่อมากมายขนาดนี้...ซึ่งขณะที่ทุกคนในเหตุการณ์กำลังลุ้นระทึกด้วยความอยากรู้อยากเห็น ตื่นเต้นบ้าง เป็นกังวลหรือรอคอยบ้าง แต่หลวงปู่ท่านกลับนิ่ง ๆ มีสีหน้าและแววตาที่ยิ้มแย้มแจ่มใสเป็นปกติทั้ง ๆ ที่เวลาก็ล่วงเลยไปจนคณะพระภิกษุสงฆ์ฉันภัตตาหารหวานกันเสร็จหมดแล้ว แต่ก็ยังไม่มีวี่แววว่าเจ้าภาพสร้างกุฏิคนไหนจะมาเลย

แต่ทันใดนั้นเอง..!!! พอถึงเวลาอนุโมทนา จู่ๆ ก็มีคณะอุบาสก-อุบาสิกาคณะหนึ่ง รี่เข้ามากราบเรียนหลวงปู่ว่า จะขอ

www.kalyanamitra.org

เป็นเจ้าภาพสร้างกุฏิสัก 2 - 3 หลังจริง ๆ และเมื่อพ่อค้าสำเพ็งคนที่ถามหลวงปู่เห็นดังนั้น จึงรีบกระโจนเข้าไปกราบที่ตักของหลวงปู่ทันที เพราะตะลึงในความแม่นยำของท่าน พร้อมกับพูดว่า "ยิ่งกว่าตาเห็น ๆ.!!!" ซึ่งขณะที่ทุกคนกำลังทึ่ง และรู้สึกประหลาดใจในความศักดิ์สิทธิ์แม่นยำของหลวงปู่อยู่นั่นเอง... สมเด็จป๋า..ก็ได้เข้าไปถามเจ้าภาพว่า "ได้นัดหรือเตี๊ยมกับหลวงปู่ไว้ล่วงหน้ารึเปล่าว่าจะมาสร้างกุฏิถวาย" ซึ่งอุบาสก-อุบาสิกากลุ่มนั้น ก็ได้ตอบคอนเฟิร์มกลับมาว่า "เพิ่งจะคิดเมื่อกี้เอง.!!" เพราะเดิน ๆ มา... บังเอิญเห็นกุฏิเล็ก ๆ รู้สึกว่าสวยดี ก็เลยอะเลิร์ตอยากสร้างถวายบ้าง แต่เนื่องจากทุนไม่พอ จึงเดินเข้ามาปรึกษากับพวกพ้องที่บังเอิญได้มาเจอกันในวันนี้ ก็เลยลงขันรวมปัจจัยกันถวายเพื่อสร้างกุฏิกับหลวงปู่

แต่ด้วยความที่สมเด็จป๋ารักและปรารถนาดีเป็นห่วงหลวงปู่ในช่วงที่ทุกคนกลับหมดแล้ว สมเด็จป๋าจึงได้พูดกับหลวงปู่ว่า ท่านรู้สึกยกย่องที่หลวงปู่พยากรณ์แม่นยิ่งกว่าตาเห็น แต่คราวหน้าคราวหลัง ไม่อยากจะให้หลวงปู่พยากรณ์ต่อหน้าสาธารณชนมากมายขนาดนั้น หรือหากอยากจะบอกกับพ่อค้าสำเพ็งคนนั้นจริง ๆ ก็ให้บอกตอนอยู่กันสองต่อสอง เพราะเผื่อไม่จริงขึ้นมา จะได้ไม่หน้าแตกและชาวบ้านเขาจะได้ไม่เสื่อมศรัทธา แต่หลวงปู่ท่านก็ตอบกลับอย่างนิ่ง ๆ ว่า "เรามันเซอะ..พระพุทธศาสนาเก๊ได้หรือ ธรรมะของพระพุทธเจ้าต้องจริง ธรรมกายไม่เคยหลอกลวงใคร"

www.kalyanamitra.org

21

หลวงปู่รู้อนาคตล่วงหน้าว่า.. ใครจะเป็นพระสังฆราชองค์ที่ 17

หลวงปู่วัดปากน้ำ ท่านเป็นผู้มีญาณทัสสนะแม่นยำ สามารถมองเห็นอนาคตได้ชัดเจนถึงขนาดที่ว่า รู้ล่วงหน้าว่า ใครจะเป็นพระสังฆราชองค์ที่ 17 เพราะท่านพยากรณ์ไว้ล่วงหน้านานเป็นสิบ ๆ ปีว่า ในอนาคต **พระธรรมดิลก (ปุ่น ปุณฺณสิริ) จะเป็นใหญ่ในหมู่สงฆ์ คือ จะเป็นพระสังฆราชในอนาคต**..!!!

ซึ่งตอนที่หลวงปู่พยากรณ์นั้น แทบจะไม่มีใครเชื่อ เพราะดูแล้วไม่มีวี่แววว่าจะเป็นไปได้เลย เนื่องจากตอนที่หลวงปู่พยากรณ์นั้นพระธรรมดิลกยังเป็นเพียงพระมหาเถระรูปหนึ่งที่มุ่งแต่ทำงานและไม่ได้สนใจเรื่องตำแหน่งเลย อีกทั้งพระภิกษุที่รอเป็นพระสังฆราชตามลำดับก็มีอยู่แล้ว แต่อยู่ ๆ ก็มีเหตุพลิกผันเกิดขึ้นในวงการคณะสงฆ์โดยไม่มีใครคาดฝัน จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2515 หลังจากที่หลวงปู่มรณภาพไปนานถึง 13 ปีแล้ว พระธรรมดิลก (ดำรงสมณศักดิ์

www.kalyanamitra.org

เป็นพระธรรมดิลก ระหว่างปี พ.ศ. 2491 - 2498) ท่านก็ได้ขึ้นเป็นพระสังฆราชองค์ที่ 17 จริง ๆ ตามคำพยากรณ์อย่างไม่มีผิดเพี้ยน ซึ่งสมณศักดิ์ใหม่ของท่าน ก็คือ สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ (ปุ่น ปุณฺณสิริมหาเถร) สมเด็จพระสังฆราชองค์ที่ 17 สมเด็จป๋านั่นเอง

เรื่องการหยั่งรู้อนาคตของหลวงปู่ ยังมีเรื่องที่สมเด็จป๋าทรงบันทึกไว้ว่า ในช่วงที่หลวงปู่เริ่มอาพาธ สมเด็จป๋า (ช่วงเวลานั้นมีสมณศักดิ์เป็นพระธรรมดิลก) ได้พยายามไปเยี่ยมหลวงปู่ ซึ่งการไปแต่ละครั้ง จะไม่บอกใครที่วัดปากน้ำให้รู้ล่วงหน้าเลย และเวลาที่จะไป ก็เป็นเวลาที่ไม่แน่ไม่นอน เช่น ไปเช้าบ้าง บ่ายบ้าง ค่ำบ้าง โดยสมเด็จป๋าให้เหตุผลไว้ว่า ที่ทำอย่างนี้เพื่อจะได้สังเกตการณ์ว่าพระเณรดูแลเอาใจใส่หลวงปู่ตอนที่ท่านอาพาธอย่างไร

แต่พอสมเด็จป๋าเดินทางไปถึงวัดปากน้ำทีไร ท่านก็ต้องแปลกใจทุกครั้งว่า มีอาสนะเตรียมไว้รออยู่ก่อนแล้ว อีกทั้งพระเณรที่วัดปากน้ำจะรู้ล่วงหน้าว่า ท่านจะไป และออกมาคอยต้อนรับ มีอยู่ครั้งหนึ่ง..ทันทีที่สมเด็จป๋าไปถึงวัดปากน้ำ พระที่ออกมารอต้อนรับก็รีบเรียนสมเด็จป๋าว่า “หลวงพ่อท่านออกมารออยู่นานแล้วขอรับ...” จนสมเด็จป๋าต้องเอ่ยปากถามพระเณรกลับด้วยความประหลาดใจว่า “ฉันไม่เคยบอกแก่ใครว่าฉันจะมา.. พวกคุณไปโกหกหลวงพ่อหรือว่าฉันจะมา..!!!”

www.kalyanamitra.org

เมื่อพระเณรที่เตรียมการต้อนรับได้ฟังดังนั้น ก็เรียนท่านกลับไปว่า “ผมก็ไม่ทราบขอรับ แต่หลวงพ่อท่านสั่งให้จัดอาสนะไว้ต้อนรับพระเดชพระคุณ โดยบอกว่า จัดที่ไว้..ธรรมดิลก (สมเด็จป๋า) จะมา” ซึ่งก็ไม่เคยพลาดเลยแม้แต่ครั้งเดียว

22

พยากรณ์ เจ้าอาวาสวัดปากน้ำองค์ปัจจุบัน

หลวงปู่ท่านได้พยากรณ์บุคคลสำคัญอีกท่านหนึ่ง ก็คือ**สมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์ (ช่วง วรปุญฺโญ) เจ้าอาวาส วัดปากน้ำภาษีเจริญ องค์ปัจจุบัน** ในครั้งที่ท่านเจ้าประคุณสมเด็จฯ ยังเป็นสามเณรว่า “องค์นี้แหละ..จะได้เป็นเจ้าอาวาส วัดปากน้ำองค์ต่อไป...”

ซึ่งต่อมาหลังจากที่หลวงปู่มรณภาพแล้ว สมเด็จป๋าก็รักษาการเจ้าอาวาสวัดปากน้ำแทนอยู่ช่วงหนึ่ง ในระหว่างปีพ.ศ. 2502 - 2508 แต่หลังจากนั้น... สมเด็จป๋า (ซึ่งดำรงสมณศักดิ์เป็นพระวันรัตในสมัยนั้น) ต้องไปรับตำแหน่งและหน้าที่ที่เพิ่มขึ้นอีกหลายตำแหน่ง ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้สมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์ (ขณะนั้น

www.kalyanamitra.org

ท่านดำรงสมณศักดิ์เป็นพระราชวรเวที) ได้เข้ามารับตำแหน่งเป็นเจ้าอาวาสวัดปากน้ำจริง ๆ ดังที่หลวงปู่พยากรณ์ไว้อย่างไม่มีผิดเพี้ยนเลย

ส่วนอีกครั้งหนึ่ง ในช่วงที่กุฏิของหลวงปู่เก่าทรุดโทรมมาก คณะลูกศิษย์จึงเห็นพ้องต้องกันว่า อยากจะให้หลวงปู่ท่านอยู่สะดวกสบายขึ้น จึงได้รวมทุนกันสร้างตึกใหม่ถวายท่าน ชื่อ **ตึกมงคลจันทสร** ซึ่งระหว่างที่กำลังก่อสร้างอยู่นั้น หลวงปู่ท่านมักจะออกมานั่งดูเสมอ ๆ และเมื่อมีผู้ถามถึงตึกหลังนี้ทีไร ท่านก็จะบอกว่า "ตึกหลังนี้สร้างให้ 'ช่วง' เขาอยู่" ซึ่งในปัจจุบัน..ตึกมงคลจันทสรนี้.. ก็เป็นกุฏิของสมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์ เจ้าอาวาสวัดปากน้ำองค์ปัจจุบันจริง ๆ ดังที่หลวงปู่ท่านพยากรณ์เอาไว้ทุกประการ...

23

สยบ..ไสยเวท

หากใครได้ศึกษาถึงประวัติของหลวงปู่ ก็จะพบว่าท่านเป็นผู้มีอัธยาศัยรักในการศึกษามาก ซึ่งหลังจากบวชแล้ว ท่านก็เอาจริงเอาจังกับการศึกษาทั้งด้านปริยัติ ปฏิบัติ แสวงหาความรู้แทบทุกแขนง คือ วิชาไหนที่ใครว่าดี ท่านไปศึกษามาหมด ไม่ว่าจะเป็นด้านยา

www.kalyanamitra.org

วิชาแพทย์แผนโบราณ วิชาโหราศาสตร์ ไสยเวท วิชาวิทยาธร หรือแม้แต่วิชาเล่นแร่แปรธาตุ ทำทองแดงให้กลายเป็นทองคำ ท่านก็ทำได้ ซึ่งท่านบอกว่า สูตรของท่านเอามาจากพรหมโลก ที่หลวงปู่พูดอย่างนี้ เพราะว่ามีอยู่คราวหนึ่ง มีพระที่เล่นแร่แปรธาตุมาหาหลวงปู่แล้วบอกว่า สมัยปู่ของปู่..ของปู่..ของปู่ ได้ทดลองเล่นแร่แปรธาตุมาแล้ว แต่ก็ยังทำไม่สำเร็จสักที จึงสรุปเขียนใส่ไว้ในใบลานว่า "กูชื่อไอ้ทองแดง เท่าปีกริ้น..ปีกยุง ยังไงกูก็ไม่เป็นทองคำ" ซึ่งแปลว่า แม้ทองแดงจะมีน้อยนิดขนาดเท่าปีกของตัวริ้น หรือมีน้อยเท่าขนาดปีกของยุง ก็ไม่อาจเปลี่ยนเป็นแร่ทองคำได้ ไม่ว่าจะเอามาทำอย่างไร และพอพูดอย่างนี้...หลวงปู่ท่านก็บอกว่า แต่สูตรของท่านเอามาจากพรหมโลก จากนั้นท่านก็ลองวิชาเปลี่ยนทองแดงให้เป็นทองคำ ปรากฏว่าทำได้จริง ๆ จนโยมแผ้ว และหลวงพ่อวัดลำพญา ซึ่งในสมัยนั้นอายุเพียง 12 ขวบ ดูแล้วก็นั่งหัวเราะเอิ๊กอ๊าก ๆ ซึ่งหลวงปู่ก็บอกว่า "เฮ้ย..แผ้ว เอ็งดูนะ หลวงพ่อทำได้แล้วนี่ นี่นะ..ถ้าอยู่ทางโลกก็รวยทีเดียว" แต่พอหลวงปู่ท่านทำได้แล้ว ท่านก็เลิก คือ ท่านต้องการแค่พิสูจน์ว่าทำได้...

และที่น่าทึ่งมากไปกว่านั้น ก็คือ ไม่ว่าหลวงปู่จะศึกษาวิชาใด..ท่านก็สามารถไปถึงที่สุดของวิชานั้นได้ และไม่ว่าครูที่สอนท่านทำได้แบบไหน..ท่านก็ทำได้แบบนั้น แต่สุดท้ายเมื่อท่านค้นพบวิชชาธรรมกาย ซึ่งเป็นวิชชาของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแล้ว ท่านก็เลิกวิชาเหล่านี้ทั้งหมด เพราะท่านบอกว่า **วิชาพวกนี้..สู้วิชชาของพระ-**

www.kalyanamitra.org

พุทธเจ้า ไม่ได้เลย เนื่องจากพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสว่า วิชาพวกนี้..เป็นเดรัจฉานวิชา คือ เรียนแล้วยังติดข้องอยู่ในอบาย...

ซึ่งเรื่องราวที่เกี่ยวกับการการแสดงฤทธิ์ทางด้านไสยเวทของหลวงปู่ หลวงพ่อวัดลำพญาเล่าไว้ว่า ในสมัยที่หลวงพ่อวัดลำพญาเป็นเด็กวัด อายุ 12 ขวบนั้น ท่านมีหน้าที่ช่วยหลวงปู่รับแขก คือวันหนึ่งมีพระธุดงค์ 3 รูป ห่มจีวรสีกรักออกมาจากป่า มาขอเรียนวิชาไสยเวทจากหลวงปู่ และขอร้องให้หลวงปู่แสดงวิชาให้ดู หลวงปู่ท่านก็เลยปั้นตุ๊กตาดินเหนียว 2 ตัว วางไว้ห่าง ๆ กัน ซึ่งปกติแล้วเวลาปั้นเสร็จ จอมขมังเวททั่ว ๆ ไป จะต้องท่องคาถาหรือเสกก่อนตุ๊กตานี้ถึงจะขยับได้

แต่สำหรับหลวงปู่..พอท่านปั้นเสร็จ ท่านก็แค่มองดูเฉย ๆ โดยไม่ต้องเสก ไม่ต้องเป่า แต่จู่ ๆ ตุ๊กตาดินเหนียวนั้น..ก็วิ่งพุ่งเข้าชนกันทันที จากนั้นหลวงปู่ก็สาธิต**วิธีทำวัวธนู** โดยเอาตอกจากโรงครัวมาจักสานเป็นวัวธนู ซึ่งพอทำเสร็จ วัวธนูนั้นก็ขยับทำท่าจะบินได้ทันทีซึ่งหลวงปู่บอกว่า ถ้าเป่าพรวดเดียวก็บินไปทันที

จากนั้นหลวงปู่ก็สาธิต**วิธีทำนะหน้าทอง** ซึ่งหลักการของวิชานี้ ก็คือ **ทำอย่างไรก็ได้.. ให้แผ่นทองคำเปลว..มันเข้าไปอยู่ในร่างกายมนุษย์** ซึ่งส่วนมากเขาจะเสกให้ไปอยู่ที่กระหม่อมและตามส่วนต่าง ๆ ของใบหน้า ซึ่งพอเสกเข้าไปแล้ว แผ่นทองนี้จะอยู่ในร่างกายไปจนกระทั่งตาย เพราะเชื่อว่าเป็นการทำให้มีเมตตามหานิยม

www.kalyanamitra.org

ซึ่งกรรมวิธีการทำ..ก็จะเอาทองคำเปลวแปะลงบนหน้าที่ทาน้ำมันเอาไว้ แล้วก็เสกคาถาคลึงจนทองเปลวเข้าไปแปะอยู่ในกะโหลก **แต่ถ้าผู้ที่มีอาคมแก่หน่อย** เวลาแปะทองแล้ว..ก็ไม่ต้องคลึง คือ เสกคาถาแล้วก็แค่มอง ๆ แล้วทองก็จะวืดเข้าไปในกะโหลกเอง **แต่ถ้าเป็นพวกที่มีอาคมแก่ในระดับขั้นเทพ** ก็แค่เอาแผ่นทองคำเปลวที่ยังไม่ลอกกระดาษหุ้มออก วางไว้ที่มือเท่าจำนวนแผ่นที่ต้องการ แล้วก็เสกคาถาเป่าพ่วงเดียว..ทองก็จะเข้าไปในร่างกายทันที

หรือ**ถ้าเป็นพวกที่อาคมแก่แบบสุด ๆ ในระดับขั้นเทพเรียกทวด** พวกนี้ก็จะสามารถเป่าให้เข้าไปติดที่กระหม่อมของทารกที่อยู่ในครรภ์มารดาได้เลย และพอเด็กคลอดออกมาก็จะมีทองติดกะโหลกมาตั้งแต่เกิด และจะติดไปจนตาย อีกทั้งเวลาเอาศพไปเผากะโหลกก็จะไม่ไหม้ แต่กลับเป็นสีทองผ่องอำพันอย่างน่าอัศจรรย์

แต่สำหรับการทำนะหน้าทองของหลวงปู่นั้น ไม่ว่าจะเป็นปรมาจารย์ขั้นเทพ..เรียกทวดแล้วทวดอีกขนาดไหน ก็สู้หลวงปู่ไม่ได้เลย... เพราะการทำนะหน้าทองของหลวงปู่**ท่านเริ่มจากการไม่มีทองคำเปลวเลยสักแผ่น** เพราะท่านให้หลวงพ่อวัดลำพญา (ซึ่งในสมัยนั้นเป็นเด็กวัด) วิ่งไปเอาผ้าอาบน้ำฝนที่ตากไว้ที่ราวมาให้ จากนั้นท่านก็เอาผ้าอาบน้ำฝนลูบปรี๊ดขึ้นไปบนหน้าของท่าน และพอเอาผ้าออก ปรากฏว่าหน้าของท่านกลายเป็นทองสุกปลั่งทั้งใบหน้า และพอท่านเอาผ้าลูบลง หน้าทองนั้นก็หายไป ซึ่งพอพระธุดงค์ทั้ง 3 รูป เห็นหลวงปู่สามารถ

www.kalyanamitra.org

ทำนะหน้าทองได้.. โดยไม่ต้องมีแผ่นทองคำเปลวเป็นสารตั้งต้น เหมือนปรมาจารย์ท่านอื่น ๆ ก็เลยเกิดอาการตะลึงกันขนาดหนัก รีบก้มลงกราบหลวงปู่กันยกใหญ่ เพื่อขอเรียนวิชา แต่หลวงปู่ท่านไม่สอน เพราะท่านบอกว่า.. "**อย่าเลย..เรียนแล้วมันไปเพิ่มกิเลส ไม่ใช่วิชาของพระพุทธเจ้า เรียนแล้วก็ไปนิพพานไม่ได้... แต่ "สัมมา อะระหัง" นี่สิ..เป็นทางมรรคผล เพราะไปนิพพานได้**"

แม้หลวงปู่ท่านจะพูดอย่างนั้น แต่หลวงพ่อวัดลำพญา (ซึ่งในสมัยนั้นยังเป็นเด็กวัดอายุ 12 ขวบ) พอได้เห็นหลวงปู่สามารถแสดงวิชาไสยเวทได้เก่งแบบสุด ๆ ขนาดนั้น ท่านก็อยากจะเรียนอยู่ดี จึงพยายามเอาอกเอาใจประจบประแจงบีบนวดหลวงปู่ เพื่อขอให้หลวงปู่ช่วยสอนให้ แต่หลวงปู่ท่านก็ไม่ใจอ่อน จึงบอกว่า "เออ..!! วิชานี้มันมีกิเลส ข้าจะให้เอ็งเป็นสมภาร !!"

ซึ่งตรงนี้หลวงพ่อวัดลำพญาท่านได้เล่าไว้ว่า "ตอนนั้นนะ... ความคิดที่จะบวชน่ะ ยังไม่มีเลย เพราะคิดแต่อยากจะมีเมีย ซึ่งพอเห็นหลวงปู่ท่านแสดงนะหน้าทอง ก็เลยอยากจะเรียนกับท่าน เพราะคิดว่า..เราจะได้เป็นขุนแผนก็คราวนี้แหละ..."

แต่ท้ายที่สุด..ญาณทัสสนะของหลวงปู่ก็แม่นเหนือความคาดหมายจริง ๆ เพราะต่อมาหลวงพ่อวัดลำพญาก็ได้มาบวชและได้เป็นสมภารจริง ๆ ตรงตามที่หลวงปู่บอกไว้ทุกประการ

www.kalyanamitra.org

หรืออีกคราวหนึ่ง ที่หลวงปู่ท่านสยบพวกไสยเวท ซึ่งเรื่องนี้ **ลุงสมจิตร ฉ่ำรัศมี** (ซึ่งในอดีตเคยบวชเป็นเณรอยู่กับหลวงปู่) ท่านได้เล่าว่า มีคนพาคนทรงคนหนึ่งมาขอให้หลวงปู่ช่วยชีวิต เนื่องจากคู่อริของคนทรงคนนี้ ไปจ้างพวกมีอาคมแก่ ๆ ทำคุณไสยไล่ฆ่ามา ซึ่งขณะที่คนทรงกำลังอยู่กับหลวงปู่นั้น จู่ ๆ ก็มีหุ่นขี้ผึ้งลอยพุ่งมาจากหน้าต่าง ดิ่งตรงเข้ามาหาคนทรงทันที ทำให้คนทรงตกใจร้องดังลั่น และเมื่อหลวงปู่เห็นดังนั้น ท่านก็ไปเอาแก้วน้ำมาครอบหุ่นขี้ผึ้งไว้ และด้วยอานุภาพของหลวงปู่ หุ่นขี้ผึ้งก็เสื่อมฤทธิ์ หายแว็บ....กลายเป็นอากาศธาตุไปในทันที...

www.kalyanamitra.org

24
ตายแล้ว..ไปอยู่ที่ไหน

การไปนรกสวรรค์ของหลวงปู่ และพวกที่ทำวิชชากับท่าน ถือเป็นเรื่องปกติธรรมดามาก เพราะไปกันจนชำนาญ ดังนั้นในสมัยที่หลวงปู่ยังมีชีวิตอยู่ จึงมีคนมากราบขอพึ่งบารมีท่านเป็นจำนวนมาก โดยจะมาเรียนถามหลวงปู่ว่า ญาติที่ตายแล้วไปอยู่ที่ไหน หรือเมื่อไปทำบุญที่วัดปากน้ำแล้ว ก็จะขอบารมีหลวงปู่ ให้เอาบุญที่ทำไปช่วยผู้ตาย...

ซึ่งหลวงปู่ท่านก็จะสั่งพระ เณร หรือแม่ชี (ที่ทำวิชชาอยู่ในโรงงาน แต่ไม่ได้อยู่เวรทำวิชชาในวันนั้น) ให้หมุนเวียนออกมาช่วยท่านรับแขก ซึ่งหลวงปู่ท่านจะให้นั่งเยื้อง ๆ กับท่าน แล้วพอทานบดีมาทำบุญอุทิศให้ผู้ตายแล้ว ก็จะมาแจ้งชื่อ นามสกุล วันเกิด วันตาย และบอกถึงสาเหตุการตาย เช่น ตายด้วยโรคอะไร...

แล้วหลวงปู่ท่านก็จะสั่งงานผู้ที่เข้าถึงธรรมกาย ที่นั่งเยื้อง ๆ กับท่าน ที่มาช่วยท่านรับแขกว่า ให้ไปดูสิว่าผู้ตายอยู่ที่ไหน จากนั้นก็ให้เอาบุญไปให้ผู้ตาย อีกทั้งยังให้ไปดูว่า มีวิมานสูงกี่โยชน์

www.kalyanamitra.org

มีบริวารเท่าไร และพอเข้าที่ไปตรวจดูเสร็จแล้ว พระหรือแม่ชีที่นั่งเยื้อง ๆ หลวงปู่ ก็จะตอบรายงานว่า ตายแล้วไปอยู่ตรงนั้น..ตรงนี้ มีวิมานสูงเท่านั้น..เท่านี้...เป็นต้น

หรือถ้าผู้ตายบางคนทำกรรมหนักมาก จนต้องตกไปในมหานรก ซึ่งเป็นภพภูมิที่รับบุญที่อุทิศไปให้ไม่ได้ หลวงปู่ท่านก็จะให้พระหรือแม่ชีที่มาช่วยท่านรับแขกใช้วิธีพิเศษ คือ เอาจักรแก้วไปคล้องขึ้นมานั่งข้างหน้าหลวงปู่เลย จากนั้นก็ทำการเติมบุญให้กายละเอียด เช่น ให้กายละเอียดนั่งฟังสวดพระอภิธรรม อย่างครั้งหนึ่งหลวงปู่ท่านก็ให้คุณยายอาจารย์อุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง เอาจักรแก้วไปคล้องเอากายละเอียดขึ้นมา แล้วถามว่า “เอ๊ะ..ลูกจันทร์ ไหนไปดูสิว่า สวดจบแรกได้บุญเท่าไร .. สวดจบที่สองกายละเอียดได้บุญเท่าไร กายเขาเปลี่ยนไปไหม ?” และพอกายละเอียดนั้นมีบุญเพิ่มขึ้น หลวงปู่ท่านก็จะให้เอากายละเอียดไปส่งในที่ ๆ พอเหมาะพอสมกับบุญที่เพิ่มขึ้น...

www.kalyanamitra.org

25

ตกนรก..ขึ้นสวรรค์

เรื่องนี้มีบันทึกไว้อย่างชัดเจนในบันทึกของ **พระทิพย์ปริญญา (ธูป กลัมพสุต) ป.ธ. 6 อดีตผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์** ว่าหลวงจบ กระบวนยุทธ ซึ่งเป็นพ่อตาของ จอมพลถนอม กิตติขจร เล่าให้ท่านฟังว่า

ก่อนหน้านั้น..หลวงจบได้ยินผู้คนจำนวนมากร่ำลือกันว่า หลวงปู่วัดปากน้ำพาไปนรกสวรรค์ได้ หลวงจบก็เลยพาภรรยาไปวัดปากน้ำบ้าง เพราะอยากรู้ว่าพ่อตาที่ตายไปแล้วไปอยู่ที่ไหน และพอหลวงจบไปกราบหลวงปู่วัดปากน้ำ ท่านก็ให้พระ 1 รูป และแม่ชี 1 คน ที่ได้ธรรมกายนั่งไปดูให้ว่า พ่อตาหลวงจบตายแล้วไปอยู่ที่ไหน ซึ่งก็พบว่าไปอยู่สวรรค์ชั้นยามา เพราะสมัยตอนเป็นมนุษย์ พ่อตาของหลวงจบเคยสร้างโบสถ์ไว้ที่วัดยายร่ม

เมื่อหลวงจบได้ฟังดังนั้น ก็ตกตะลึง เพราะสงสัยว่า ทำไม..ถึงรู้ได้ขนาดนั้น เพราะหลวงจบไม่เคยบอกเรื่องนี้กับหลวงปู่วัดปากน้ำ

www.kalyanamitra.org

หรือบอกกับพระและแม่ชีที่นั่งเข้าที่ดูให้เลย คือ พ่อตาของหลวงจบได้สร้างโบสถ์ไว้ที่วัดยายร่มจริง ๆ และเพื่อให้แน่ใจหลวงจบก็เลยซักโน่นซักนี่ ปรากฏว่า พระและแม่ชีที่ได้ธรรมกายนั้น สามารถตอบถูกหมด ทั้ง ๆ ที่ไม่เคยรู้จัก หรือรู้ข้อมูลของหลวงจบมาก่อนเลย

อีกคราวหนึ่ง **ลุงฉลอม มีแก้วน้อย** ซึ่งเป็นหลานชายของหลวงปู่วัดปากน้ำเล่าให้ฟังว่า พ่อแท้ ๆ ของหลวงจบเป็นแขกฆ่าวัว ฆ่าควาย แต่หลังจากพ่อของหลวงจบตายไปแล้ว 20 ปี หลวงจบก็ไม่ได้ข่าวคราวของพ่อเลย เพราะแกไม่มาเข้าฝันอะไรใครทั้งนั้น ด้วยเหตุนี้..หลวงจบก็เลยไปกราบหลวงปู่ ซึ่งหลวงปู่ท่านก็เลยสั่งแม่ชีที่ได้ธรรมกายให้นั่งไปดู แม่ชีก็บอกว่า พ่อของหลวงจบไปอยู่ในนรก เพราะตอนเป็นมนุษย์ ฆ่าวัว ฆ่าควาย ขายเป็นประจำวันละ 3 - 5 ตัว แล้วแม่ชีก็บอกต่ออีกว่า พ่อของหลวงจบ ชื่อ **โต๊ะรูห์**

ซึ่งพอแม่ชีพูดถึงชื่อพ่อของหลวงจบเท่านั้นเอง หลวงจบก็ร้องไห้ แล้วคลานเข้าไปกราบหลวงปู่ทันที เพราะแม่ชีไม่เคยรู้ประวัติของหลวงจบมาก่อน แต่วิชชาธรรมกายที่หลวงปู่สอนแม่ชี กลับทำให้สามารถรู้เรื่องของหลวงจบ และบอกชื่อพ่อของหลวงจบได้ถูกต้อง และด้วยเหตุนี้เอง จึงทำให้หลวงจบเกิดความศรัทธาหลวงปู่และวิชชาธรรมกายมาก จึงทำให้นับจากวันนั้น หลวงจบเลิกนับถือศาสนาเดิม แล้วเปลี่ยนมานับถือศาสนาพุทธ และกลับไปบอกน้องชายที่ชื่อ **อาหมัด** ว่าให้เลิกอาชีพฆ่าวัว ฆ่าควายแบบพ่อเสีย เพราะกลัวน้องชายตายแล้วต้องตกนรกเหมือนพ่อ ...

www.kalyanamitra.org

26
ช่วยผู้ตาย..ขึ้นมาจากนรก

ลุงสายัณห์ ศรีธนชัย เล่าให้ฟังว่า ตอนแม่ของลุงตาย ลุงเสียใจมาก เพราะคิดไม่ถึงว่าแม่จะตายจากไปเร็วขนาดนี้ อีกทั้งยังคิดว่า ถ้าแม่หายป่วยแล้ว จะรับแม่จาก จ.ชัยนาท มาอยู่ด้วยกันที่กรุงเทพฯ

ด้วยความเสียใจที่แม่ด่วนจากไปตรงนี้เอง จึงทำให้ลุงเที่ยวพยายามเสาะแสวงหาถามพรรคพวกเพื่อนฝูงด้วยกันว่า มีพระที่ไหนบ้างที่สามารถนั่งทางในไปดู หรือตรวจได้ว่า คนที่ตายไปแล้ว..ไปอยู่ที่ไหน จนกระทั่งลุงได้มาเจอเพื่อนคนหนึ่งบอกว่า มีหลวงพ่อรูปหนึ่งอยู่วัดปากน้ำ ท่านเก่งมาก เพราะท่านรู้หมดว่า..ใครตายแล้วไปอยู่ที่ไหน..!!

จากนั้นลุงก็ไม่รอช้า รีบหาทางไปวัดปากน้ำ แล้วก็เข้าไปกราบหลวงปู่โดยบอกท่านว่า.. “หลวงพ่อครับ..ผมเป็นห่วงแม่มาก แม่ผมตายแล้วไปอยู่ที่ไหนครับ?” จากนั้นหลวงปู่ก็สั่งแม่ชีชั้นว่า

www.kalyanamitra.org

“เอ้า..ตรวจให้เค้าหน่อยสิ” จากนั้นแม่ชีก็นั่งสมาธิเข้าที่ไม่ถึง 5 นาที แล้วตอบว่า “แม่..จะต้องไปนรก แต่ยังไม่ลงนรก เพราะรอการตัดสินอยู่ เพราะกรรมจากชาติหนึ่งได้มาส่งผล คือ ในอดีตชาติแม่ของลุงสายัณห์ คั้นกะทิใส่กระทะวางไว้กับพื้น เพื่อเอาไว้ทำกับข้าว แต่อยู่ ๆ มีไก่ที่เลี้ยงไว้ในบ้าน เดินเข้ามาเหยียบ ทำให้กะทิหกหมด แม่ของลุงสายัณห์ก็เลยโมโห ขว้างไม้ไปถูกขาของไก่อย่างแรง จนมันบาดเจ็บขาบวมมาก ทรมานอยู่หลายวัน จนกระทั่งตาย...”

ซึ่งพอลุงสายัณห์ได้ฟังดังนั้น..ก็ทึ่ง !! เพราะแม่ของลุงตายเนื่องจากเป็นมะเร็งที่ขา หนำซ้ำขายังมีอาการปวดบวมทรมานมาก ซึ่งเหมือนกับไก่ที่ได้รับความทรมานก่อนตาย ทั้ง ๆ ที่ลุงสายัณห์ก็ไม่เคยเล่าเรื่องอาการขาบวมอย่างทรมานของแม่ให้หลวงปู่วัดปากน้ำหรือแม่ชีชั้นฟังมาก่อนเลย

และด้วยความทึ่งผสมความตกใจนี้เอง ลุงสายัณห์จึงรีบเรียนถามหลวงปู่ทันทีว่า “แล้วกระผมจะช่วยท่านได้อย่างไรครับ ?” ซึ่งหลวงปู่ก็บอกว่า “ต้องเอาบุญไปให้” จากนั้นลุงสายัณห์จึงรีบเอาเงินไปทำบุญสร้างโรงเรียนปริยัติและทำบุญถวายสังฆทานเพื่ออุทิศให้แม่ จากนั้นหลวงปู่ท่านก็ให้แม่ชีเอาบุญไปให้ เพื่อทำการเปลี่ยนภพภูมิ จนพ้นจากนรก และพากายละเอียดของแม่ลุงสายัณห์ไปอยู่บนสวรรค์ชั้นดาว์ดึงส์...

www.kalyanamitra.org

27

รู้ความประพฤติลูกศิษย์..ด้วยญาณทัสสนะ

แม้ในวัดปากน้ำมีพระ เณร และแม่ชีจำนวนมาก แต่ถ้าลูกศิษย์แอบไปทำอะไรไม่ดี ก็ไม่สามารถปกปิดหลวงปู่ได้ เพราะท่านรู้ได้ด้วยญาณทัสสนะ

เรื่องนี้ **ลุงเตชวัน มณีวรรณวรวุฒิ** ท่านเล่าให้ฟังว่า ในครั้งที่ลุงเตชวันเคยบวชเป็นเณรอยู่กับหลวงปู่วัดปากน้ำ มีวันหนึ่งที่หลวงปู่ไม่อยู่ ลุงเตชวันได้ไปแอบเก็บชมพู่ม่าเหมี่ยวตอนกลางคืน แล้วกัดกินกลืนลงไปด้วยความหิว แต่พอจะกัดลงไปคำที่สอง ก็คิดได้ว่า เอ๊ะเราจะกินดีไหมนะ และพอคิดได้ตอนนั้น..ก็โยนชมพู่ที่เหลือทิ้งทันที

เรื่องที่ลุงเตชวันแอบกินชมพู่ตอนบวชเป็นเณรนั้น ไม่มีใครรู้ใครเห็นเลย แต่ก็หนีไม่พ้นญาณทัสสนะ หรือความหยั่งรู้ของหลวงปู่ เพราะวันต่อมา..ขณะที่หลวงปู่ลงรับแขก ลุงเตชวันก็ได้ไปปูอาสนะให้หลวงปู่ตามปกติ แต่วันนี้หลวงปู่ได้มองหน้าลุงเตชวัน และพอหลวงปู่ใกล้จะรับแขกเสร็จ คือ เหลือแขกอยู่ 2 คน เป็น

www.kalyanamitra.org

ยายแก่ ๆ หลวงปู่ท่านก็เอี้ยวตัวมาถามลุงเตชวัน (ซึ่งขณะนั้นเป็นเณร) ว่า “เมื่อคืน..เอ็งไปปีนชมพู่ใช่ไหมวะ แหม..พอเอ็งกินเข้าไปแล้ว.. นึกขึ้นได้ค่อยทิ้ง แล้วอย่างนี้ ที่กลืน ๆ ลงไป ศีลมันจะเหลือหรือวะ !!”

และเมื่อลุงเตชวันฟังดังนั้น ก็หน้าชาทันที เพราะอายโยมทั้ง 2 คนนั้นมาก เพราะหลวงปู่พูดเหมือนอยู่ในเหตุการณ์เลย แถมหลวงปู่ยังรู้ความคิดทั้งหมดของลุงเตชวัน ประดุจเป็นตัวลุงเตชวันเองอีกด้วย และนับจากวันนั้น..ลุงเตชวันก็ไม่กล้าทำผิดอย่างนั้นอีกเลย...

28

ทำไม..พระของขวัญ (พระผงวัดปากน้ำ) ถึงศักดิ์สิทธิ์ และมีอานุภาพมาก

ในสมัยที่หลวงปู่ยังมีชีวิตอยู่ ท่านผลิตพระผงวัดปากน้ำหรือพระของขวัญออกมามากถึง 3 รุ่น รุ่นละ 84,000 องค์ ซึ่งรวมทั้ง 3 รุ่น ก็เท่ากับมีจำนวนมากถึง 252,000 องค์ เพราะพระของขวัญหลวงปู่มีความศักดิ์สิทธิ์มาก มีชื่อเสียงถึงขนาดมีผู้คนจำนวนมหาศาล

www.kalyanamitra.org

ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เดินทางข้ามน้ำข้ามทะเล ไปรับพระของขวัญของหลวงปู่ที่วัดปากน้ำด้วยตัวเอง

หลวงปู่ท่านมีดำริให้สร้างพระของขวัญขึ้น เพื่อหาทุนสร้างโรงเรียนพระปริยัติธรรม ซึ่งท่านจะมอบให้กับญาติโยมที่มีกุศลศรัทธาร่วมบริจาคเงินทำบุญตั้งแต่ 25 บาทขึ้นไป เพื่อไว้เป็นเครื่องตรึกระลึกนึกถึงบุญ ซึ่งพระผงที่สร้างขึ้นนั้น เป็นรูปองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปางประทานพร ด้านหลังจารึกอักษรขอมว่า "ธรรมขันธ์" และหลวงปู่ตั้งชื่อว่า "**พระของขวัญ**"

พระของขวัญนี้ เป็นพระผงที่มีส่วนผสมของดอกไม้หอมที่ใช้บูชาพระประจำเช้าเย็น เช่น ดอกมะลิ ดอกบัว เกสรดอกไม้ ซึ่งนำมาตากแห้ง แล้วป่นผสมกับผงแป้ง **และที่สำคัญ คือ มีเส้นเกศาของหลวงปู่ผสมอยู่ด้วย** ซึ่งหลังจากผสมเสร็จแล้วก็นำมาปั้นเป็นก้อน แล้วอัดเป็นบล็อกออกมา

พระของขวัญนี้... หลวงปู่ท่านจะมอบให้ 1 องค์ ต่อ 1 คนเท่านั้น ไม่ว่าคนนั้นจะทำบุญมากแค่ไหน ก็จะได้แค่องค์เดียว และที่สำคัญยังฝากรับแทนกันไม่ได้ หรือแม้รับไปแล้วถ้าทำหายไปจะมารับใหม่ก็ไม่ได้เหมือนกัน เพราะหลวงปู่บอกว่า "พระของขวัญแต่ละองค์นั้น..มีเจ้าของหมดแล้ว" ซึ่งก็หมายถึงว่า **หลวงปู่ท่านคำนวณเอากายละเอียดของผู้ที่ทำบุญกับท่านมา ทั้งในอดีต**

www.kalyanamitra.org

ปัจจุบัน มาซ้อนในกลางพระของขวัญด้วยวิชชาธรรมกาย แล้วเชื่อมให้ติดกัน (ซึ่งจะเข้าใจเพิ่มขึ้นก็ต่อเมื่อได้มานั่งสมาธิจนเข้าถึงพระธรรมกาย และได้ศึกษาวิชชาธรรมกาย)

การรับพระของขวัญ ต้องรับจากมือหลวงปู่ ถึงจะศักดิ์สิทธิ์ที่สุด **เพราะเวลาหลวงปู่มอบให้ ท่านจะใช้วิชชาธรรมกายบรรจุพระของขวัญซ้อนติดลงไปในศูนย์กลางกายของผู้รับด้วย และเมื่อบรรจุแล้ว พระนิพพานท่านก็จะซ้อนความศักดิ์สิทธิ์ ผ่านพระของขวัญซึ่งเป็นเสมือนสื่อ ไปยังผู้เป็นเจ้าของพระของขวัญ แล้วจะบันดาลให้ความปรารถนาของเจ้าของพระสำเร็จได้โดยง่าย**

การที่พระของขวัญของหลวงปู่ศักดิ์สิทธิ์และมีอานุภาพอันไม่มีประมาณได้นั้น เป็นเพราะหลวงปู่วัดปากน้ำท่านกราบทูลพระธรรมกายของพระพุทธเจ้าทั้งหมดว่าจะผลิตของขวัญเอาไว้ให้สำหรับผู้มีบุญที่ได้ทำบุญสร้างโรงเรียนพระปริยัติขึ้นมา โดยหลวงปู่ท่านขออาราธนาพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ ทั้งหมดเลยไม่ว่าจะมีมากน้อยขนาดไหนทั้งที่เข้านิพพานไปแล้วตั้งแต่ดึกดำบรรพ์ หรือเข้านิพพานไปเก่า ๆ แก่ ๆ มีธาตุธรรมแก่ ๆ กายใหญ่โตสวยงาม มีอานุภาพมาก มีพลังบุญพลังบารมีมาก โดยไม่ซ้ำธาตุ ซ้ำธรรม ไม่ซ้ำพระพุทธเจ้า คือ พอท่านอาราธนาออกมาชุดหนึ่ง ท่านก็เอาพลังบุญ พลังบารมี รัศมี กำลังฤทธิ์ อำนาจ สิทธิ เฉียบขาด เอาบุญศักดิ์สิทธิ์ มาทำความศักดิ์สิทธิ์ให้บังเกิดขึ้นกับพระของขวัญ โดยทำตลอดต่อเนื่อง 24 ชั่วโมง ตั้งแต่วันเข้าพรรษา จนถึงวันออกพรรษา

www.kalyanamitra.org

ซึ่งผู้รับพระของขวัญองค์แรก ก็คือ หลวงปู่วัดปากน้ำ โดยท่านต้องทำบุญสร้างโรงเรียนพระปริยัติก่อน เพราะหลวงปู่ท่านถือว่าพระของขวัญนี้เป็นของพระนิพพาน ท่านแค่เป็นผู้ควบคุมดูแลในการผลิตเท่านั้น ดังนั้นก่อนจะรับท่านจึงร่วมทำบุญด้วยตนเอง 25 บาท แล้วรับไว้ 1 องค์ เป็นองค์ปฐม คือ เป็นองค์แรก จากนั้นพระเณรในวัดและเจ้าภาพที่ทำบุญตั้งแต่ 25 บาทขึ้นไป ก็รับเป็นองค์ต่อ ๆ ไป

และที่สำคัญ เมื่อมีผู้รับพระของขวัญไปแล้ว หลวงปู่ท่านก็ยังคุมทีมงานทำวิชชาให้ทำความละเอียด ทับทวีความศักดิ์สิทธิ์ให้เกิดขึ้นกับพระของขวัญอย่างตลอดต่อเนื่อง ตลอดวันตลอดคืน เพื่อให้พระของขวัญศักดิ์สิทธิ์ยิ่ง ๆ ขึ้นไป คือ เมื่อพระของขวัญไปอยู่กับบุคคลใดแล้ว ก็ให้ไปบันดาลให้เขาสมความปรารถนา ให้ไปปกปักรักษาชีวิตและทรัพย์สินของเขา เมื่อเวลาเขาจะเดินทางไปเหนือล่องใต้ โดยทางรถ ทางเรือ หรือไปด้วยยวดยานพาหนะอันใด ก็ขอให้เขาอย่ามีเหตุเภทภัย ให้มีปาฏิหาริย์ไม่ซ้ำปาฏิหาริย์...

หลวงปู่ท่านเคยพูดว่า คนที่ได้พระของขวัญไป **จะมีสมบัติติดตัวพันล้าน** ซึ่งการที่หลวงปู่ท่านเปรียบเทียบอย่างนี้ เพราะการถวายปัจจัย 25 บาท เพื่อสร้างโรงเรียนพระปริยัติในช่วงนั้น **เป็นการทำบุญถูกเนื้อนาบุญ คือ ถูกองค์พระธรรมกายนับอสงไขยพระองค์ไม่ถ้วน เพราะได้ทำกับหลวงปู่และพวกที่เข้าถึงพระธรรมกายโดยตรง** ดังนั้นแม้จะทำบุญจำนวนน้อย เวลาบุญส่งผลก็จะได้มาก

www.kalyanamitra.org

และแม้ทำบุญจำนวนมาก เวลาบุญส่งผล ก็จะได้มากยิ่ง ๆ ขึ้นไปเป็นทับทวี เหมือนบัณฑิตในกาลก่อนที่ได้ถวายทานแด่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์เดียว เวลาบุญส่งผลก็ทำให้เขาได้เป็นถึงพระเจ้าจักรพรรดิ มีสมบัตินับอนันต์ นับภพนับชาติไม่ถ้วนเลยทีเดียว...

แม้ว่าในบางครั้ง หลวงปู่ท่านอยากจะให้พระของขวัญแก่ผู้ใดเป็นการส่วนตัว ท่านก็ยังต้องให้ผู้นั้นบริจาคปัจจัยทำบุญสร้างโรงเรียนพระปริยัติให้แก่วัดเหมือนกัน เพราะท่านถือว่า ท่านผลิตพระของขวัญออกมาก็เพื่อวัด ไม่ใช่ทำเพื่อส่วนตัว ดังนั้นจึงมอบพระของขวัญให้ผู้ใดไปเปล่า ๆ ไม่ได้

ที่สำคัญหลวงปู่ยังประกาศไม่ให้ใครนำพระของขวัญออกไปแจกนอกวัด อย่างครั้งหนึ่ง สมเด็จป๋า (พระสังฆราชองค์ที่ 17) พูดกับหลวงปู่ว่า จะขอพระของขวัญจากหลวงปู่ เพื่อเอาติดตัวไปตามหัวเมืองต่าง ๆ และเมื่อใครต้องการ ก็จะให้เป็นของขวัญแก่เขา

ซึ่งหลวงปู่ก็บอกว่า “ทำอย่างนั้นไม่ได้ พระของเรามีคุณภาพจริง ผู้อยากได้ต้องมาเอาเอง ถ้าเอาไปอย่างนั้น ของดีก็กลายเป็นของเก๊ ไม่เป็นที่ตั้งแห่งความเลื่อมใส” และหลวงปู่ยังพูดแถมท้ายอีกว่า “อย่ากลัวเลย..แปดหมื่นสี่พันองค์ 2 หน ก็ไม่พอแจก” ซึ่งก็เป็นจริงอย่างที่หลวงปู่พูดไว้ไม่มีผิด ทั้ง ๆ ที่ทางวัดไม่ได้ทำใบปลิว

www.kalyanamitra.org

แจ้งข่าวประชาสัมพันธ์อะไรใหญ่โตเลย แต่เมื่อคนที่รับพระของขวัญจากหลวงปู่ไปแล้ว ได้เจออานุภาพและเรื่องราวความมหัศจรรย์อย่างเหลือเชื่อ ก็ทำให้ข่าวความศักดิ์สิทธิ์ของพระของขวัญแพร่สะพัดกระจายออกไปอย่างรวดเร็ว จนทำให้มีคนข้ามน้ำข้ามทะเล เหมารถ เหมาเรือ แห่กันมาจากต่างจังหวัด จากต่างประเทศ เพื่อไปขอรับพระของขวัญกันอย่างเนืองแน่นประดุจวัดปากน้ำมีงานมหรสพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวันวิสาขบูชา มีคนเดินทางไปรับพระของขวัญมากถึง 1,500 คน จนทำให้หลวงปู่ท่านต้องย้ายสถานที่แจกพระของขวัญไปที่อุโบสถ โดยจัดระบบระเบียบในการมอบพระของขวัญใหม่ โดยหลวงปู่ท่านจัดให้มีพระภิกษุคอยจัดคนเข้า – ออกจากอุโบสถคนละประตู คือ ประตูหน้าเป็นทางเข้าไปรับพระ และเมื่อรับแล้วให้ไปออกทางประตูหลัง และแต่ละรอบของการรับพระนั้น หลวงปู่ท่านจะให้คนทยอยเข้ามาเต็มอุโบสถก่อน จากนั้นท่านก็สั่งปิดประตู ซึ่งเมื่อสาธุชนทยอยกันรับไปเรื่อย ๆ จนคนในอุโบสถเริ่มน้อยลงแล้ว หลวงปู่ท่านจึงสั่งให้เปิดประตูรับคนเข้าไปใหม่

ในวันหนึ่ง ๆ หลวงปู่ท่านจะอธิบายให้ผู้ที่จะรับพระของขวัญได้ทราบถึงวิธีอาราธนาพระของขวัญเป็นร้อย ๆ รอบ ซึ่งแต่ละรอบท่านยังเล่าถึงอานุภาพพระของขวัญ ที่มีคนรับไปแล้วได้ประสบกับตัวเองไว้ดังนี้

www.kalyanamitra.org

"บัดนี้ ท่านทั้งหลายทั้งหญิงและชายได้เสียสละเวลาให้เป็นส่วนของพระพุทธศาสนาโดยตรง มาสมทบทุนสร้างโรงเรียนพระปริยัติ ที่ท่านได้เสียสละโลกิยทรัพย์สร้างโรงเรียนพระปริยัติอย่างนี้ ได้ชื่อว่าทำถาวรวัตถุไว้ในพระพุทธศาสนา เรียกว่าเป็นศาสนสมบัติให้ศาสนาแล้ว ท่านผู้สร้างสมบัติให้ศาสนานั่นแหละ จักเป็นเหตุที่ตั้งให้มีสมบัติไม่รู้จักสิ้นเสื่อม

เหตุนี้ ท่านทั้งหลายที่ได้เสียสละทรัพย์ลงไปแล้ว 25 บาท 30 บาท 50 บาท ตามศรัทธาของตนที่สละลงไปนั้น ได้ชื่อว่าทำผลถาวรให้แก่เจ้าของทรัพย์นั่นเอง ซึ่งจะได้รับผลต่อไปในภายภาคหน้าที่ฝากไว้ในพระพุทธศาสนาเช่นนี้ ไม่เสื่อมทรามนับชาติไม่ถ้วนเพราะท่านบริจาคของ ท่านสละทรัพย์ จะส่งผลให้ท่านในมนุษย์ก็จะส่งผลของมนุษย์ให้ ในทิพย์ก็จะส่งผลที่เป็นทิพย์ให้ ในกามภพนี้จะได้สบสมบัติในภายหน้านับประมาณไม่ได้ เหตุนี้ดังนี้ ท่านทั้งหลายได้เป็นผู้อุปถัมภ์พระศาสนาเช่นนี้

ฝ่ายทางพระศาสนาที่ได้รับสมบัติของท่าน ก็จะมีของตอบแทนแก่ท่าน คือ ของศักดิ์สิทธิ์ชนิดหนึ่ง ซึ่งเราทั้งหลายยังไม่เคยพบเคยเห็นว่าศักดิ์สิทธิ์ขนาดนี้ อาจจะเป็นได้จริงหรือคาดคะเนไม่ถูก

ผู้พูดนี้เองเป็นผู้อาราธนาพระพุทธเจ้าในนิพพานมีธรรมกายมากด้วยกัน ได้ไปอาราธนาพระพุทธเจ้ามานับพระนิพพานไม่ถ้วนนับอสงไขยก็ไม่ถ้วน มาผลิตของขวัญนี้ให้ปรากฏขึ้นในมนุษย์

www.kalyanamitra.org

ธรรมกายในมนุษย์นี้ก็ได้เข้าสมทบด้วย ดูแลการงานนั้น ๆ ท่านทำอย่างไร ก็ทำไปตามท่าน พระพุทธเจ้าท่านจัดแจงทำทั้งนั้น ตั้งแต่วันเข้าพรรษาจนกระทั่งถึงวันออกพรรษาวินาทีหนึ่งมิได้หยุดเลย ท่านกระทำความศักดิ์สิทธิ์ของท่าน พอออกพรรษาแล้ว พอได้อรุณก็สำเร็จด้วยความประสงค์ของท่านในการผลิตของขวัญ องค์ต้นทรงรับสั่งว่า "**ของศักดิ์สิทธิ์ขนาดนี้บังเกิดขึ้นเป็นครั้งแรกในโลก**" แล้วก็หับพระโอษฐ์ทีเดียว เมื่อรับสั่งดังนี้แล้ว เราก็คำนวณว่า ศักดิ์สิทธิ์เพียงแค่ไหนเพียงใด คำนวณไม่ถูก

ผู้พูดนี้ก็ได้ลงมือแจกในวันแรม 6 ค่ำ เป็นวันเกิดของผู้พูดนี้ ได้แจกของขวัญออกไป อัศจรรย์ต่าง ๆ ความศักดิ์สิทธิ์ของของขวัญนั้น ผู้ที่ได้รับไปแล้ว **นางเขียว บางไผ่** เป็นผู้หญิงอายุ 80 กว่า ได้รับพระเอาไปแล้วเอาไปไว้บนหลังมุ้ง พอค่ำลงเท่านั้นเปล่งรัศมีสว่างเต็มบ้านเต็มช่อง พากันตกตะลึงเพราะไม่รู้เรื่องอะไรกัน ทะเลิ่กทะลั่กไปตามกันพักใหญ่นานอยู่ แล้วแสงนั้นก็ค่อยโทรมลงไป โทรมลงไป ก็มารวมอยู่ที่สว่างหลังมุ้ง นางเขียวก็รู้ว่าพระ-ของขวัญเอาไว้ที่นั่น แสงสว่างนี้ออกจากพระของขวัญนั้นเอง แต่เช้าเชียวมาหาผู้พูดนี้ บอกว่าท่าน เมื่อคืนนี้แสงสว่างเกิดที่บ้านดิฉัน พระท่านเปล่งรัศมีสว่างเชียว เดิมทีก็ไม่รู้ว่าอะไร แล้วก็มารวมอยู่ที่พระ จึงรู้ว่าพระ รูปร่างนางเขียวเมื่อวันมารับพระของขวัญนั้น มีโรคภัยไข้เจ็บเป็นประจำอยู่ คืนเดียวเท่านั้น เวลามาบอกเช้า ร่างกายเปล่งปลั่งไปหมด แปลกกว่าปกติเดิมทีเดียว ผิวพรรณเกลี้ยงเกลาไปหมด ดูสะอาดสะอ้าน มีผิวพรรณวรรณะ เขารู้สึกว่าของขวัญนี้

www.kalyanamitra.org

อัศจรรย์ แปรชั่วเป็นดีได้ขนาดนี้เชียวหนอ เรารู้สึกว่า ศักดิ์สิทธิ์เพียงแค่นี้แลหรือ”

ผู้ที่ได้รับพระของขวัญไปบูชาคล้องติดตัว ก็จะได้เจออานุภาพพระของขวัญกันมากมายหลายแบบ ซึ่งบางคนก็เจอพระของขวัญของตัวเองพูดได้ คือ เวลามีเหตุเภทภัย พระของขวัญก็จะเปล่งเสียงเตือนเจ้าของให้ไปทางโน้นทางนี้ จนกระทั่งรอดปลอดภัย หรือวันดีคืนดี วันขึ้น 15 ค่ำ อยู่ ๆ พระของขวัญก็แสดงอานุภาพให้เจ้าของเห็นโดยการลอยขึ้น แล้วเปล่งรัศมีเป็นแสงขาวนวลเท่าลูกมะพร้าวลอยออกไป และพอถึงเวลาก็ลอยกลับคืนมา หรือบางคนก็เจออานุภาพทำมาค้าขึ้น ร่ำรวยจนตัวเองแปลกใจ หรือบางคนตกต้นตาลสูง ๆ แล้วไม่เป็นอะไรก็มี หรือบางคนประสบอุบัติเหตุเครื่องบินตก คนอื่นตายหมด แต่ตัวเองกลายเป็นคนเดียวที่รอดมาได้อย่างเหลือเชื่อ นอกจากนี้ยังมีบางคนที่ประสบอุบัติเหตุร้ายแรง โดยคนรอบข้างที่ไปด้วยกันเสียชีวิตหมด แต่ตัวเองซึ่งแขวนพระของขวัญติดตัวกลับรอดชีวิตมาได้อย่างน่าอัศจรรย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทหารที่ออกรบในสมัยสงครามเกาหลี หลวงปู่ท่านเล่าว่า

“ที่เขาเล่าในทางเกาหลี ทหารอังกฤษ อเมริกัน ทหารฝรั่งกำลังคุยกันอยู่ มีทหารไทยอยู่บ้าง ลูกระเบิดทำลายมันตกลงกลางประชุมกำลังคุยกันอยู่นั้น ปึงเดียวเท่านั้นตายหมด เหลือไทยคนเดียวมีของขวัญอยู่ในตัว ฝรั่งให้เหรียญกล้าหาญแก่ไทยคนนั้นยังปรากฏอยู่ นี่ความศักดิ์สิทธิ์ทั้งนั้น”

www.kalyanamitra.org

เรื่องอภินิหารและความศักดิ์สิทธิ์ของพระของขวัญนี้ หนังสือพิมพ์บางกอกไทม์ ปีที่ 6 สัปดาห์ที่ 280 วันจันทร์ที่ 23 พฤษภาคม พ.ศ. 2503 ได้เสนอข่าวตีพิมพ์จดหมายของ **สิบตรี วาสนา อาคมวัฒนะ** แห่งกรมผสมที่ 21 ที่เขียนมาจากเกาหลี ซึ่งได้เล่าถึงอานุภาพความศักดิ์สิทธิ์ของพระของขวัญที่ตนและเพื่อนอีกคนหนึ่งได้รับไปจากพระเดชพระคุณหลวงปู่ว่า

"กระสุนปืนใหญ่ของข้าศึกยิงถูกคลังกระสุน ไฟไหม้ถังน้ำมันจนเกิดเป็นแสงอร่ามไปทั่ว ผู้ที่พักอยู่ในที่นั้นต้องกระจัดกระจายไป ปืนและเครื่องเหล็กละลายไปกับกองไฟใหญ่นั้น เพื่อนทหารคนหนึ่งทิ้งห่อพระไว้ ตอนสาย ๆ เพลิงค่อยสงบลงจึงรีบรุดไปยังที่นั่นกันก็เห็นพระอันน่าประหลาดที่ห่อผ้าเช็ดหน้าแขวนเด่นอยู่กับเสาเหล็ก เป็นที่ประหลาดใจแก่ทหารทั้งหลายเป็นอันมาก เพราะแม้แต่เหล็กก็ยังละลาย แต่ผ้าขาวที่ห่อพระไม่ได้ลงเลขยันต์อะไร กับพระอีกองค์หนึ่งยังคงอยู่ในสภาพปกติ มิได้เสียหายเลย เป็นพระเครื่องวัดปากน้ำภาษีเจริญ ส่วนพระเครื่องของอาจารย์ต่าง ๆ แหลกละเอียด อีกทั้งตนเองนั้นก็รอดตายจากสมรภูมิหลายต่อหลายครั้ง เนื่องจากมีการยิงขนาดเผาขนกันไม่เว้นแต่ละวัน ก็รอดมีชัยมาได้ทุกครั้ง บางครั้งอยู่ในวิถีปืนที่ยิงมาอย่างหนัก ถ้าไม่มีโอกาสเพ่งศูนย์กลางตัว ก็เพียงภาวนาดังกล่าว และระลึกถึงอาจารย์ คือ หลวงปู่ ก็พอแล้ว สามารถคุ้มกันได้และพลอยคุ้มกันเพื่อนฝูงไปได้อีกด้วย"

www.kalyanamitra.org

29

ปาฏิหาริย์จีวรหลวงปู่

คติโบราณของคนไทยมักนิยมนำเอาผ้าจีวร หรือของที่เนื่องด้วยพระภิกษุผู้ทรงคุณวิเศษ นำติดตัวไปไหนมาไหนด้วย เพื่อความเป็นสิริมงคล แคล้วคลาดจากภยันอันตรายต่าง ๆ ซึ่งไม่ว่าจะไปออกรบ จะเดินทาง หรือไปทำภารกิจต่าง ๆ ก็จะนิยมเอาผ้าจีวรของเกจิอาจารย์ที่ตัวเองนับถือ ตัดเป็นชิ้นเล็ก ๆ เพื่อพกติดตัวเอาไว้ ซึ่งผ้าจีวรของพระเดชพระคุณหลวงปู่วัดปากน้ำ ก็เช่นเดียวกัน เป็นสิ่งที่มีความศักดิ์สิทธิ์มาก เพราะสิ่งใดที่เนื่องกับพระเดชพระคุณหลวงปู่ล้วนมีอานุภาพอันไม่มีประมาณทั้งสิ้น

เรื่องนี้ **ลุงฉลอม มีแก้วน้อย** หลานชายของหลวงปู่ ที่เป็นอุปัฏฐากคนใกล้ชิดท่านได้เล่าให้ฟังว่า...

อะไรที่เกี่ยวเนื่องด้วยหลวงปู่ ศักดิ์สิทธิ์ทุกอย่าง อย่างลุงเองขอผ้าไตรครองจากหลวงปู่ไว้ ซึ่งเป็นผ้าที่หลวงปู่ท่านครองติดตัวอยู่ตลอดเวลา ซึ่งลุงได้เอ่ยปากขอตอนที่ท่านยังมีชีวิตอยู่ว่า “หลวงพ่อครับถ้าหลวงพ่อมรณภาพ ผมขอผ้าไตรครองหลวงพ่อไว้ปกปักรักษา

www.kalyanamitra.org

จะได้ไหมครับ” ซึ่งหลวงปู่ท่านก็พยักหน้า และรับคำว่า “เออ..เอ้อ...”

ดังนั้น เมื่อหลวงปู่มรณภาพไปจริง ๆ หนึ่งในทีมอุปัฏฐากที่ดูแลหลวงปู่ด้วยกัน จึงได้เก็บผ้าจีวรผืนนี้ไว้สำหรับลุงฉลอม เพื่อเป็นเครื่องเตือนสติให้คนใกล้ชิดหลวงปู่ ระลึกนึกถึงหลวงปู่ และที่สำคัญยังเป็นของศักดิ์สิทธิ์ ที่เอาไว้คุ้มครองตนเองให้รอดปลอดภัยในทุกสถานที่

ด้วยเหตุนี้..ลุงฉลอมจึงเอาผ้าจีวรที่ตนเองได้รับมานั้น มาตัดแบ่งเป็นชิ้นส่วนเล็ก ๆ เพื่อแจกให้หมู่ญาติ ซึ่งหนึ่งในจำนวนที่ได้รับนั้น ก็มีหลานชายคนหนึ่งของลุงฉลอม ซึ่งมีอาชีพขับรถแท็กซี่ !!

ลุงฉลอมเป็นห่วงหลานคนนี้มาก เพราะกลัวว่า ทำอาชีพขับแท็กซี่แล้ว จะถูกจี้ปล้น หรือถูกฆ่า เพราะในช่วงนั้นมีข่าวคราวเกี่ยวกับเรื่องนี้มาก ฉะนั้นลุงฉลอมก็เลยตัดจีวรชิ้นเล็ก ๆ มอบให้หลานชายนำไปใส่กรอบห้อยคอไว้ อีกทั้งยังย้ำกับหลานชายว่า “เมื่อเอ็งจะขับแท็กซี่ทุกครั้งนะ ให้อาราธนาหลวงพ่อคุ้มครอง ให้รอดพ้นจากเหตุเภทภัยต่าง ๆ นะ” ซึ่งหลานชายก็รับคำ

แล้ววันหนึ่ง หลานชายของลุงฉลอมก็ได้ประจักษ์ถึงอานุภาพความศักดิ์สิทธิ์ของจีวรหลวงปู่เข้าอย่างจัง คือ วันนั้นมีผู้มาว่าจ้างให้ขับแท็กซี่ไปต่างจังหวัด แต่ขณะที่รอผู้ว่าจ้างเข้าไปเอาของในบ้าน อยู่ ๆ ก็มีชายแปลกหน้าเข้ามาจ้างวานให้ไปส่งยังสถานที่ใกล้เคียงแห่งหนึ่ง

www.kalyanamitra.org

แต่เนื่องจากหลานชายรับงานว่าจ้างเอาไว้แล้ว จึงตอบปฏิเสธไป

ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้ชายแปลกหน้าไม่พอใจเป็นอย่างมากที่ถูกปฏิเสธ จึงหงุดหงิดพาลเอาเท้าไปเตะ และเอามือทุบลงที่รถแท็กซี่ ซึ่งเมื่อหลานชายเห็นดังนั้น จึงรีบตะโกนบอกว่า "อย่าเตะ..ๆ นี่มันรถของผมนะ" เมื่อหลานชายพูดอย่างนั้น ชายแปลกหน้าก็เลยบันดาลโทสะยกใหญ่ จึงควักปืนที่พกติดตัวขึ้นมาทันที โดยกะจะยิงให้ตาย!!

พอหลานชายลุงฉลอมเห็นดังนั้น ก็ตกใจสุดขีด นึกขึ้นทันทีว่ามันเล่นกันขนาดนี้เชียวหรือ นอกจากเตะรถแล้ว ยังจะควักปืนมายิงอีก พอหลานชายเห็นท่าไม่ดี จึงรีบวิ่งหนี ซึ่งชายแปลกหน้าคนนั้นก็รีบวิ่งตามมาติด ๆ พร้อมกับยกปืนไล่ยิงหลานชายทีเดียว 6 นัดซ้อน แต่โชคเข้าข้าง... เพราะกระสุนไม่โดนหลานชายเลยแม้แต่นัดเดียว

จากเหตุการณ์นี้ ทำให้หลานชายของลุงฉลอม ทวีความตกใจขึ้นไปอีก แล้วเสียหลักสะดุดขาตนเองวิ่งหกล้มลงไปกองกับพื้น ทันใดนั้นเอง.!!! ชายแปลกหน้าก็กระโดดนั่งคร่อมล็อกตัวหลานชายทันที พร้อมกับเอาปืนจ่อที่แสกหน้าผาก โดยกะจะยิงให้ตาย

ช่วงนาทีวิกฤตใกล้ความตายนี้เอง หลานชายของลุงฉลอมก็ตะโกนออกมาอย่างสุดเสียงว่า "**หลวงพ่อ..ช่วยด้วย ๆ**" และขณะเดียวกัน ชายแปลกหน้าก็ไม่รอช้า รีบเหนี่ยวไกปืนยิงแซะแรกเลย

www.kalyanamitra.org

แต่อนิจจา.. ลูกปืนไม่ยอมออก ชายแปลกหน้าก็ไม่ยอมแพ้ จึงเหนี่ยวไกต่อไปอีก และพอกดยิง..กระสุนก็ไม่ออกอีก เลยทำให้ชายแปลกหน้ายิ่งโมโหหนักขึ้นไปอีก จึงเงื้อแขนกะจะเอาปืนที่อยู่ในมือตบกลางแสกหน้าซัดให้ตายตรงนั้น

ขณะเสี้ยววินาทีระทึกที่ปืนกำลังฟาดลงที่แสกหน้านั่นเอง.!!! อยู่ ๆ ชายแปลกหน้าคนนั้น และหลานชายลุงฉลอม **ก็เห็นผ้าจีวรผืนใหญ่ลอยมาปาดหน้าชายคนนั้นทันที** จนชายแปลกหน้าเกิดอาการผงะ ตกใจ แล้วล้มลงไปกองกับพื้น จากนั้นก็เกิดความกลัวขึ้นทันที และวิ่งหนีไปในที่สุด ทำให้หลานชายของลุงฉลอมรอดชีวิตมาอย่างหวุดหวิด !!!

ลุงฉลอม..ได้เปิดเผยถึงความรู้สึกที่มีต่อจีวรของหลวงปู่ผืนนี้ว่า แม้แต่ตัวลุงเอง ซึ่งมีอายุ 80 กว่าปีแล้ว ก็พกจีวรชิ้นนี้ติดตัวตลอดเวลา เพราะมันทำให้ลุงนึกถึงพระเดชพระคุณหลวงปู่ หวนนึกถึงภาพเก่า ๆ ตอนที่เป็นอุปัฏฐากดูแลหลวงปู่ และพอยิ่งนึกก็ยิ่งปลื้มก็เลยเอาจีวรชิ้นเล็ก ๆ นี้ติดตัวตลอด ซึ่งไม่ว่าลุงจะไปไหน ลุงก็จะแคล้วคลาดจากอุบัติเหตุทุกครั้งอย่างเหลือเชื่อ คือ มันเกือบจะเจอนะ แต่ก่อนที่ลุงจะเจอ คนอื่นเขาเจอไปก่อน หรือไม่อุบัติเหตุก็เกิดตามหลังลุงไปแค่นิดเดียว คือ คนที่ถัดจากลุงเจอแทน ทำให้ลุงแคล้วคลาดปลอดภัยทุกครั้ง...

www.kalyanamitra.org

30

เห็นบ้านเมืองในอนาคต

สมัยก่อนนั้น วัดปากน้ำยังไม่มีถนนตัดเข้าไปถึง ดังนั้นผู้ที่จะเดินทางมาวัดปากน้ำ ต้องมาทางเรือ หรือเดินตามทางเท้าแคบ ๆ ต่อมาหลวงปู่จึงได้สั่งให้ตัดถนนที่มีความกว้างขนาดเท่ารถยนต์แล่นได้ผ่านเข้ามาในวัด จึงทำให้ถนนสายนี้กลายเป็นถนนที่ใหญ่ที่สุดในวัด ตอนนั้นผู้คนทั้งหลายพากันประหลาดใจว่า ทำไมหลวงปู่จึงให้ตัดถนนใหญ่โตอะไรขนาดนั้น !! ซึ่งท่านก็ตอบว่า ต่อไปรถยนต์จะเข้าถึงวัด แต่ก็มีหลายคนที่ไม่เชื่อคำพูดของท่าน เพราะยังไม่เห็นวี่แววว่าจะเป็นไปได้ อีกทั้งการเดินทางไปวัดปากน้ำสมัยนั้น นิยมไปกันทางเรือ จึงทำให้บางคนถึงกับพูดว่า “อีกร้อยปี..รถยนต์ก็ยังเข้าไม่ถึงวัด” แต่แล้วหลังจากที่หลวงปู่ท่านมรณภาพได้ 2 ปี เท่านั้น รถยนต์ก็แล่นเข้าไปจอดถึงในวัดจริง ๆ ตรงตามที่หลวงปู่พยากรณ์ไว้ทุกประการ

ซึ่งเรื่องทำนองนี้ **ลุงสมจิตร ฉ่ำรัศมี** ได้เล่าให้ฟังว่า หลวงปู่เคยพูดให้ลุงฟังว่า ต่อไปยุคเอ็ง จะได้เห็นปราสาท 3 ฤดู ซึ่งพอลุงฟังก็หัวเราะ เพราะไม่เชื่อหลวงปู่ แต่ปรากฏว่า ต่อมามีคอนโดมิเนียม

www.kalyanamitra.org

ติดแอร์ ทำให้นอนหลับสบายทั้ง 3 ฤดู คือ ปรับให้ร้อน ให้หนาวตามใจได้ทุกฤดู

และหลวงปู่ยังพูดอีกว่า อีกหน่อยจะไม่ต้องใช้หม้อดินหุงต้ม จะมีหม้อทิพย์ จะมีหูทิพย์ ตาทิพย์ ซึ่งพอลุงฟังก็หัวเราะอีก คิดว่าหลวงปู่ท่านพูดไปเรื่อย แต่ต่อมาปรากฏว่า มีนวัตกรรมใหม่เกิดขึ้น คือ มีหม้อหุงข้าวแบบเปิดปุ๊บติดปั๊บ มีโทรศัพท์ มีโทรทัศน์ ซึ่งหลวงปู่ท่านก็หมายถึงหูทิพย์ ตาทิพย์

และที่สำคัญหลวงปู่ท่านยังบอกอีกว่า คลองจะเป็นถนน ถนนจะเป็นเส้นขนมจีน ซึ่งปัจจุบัน ก็คือ ทางด่วน

นอกจากนี้ หลวงปู่ท่านยังบอกอีกว่า ต่อไปจะมีถนนสายใหญ่สายนี้จะไปจังหวัดตราด จังหวัดชลบุรี ซึ่งก็คือ ถนนสายบางนาในปัจจุบัน ทั้ง ๆ ที่ตอนช่วงหลวงปู่พยากรณ์นั้น ถนนสายบางนายังเป็นสวนเป็นทุ่งนาอยู่เลย แต่หลวงปู่ท่านรู้ท่านเห็นผังบ้านเมืองล่วงหน้าเป็นสิบ ๆ ปี

www.kalyanamitra.org

31

ข้าวหลวงปู่..ทำให้อิ่มทิพย์

ลุงฉลอม มีแก้วน้อย หลานชาย ผู้เป็นอุปัฏฐากของหลวงปู่ท่าน เล่าให้ฟังว่า ขณะที่หลวงปู่อาพาธ จะมีน้อง ๆ หลาน ๆ ของท่านมาคอยดูแลอุปัฏฐาก คือ จอง อาผง อาแบน อาแกละ อาเทพ พี่เริง และตัวลุงฉลอมเอง รวมแล้ว 7 คน ซึ่งอุปัฏฐากทั้ง 7 คน จะกินอาหารที่เหลือจากหลวงปู่ทุกวัน แต่เป็นที่อัศจรรย์มาก **คือ อาหารที่เหลือจากหลวงปู่ก็ไม่ได้เหลือเยอะแยะอะไรเลย และก่อนที่ทุกคนจะมานั่งกินรวมกัน ต่างก็คิดตรงกันว่า ถ้าไม่อิ่ม ค่อยไปซื้อข้าวข้างนอกมากินเพิ่ม** และเมื่อคิดดังนั้น ต่างคนก็ต่างกินข้าวที่เหลือจากหลวงปู่กันแค่คนละคำสองคำ แต่พอกินเข้าไปแล้ว ทุกคนก็แปลกใจว่า ทำไมถึงรู้สึกอิ่มและไม่หิวอีก หนำซ้ำบางวัน ลุงประยูรและแม่ชีท้วม ซึ่งมาเยี่ยมหลวงปู่ที่โรงพยาบาล ก็จะมานั่งกินด้วย ซึ่งรวมแล้วเป็น 9 คน ซึ่งแม้จะมีตัวหารเพิ่ม แต่กินแล้วก็ยังอิ่มอยู่ดี ซึ่งพวกอุปัฏฐากของหลวงปู่ทั้ง 7-9 คนนี้ กินกันแบบนี้เป็นแรมปี ก็ไม่รู้สึกหิว แถมน้ำหนักยังไม่ลดอีกด้วย จนทุกคนได้แต่นั่งแปลกใจกันเอง และพยายามถามกันไปกันมาว่า อิ่มไหม ซึ่งทุกคนก็ยืนยันว่าอิ่มอย่างไม่น่าเชื่อ...

www.kalyanamitra.org

32

บอกเวลามรณภาพ

หลวงปู่ท่านเป็นผู้มีญาณทัสสนะแม่นยำ จึงทำให้ท่านรู้เวลามรณ-ภาพของตัวท่านเอง ดังนั้นในปี พ.ศ. 2497 ก่อนที่หลวงปู่จะมรณภาพ 5 ปี ท่านจึงเรียกประชุมลูกศิษย์ทั้งในวัดและนอกวัดเป็นกรณีพิเศษ ณ ศาลาการเปรียญ เพื่อแจ้งให้ทราบว่าท่านจะถึงกาลมรณภาพในอีก 5 ปีข้างหน้า

ซึ่งท่านก็ได้สั่งลูกศิษย์ลูกหาไว้ว่า ภารกิจการงานใดที่ท่านได้ดำเนินไว้ดีแล้ว ก็ขอให้ช่วยกันสานต่อทำภารกิจนั้น ๆ ต่อไปเรื่อย ๆ โดยอย่าทอดทิ้ง อีกทั้งหลวงปู่ยังได้ชี้แจงโครงการพัฒนาวัดปากน้ำในอนาคต ว่าให้คณะศิษย์ช่วยกันทำต่อไปให้สำเร็จ

ซึ่งต่อจากนั้นอีก 2 ปี คือ ในช่วงเดือนมีนาคม พ.ศ. 2499 หลวงปู่ท่านก็เริ่มอาพาธ จากนั้นท่านก็ตัดสินใจเผาศพโยมแม่ของท่าน ในปี พ.ศ. 2500

www.kalyanamitra.org

หลวงพ่อสุบิน แห่งวัดหัวเขา จ.สุพรรณบุรี หรือ พระพุทธ-ศาสนโสภณ ที่เคยทำวิชชาอยู่กับหลวงปู่ได้เล่าให้ฟังว่า ในวันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2502 ซึ่งหลวงปู่ท่านเห็นในที่ว่า ในไม่ช้าท่านจะต้องมรณภาพแน่ ๆ ท่านจึงเรียกพระ เณร แม่ชี ที่ได้ธรรมกายมารวมกันหมดในโรงงานทำวิชชา และหนึ่งในนั้นก็มีหลวงพ่อสุบินอยู่ด้วย จากนั้น..หลวงปู่ท่านก็สั่งงานในขณะที่ท่านเอนหลังลืมตาว่า "เออ.. พระ เณร ชีปุก ชีญานี ตรีธา ทองแท้ ให้อยู่ในโรงงาน ทำโรงงาน แต่ชีลูกจันทร์ (ขนนกยูง) ต่อไปจะต้องทำงานใหญ่แทนหลวงพ่อ ต้องทำงานนอกโรงงานอย่างโด่งดังที่สุด ใหญ่ที่สุด สายธาตุสายธรรมเขาสั่งอย่างนั้น" จากนั้นท่านก็นิ่ง และพอวันที่ 2 กุมภาพันธ์ ท่านก็พูดน้อยลง จนกระทั่งวันที่ 3 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2502 เวลา 15.05 น. ท่านก็มรณภาพด้วยอาการสงบ...

33

พระตาย..จะเลี้ยงพระเป็น

ก่อนหลวงปู่มรณภาพ ท่านสั่งไว้ว่าอย่าเผาศพท่าน เพราะท่านบอกว่า "**พระตาย..จะเลี้ยงพระเป็น ให้คอยดูต่อไป**" เพราะจะมีคนไปทำบุญสวดพระอภิธรรมร่างของท่านเรื่อย ๆ และเขาก็จะ

www.kalyanamitra.org

ไปทำบุญที่วัดปากน้ำ ซึ่งก็เป็นอย่างที่หลวงปู่พูดไว้ไม่มีผิด คือ ปัจจุบันวัดปากน้ำเจริญรุ่งเรืองมาก มีสิ่งปลูกสร้างเพื่องานพระพุทธศาสนาจนแน่นขนัดทั่วทั้งพื้นที่ มีเจ้าภาพไปทำบุญที่วัดปากน้ำไม่ขาดสาย **ซึ่งปัจจุบันมีคนไปจองเป็นประธานกฐินพระราชทานล่วงหน้านานถึง 454 ปี** นับเป็นเรื่องที่น่าอัศจรรย์มาก ซึ่งสมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์ ท่านได้เมตตาเล่าว่า ทางสมาคมศิษย์หลวงพ่อวัดปากน้ำได้เป็นผู้ริเริ่มทำตรงนี้มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2504 ซึ่งก็มีพุทธศาสนิกชนจองเป็นประธานเอกในการถวายผ้าพระกฐินพระราชทานเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ จนทำให้ในปัจจุบันมียอดผู้ที่จองเป็นประธานเอกยาวนานไปจนถึงปี พ.ศ. 3008 คือ จองล่วงหน้านานถึง 454 ปี ซึ่งผู้ที่จองคนล่าสุด ซึ่งจะได้เป็นประธานเอกใน พ.ศ. 3008 เป็นแม่ชีภายในวัดปากน้ำ ชื่อว่า แม่ชีปัทมา วงศ์สุนทร ส่วนผู้ที่ได้เป็นประธานเอกในปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2554) คือ นายชนะกาญจนวัฒน์ อายุ 65 ปี นักธุรกิจด้านอสังหาริมทรัพย์ ที่จองเป็นประธานเอกล่วงหน้านานถึง 37 ปี และสำหรับปัจจัยที่ได้จากการทอดกฐินในปี พ.ศ. 2554 นี้ จะนำไปสมทบทุนจัดสร้างพระมหาเจดีย์มหารัชมงคล ที่จะมีพิธีสมโภชในปี พ.ศ. 2555 อีกทั้งจะมีคณะพระธุดงค์มากถึง 1,500 รูป เดินธุดงค์อัญเชิญรูปหล่อทองคำแท้ของหลวงปู่วัดปากน้ำขนาดเท่าครึ่งขององค์จริง จากวัดพระธรรมกายไปวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ระหว่างวันที่ 2-6 เมษายน พ.ศ. 2555 เพื่อไปประดิษฐาน ณ วัดปากน้ำ ภาษีเจริญด้วย...

www.kalyanamitra.org

34

ชื่อรอด..แต่ไม่รอด

วิชชาธรรมกายเป็นวิชชาของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่หายสาบสูญไปหลังจากพุทธปรินิพพานประมาณ 500 ปี ซึ่งหลวงปู่ท่านได้ปฏิบัติธรรมอย่างเอาชีวิตเป็นเดิมพัน และค้นพบขึ้นมาใหม่ วิชชานี้มีคุณวิเศษอันไม่มีประมาณ และได้สร้างความอัศจรรย์ให้กับวงการพระพุทธศาสนาเป็นอย่างมาก หากคนไม่ได้มาปฏิบัติ หรือไม่ได้เห็นอานุภาพกับตาตัวเองจริง ๆ ก็จะเชื่อได้ยาก เช่น วิชชาการระลึกชาติ การรู้วาระจิต การดับเดือนดับดาว การปัดลูกระเบิดในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 การรักษาโรค ฯลฯ

ซึ่งความมหัศจรรย์อันไม่มีประมาณนี้ ทำให้คนที่ไม่ได้มาศึกษา มักจะกล่าวหาว่า หลวงปู่อวดอุตริมนุสธรรม ทั้ง ๆ ที่ คำว่าธรรมกาย ก็มียืนยันไว้ในพระไตรปิฎกอย่างชัดเจนหลายแห่ง แต่หลวงปู่ท่านก็ไม่หวั่นไหว และยิ่งไปกว่านั้น.. ท่านยังทำการสอนและเผยแผ่วิชชาธรรมกายจนกลายเป็นที่ยอมรับ และมีคนหันมานับถือศรัทธาท่านเป็นจำนวนมหาศาล

www.kalyanamitra.org

แต่ก็มีคนกลุ่มหนึ่ง ที่รู้สึกไม่พอใจหลวงปู่ ถึงขนาดพูดเหยียดหยามถึงขั้นรุนแรงว่า “**ใครอยากเป็นอสุรกาย จงไปเรียนธรรมกายที่วัดปากน้ำ**” ซึ่งข่าวนี้ก็ได้ทราบถึงหลวงปู่ จึงทำให้ท่านได้พูดว่า

“**คนเช่นเราไม่ใช่ไร้ปัญญา ชั่วก็รู้ ดีก็เห็น เราจะฆ่าตัวเราเองเพราะความปรารถนาทำไม ที่เขาพูดหาว่าเราอย่างนั้น บางคนคงจะไม่รู้จักคำว่า “ธรรมกาย” มีอยู่ที่ไหน หมายเอาใคร เขาอาศัยความไม่รู้มาว่าเราผู้ตั้งใจปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ เมื่อผู้ไม่รู้มาติเตียนเรา ความไม่รู้ของเขาจะลบล้างสัจธรรมของพระพุทธศาสนาได้อย่างไร ถ้าจะกลบก็กลบได้เพียงชั่วคราว ไม่ช้าดวงแก้วของพระพุทธศาสนาก็จะเปล่งรัศมีให้ผู้มีปัญญาเห็นด้วยสายตาของตนเอง**...”

ด้วยความที่มีคนไม่เข้าใจหลวงปู่หลายเรื่อง จึงทำให้เกิดเหตุการณ์อันไม่คาดคิดขึ้น คือ เกิดอาชญากรรมขึ้นในวัด ซึ่งวันนั้นพระกมล ศิษย์ที่ถูกใจของหลวงปู่ในด้านเทศนา ใช้ปฏิภาณ และด้านปฏิบัติชั้นดี เทศนาหัวข้อธรรมเกี่ยวกับพระกรรมฐาน ซึ่งหลวงปู่ก็ฟังอยู่ด้วย และเมื่อเทศน์เสร็จแล้ว ในช่วงเวลาประมาณ 20.00 น. เป็นช่วงเวลาที่ต่างคนก็ต่างแยกย้ายเตรียมกลับที่พักของตน

แต่ทันใดนั้นเอง.!!! มีผู้ร้ายเข้ามาลอบสังหารหลวงปู่วัดปากน้ำที่หน้าศาลาการเปรียญ ขณะที่หลวงปู่กำลังออกมาจากศาลา

www.kalyanamitra.org

เพื่อกลับกุฏิ โดยผู้ร้ายได้ใช้ปืนยิงหลวงปู่ ทำให้กระสุนถูกจีวรท่านทะลุ 2 รู และผู้ร้ายก็เอาปืนยิงนายพร้อม ซึ่งเป็นอุปัฏฐากผู้ติดตาม ทำให้กระสุนถูกปากนายพร้อมทะลุแก้ม เป็นแผลสาหัส แต่ไม่ถึงแก่กรรม

ครั้นภายหลังก็จับผู้ยิงได้ **ชื่อนายรอด** แต่หลวงปู่ท่านก็เมตตา ไม่ถือโทษโกรธ ไม่เอาเรื่องเอาความอะไรเลย แต่เจ้าหน้าที่ดำเนินคดีด้านกฎหมายไม่ยอม จึงกราบเรียนหลวงปู่ว่า ต้องเป็นไปตามกฎหมาย เพราะหากไม่ทำตามกฎหมาย อีกหน่อยกฎหมายจะไม่ศักดิ์สิทธิ์ จากนั้นนายรอดที่ลอบยิงหลวงปู่ก็ติดคุกอยู่นาน จนกระทั่งถึงกำหนดวันที่นายรอดจะต้องออกจากคุก ซึ่งหลวงปู่ท่านได้เห็นในที่ และทักขึ้นว่า **วันนี้นายรอดออกจากคุก แต่จะไม่รอด** ซึ่งก็จริง ๆ คือ เมื่อนายรอดออกจากคุกมาแล้ว ก็โดนคู่อริยิงตายทันที

นับจากนั้น... ชื่อเสียงของหลวงปู่ก็โด่งดังขึ้นไปอีก จนมีศิษยานุศิษย์หันมาให้ความเคารพนับถือท่านอย่างล้นหลาม แต่คนไม่ชอบท่านก็ยังมีอยู่ **จึงทำให้มีคนลอบวางยาพิษหลวงปู่โดยแอบใส่ในภัตตาหารของท่าน** แต่หลวงปู่ท่านก็เห็นในญาณ ท่านจึงรู้ล่วงหน้าก่อนทุกครั้ง และถ้าสำรับอาหารไหนมียาพิษ หลวงปู่ท่านจะเอาช้อนเงินจุ่มลงไปเพื่อพิสูจน์ให้ดู แล้วช้อนเงินก็จะเปลี่ยนเป็นสีดำทันที ตรงนี้ปู่ผง (น้องชายที่เป็นอุปัฏฐากของหลวงปู่)

www.kalyanamitra.org

เคยเล่าให้น้าองุ่นฟังว่า มีครั้งหนึ่งหลวงปู่ท่านไม่ยอมบอก อยู่ ๆ ก็บอกแค่ว่า..ให้เอาอาหารในสำรับไปทิ้ง ทำให้อุปัฏฐากนึกเสียดายไม่ยอมทิ้ง เลยเอาไปวางไว้ก่อน แต่พอดีมีหมาแมวมากิน ทำให้หมาแมวตายทันที หลวงปู่จึงตำหนิ... พร้อมทั้งพูดว่า..ก็ในสำรับมันมียาพิษ !!

สิ่งที่น่าทึ่งมากก็คือ ผู้ที่แอบลอบวางยาพิษเพื่อทำร้ายหลวงปู่ไม่เคยทำสำเร็จเลยแม้แต่ครั้งเดียว อีกทั้งยังไม่มีใครทำอะไรท่านได้เลย ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้หลวงปู่มีชื่อเสียงขจรขจายเลื่องลือขึ้นไปอีก คือ ดังอย่างไม่ต้องโหมโรง ทำให้ท่านมีลูกศิษย์ลูกหาเพิ่มมากขึ้นเป็นทวีคูณ **จนมีแต่คนบอกว่า หลวงปู่ท่านศักดิ์สิทธิ์จริง** แต่หลวงปู่กลับบอกว่า "**ธรรมกายต่างหากล่ะ..ที่ศักดิ์สิทธิ์**" ซึ่งถ้าพูดถึงความศักดิ์สิทธิ์ของวิชชาธรรมกายแล้ว มีเรื่องหนึ่งที่ปู่ผงเล่าให้น้าองุ่นฟัง ในช่วงหลวงปู่ทำวิชชาในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 ว่า...

อยู่ ๆ ก็มีลูกระเบิดตกลงกลางวงฉัน ทำให้ทุกคนตระหนกตกใจกันมาก แต่หลวงปู่ท่านก็นิ่ง ๆ แล้วบอกว่า "ไหนให้ลองเอาระเบิดลูกนี้ไปพิสูจน์ดูสิว่า มันด้านรึเปล่า..?" ซึ่งปรากฏว่ามันไม่ด้าน..!! จึงเป็นเหตุทำให้เกิดความฮือฮาและแปลกใจกันอย่างสุดฤทธิ์สุดเดชว่า แล้วทำไมมันถึงไม่ระเบิด!!! ซึ่งปู่ผงก็พูดว่า.. "ก็บุญและอานุภาพวิชชาธรรมกายล่ะซิ.." จะเป็นอย่างอื่นไม่ได้ และหลังจากนั้นวิชชาธรรมกายก็ได้เผยแผ่อย่างกว้างไกลขึ้นไปอีก จนมี

www.kalyanamitra.org

ผู้หันมาสนใจนั่งสมาธิปฏิบัติธรรมกันมาก และเข้าถึงพระธรรมกาย จนเกิดพยานทางศาสนาขึ้นอย่างมากมาย และกลายเป็นที่ยอมรับมาอย่างยาวนานนับตั้งแต่บัดนั้น...

ถ้าสังเกตให้ดีจะพบว่า หากวิชชาธรรมกายของหลวงปู่เป็นของเทียม คือ มิใช่ของแท้ หรือไม่ประกอบด้วยเหตุและผล หรือไม่เกิดประโยชน์แก่ผู้ปฏิบัติแล้ว ถึงแม้จะโด่งดังได้..ก็จะโด่งดังเพียงชั่วระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น แล้วก็จะดับไปในที่สุด

แต่ตรงกันข้ามวิชชานี้กลับสืบทอดกันมาเป็นมรดกอย่างช้านาน อีกทั้งยังรุ่งเรืองขึ้นตามลำดับ ทำให้มีผู้สนใจและปฏิบัติธรรมตามอย่างท่านมายาวนานกว่า 95 ปีแล้ว (เริ่มนับตั้งแต่ พ.ศ. 2460 ซึ่งเป็นปีที่หลวงปู่บรรลุธรรม ค้นพบวิชชาธรรมกาย)

www.kalyanamitra.org

www.kalyanamitra.org

บทที่ 3

เรื่องไม่ลับ แต่คนรุ่นหลังไม่รู้
(ที่น้าองุ่นคุยกับปู่ผง)

ปู่ผง มีแก้วน้อย

ปูมหลัง:

เป็นหนึ่งในอุปัฏฐากใกล้ชิดหลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ และมีศักดิ์เป็นน้องชายหลวงปู่ เพราะพ่อปู่ผงเป็นโยมน้าของหลวงปู่

ปัจจุบัน:

ถึงแก่กรรมเมื่ออายุได้ 90 ปี

www.kalyanamitra.org

น้าองุ่น สุขเจริญ

ปูมหลัง:

มีศักดิ์เป็นหลานของหลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ เพราะทวดของน้าองุ่นเป็นพี่สาวของโยมแม่หลวงปู่

ปัจจุบัน:

อายุ 67 ปี อยู่อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี

การตายของมนุษย์ อาจทำให้เรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์คนนั้นดับลงไปด้วย แต่ก่อนที่ประวัติศาสตร์จะเลือนรางไปมากกว่านี้ เราจึงตัดสินใจเดินทางไปยังบ้านเกิดของหลวงปู่วัดปากน้ำ เพื่อไปพบกับน้าองุ่นที่ จ.สุพรรณบุรี เพื่อมาสืบค้นถึงบุคคลในประวัติศาสตร์แม้ท่านจะจากโลกนี้ไปนานแล้วก็ตาม โดยมีน้าองุ่นเป็นคนเล่า และเรื่องที่เล่าก็ไม่ใช่ความลับ แต่เป็นเรื่องที่คนรุ่นหลังไม่รู้ หรือรู้ไม่หมด

www.kalyanamitra.org

ในวันนี้... เรากำลังเปิดเผยให้ท่านรู้เรื่องราวทั้งหมด ประดุจอยู่ในเหตุการณ์ตอนนั้นด้วยกัน

น้าองุ่นเป็นหลานของหลวงปู่ ที่ไปมาหาสู่กับปู่ผงบ่อย ๆ จวบจนวาระสุดท้ายของชีวิตปู่ผง เรื่องที่น้าองุ่นเล่าเป็นเรื่องราวที่ได้พูดคุยกันตามประสาญาติสนิทกับปู่ผง ซึ่งได้ถูกบันทึกไว้ในความทรงจำที่ชัดเจนของน้าองุ่น และจะมาถ่ายทอดให้เราได้รับรู้กัน

ปู่ผง เป็นคนสุพรรณบุรีโดยกำเนิด มีอาชีพค้าไม้ค้ำต้นส้ม ปู่ผงจะหอบเอาไม้ค้ำต้นส้มไปขายแถวบางมด พอไปบางมดทีไรก็แวะไปหาหลวงปู่ที่วัดปากน้ำ ซึ่งตอนที่หลวงปู่เริ่มป่วย ญาติ ๆ ของท่านต่างส่งลูก ๆ ของตัวเองไปคอยช่วยอุปัฏฐาก รวมแล้วทั้งหมด 6 คน **หนึ่งในนั้นก็คือ ปู่ผง** ซึ่งเป็นอุปัฏฐากคนสำคัญ ผู้มีศักดิ์เป็นญาติผู้น้องของหลวงปู่ที่ได้อุปัฏฐากรับใช้ใกล้ชิดหลวงปู่ก่อนที่ท่านจะมรณภาพเป็นเวลาถึง 2 ปีเต็ม ปู่ผงเล่าให้น้าองุ่นฟังว่า ได้ไปอุปัฏฐากหลวงปู่วัดปากน้ำ ตอนอายุ 40 กว่า ๆ ตอนนั้นหลวงปู่อายุประมาณ 70 กว่าปี อุปัฏฐากจนกระทั่งท่านมรณภาพ ช่วงที่หลวงปู่ป่วยท่านไม่เอาใคร หมอที่โรงพยาบาลถามท่านว่า ทำไมไม่เอาพระลูกวัดมาดูแล ท่านบอกไม่เอา เอาน้องชายดีกว่า คนอื่นไม่เอา นี่ท่านพูดเอง

ถึงแม้ท่านจะป่วย แต่ท่านตื่นตี 4 เป็นประจำ ปู่ผงก็จะเอาน้ำมาให้ท่านล้างหน้าล้างตา หลวงปู่มีเก้าอี้หวายอยู่ตัวหนึ่ง ท่านนั่งอยู่

www.kalyanamitra.org

บนนั้น ปู่ผงก็นั่งอยู่ตรงนั้น คอยจนกว่าอาหารจะมา ประมาณตี 5 กว่า ๆ อาหารมาแล้ว ก็เอามาจัดเตรียม ท่านก็จะฉัน เวลาฉันท่านจะตะล่อมข้าวให้กลมอยู่กลางจาน แล้วตักทีละช้อน ๆ ท่านจะทำให้ข้าวในจานกลมตลอด พอฉันเสร็จท่านก็นั่งรับแขก เมื่อหมดเวลารับแขก ท่านก็ไปทำงานของท่าน คือนั่งวิปัสสนา พอ 5 โมง ถึงจะออกมาฉันเพล เสร็จแล้วก็รับแขกต่อเลย พอรับแขกเสร็จ ก็ไปทำงานของท่านต่อ

ตอนหลังท่านป่วยมากทำอะไรไม่สะดวก เวลาจับอะไรมือก็จะสั่น เวลาตักข้าวก็สั่นหกหมด ปู่ผงต้องป้อนท่าน ความอดทนของท่านเด็ดขาดเลย ยิ่งช่วงที่ไปผ่าตัดที่โรงพยาบาลศิริราช นอนอยู่ที่นั่น 6 เดือน ท่านไม่เคยบ่นว่ากูเมื่อยตรงนั้น เมื่อยตรงนี้เลย ไม่เคยบ่นเจ็บปวดอะไรเลย อดทนจริง ๆ แถมขนาดป่วยท่านก็ยังรับแขก แต่ทางโรงพยาบาลให้เข้าเยี่ยมเป็นเวลา ไปกันเยอะแยะเลย หลวงปู่ท่านก็นั่งหลับตาบนเก้าอี้ พวกญาติโยมก็นั่งสมาธิล้อมท่านอยู่ เป็นอย่างนี้ทุกวัน วันพฤหัสบดีจะมากกว่าเพื่อน

ช่วงที่ปู่ผงอุปัฏฐากหลวงปู่อยู่ ช่วงท่านสบาย ๆ ท่านก็ออกมานั่งเก้าอี้คุยกับปู่ผงว่า “ไอ้ผง..ที่พวกมึงมาพยาบาลกูน่ะ พวกมึงเบื่อกันไหม” ปู่ผงก็ตอบท่านไปว่า ไม่เบื่อ หลวงปู่ท่านก็พูดว่า “ที่พวกมึงพยาบาลกูน่ะ มึงรู้ไหมว่า มันดีร้อยดีพันแล้วนา ที่มึงปฏิบัติกูเนี่ย.. มึงปฏิบัติพระอื่น 10 องค์ ยังไม่เท่าปฏิบัติกูองค์หนึ่งหรอก” ตอนนั้น..แม่ชีถนอมก็นั่งอยู่ในเหตุการณ์นั้นด้วย แม่ชีถนอมเป็น

www.kalyanamitra.org

แม่ชีที่เข้าถึงพระธรรมกาย หลวงปู่จึงให้ไปดูว่า ผู้ปฏิบัติหลวงปู่ตายแล้วจะไปไหน แม่ชีถนอมนั่งเข้าที่ดูอยู่พักหนึ่งแล้วตอบว่า **"คนปฏิบัติหลวงพ่อต้องขึ้นสวรรค์เจ้าค่ะ..อย่างน้อยก็ดาวดึงส์"**

ที่กุฏิของหลวงปู่ท่านไม่มีสมบัติอะไรเลย ไม่มีอะไรเลยจริง ๆ ถ้าเป็นพระอื่นต้องมีบ้าง ความจริงท่านจะซื้ออะไรก็ได้ เงินท่านถมถืดเยอะแยะไป แต่ท่านไม่เอาเลย มีแต่อัฐบริขารและที่นอนที่ท่านใช้อยู่เท่านั้น อย่างอื่นไม่มีเลย เพราะท่านไม่สะสม มีคนไปทักท่านว่า "โอ้โฮ! หลวงพ่อสร้างตึกอะไรให้พระอยู่ แล้วหลวงพ่อมาอยู่อย่างนี้ ทำไมหลวงพ่อไม่สร้างที่อยู่ให้มันดีบ้างล่ะ" ท่านบอกว่า ไม่เอา "เราให้เขามีความสุขก็พอใจแล้ว เราจะอยู่ยังไงก็อยู่ได้ จะกินยังไงก็กินได้ ให้เขามีความสุขก็แล้วกัน เขามาอยู่กับเรา ต้องให้ความสุขแก่เขา อย่าให้เดือดร้อน ให้ได้รับความร่มเย็น โรงเรียนมี ครูมี อยากเรียนก็เรียนเลย ใครอยากบิณฑบาตก็ไป ใครไม่ไป ก็มีข้าวให้"

จากนั้นน้าองุ่นก็เล่าถึงชีวิตส่วนตัวของปู่ผงว่า "ตั้งแต่น้ารู้จักปู่ผงมา น้าก็เห็นชีวิตแกลำบากมาก ตั้งแต่ยังไม่มีครอบครัว หรือตอนมีครอบครัวแล้วก็ลำบาก บ้านที่ปู่ผงอยู่ น้าไม่อยากให้ใครไปเลย เพราะสภาพมันแย่เหลือเกิน เป็นกระต๊อบไม้เก่า ๆ เล็ก ๆ พื้นที่กิน ที่นอน ครัว ทุกสิ่งทุกอย่างใช้พื้นที่เดียวกันหมด ใต้ถุนบ้านก็สกปรก ยุงชุมเป็นน้ำครำเหม็น ๆ ปู่ผงมีชีวิตที่ลำบากยากจนถึงขนาด หลวงปู่ท่านต้องเอ่ยปากให้ปู่ผงทำบุญ

www.kalyanamitra.org

ตรงจุดนี้...ปู่ผงเคยเล่าให้น้าฟังถึงตอนที่หลวงปู่พูดกับปู่ผงไว้ว่า "ไอ้ผง..มึงเอาเงินมาทำบุญสร้างโรงเรียนปริยัติกับกู" ซึ่งปู่ผงก็ตอบท่านไปว่า "ทำไมจะต้องมาเอาเงินกับผมด้วยล่ะ หลวงพี่ ก็รู้ว่าผมไม่มี ให้ไปเอากับนายห้างสวัสดิ์หรือคุณนายล้อมสิ เขาก็สร้างให้แล้ว" หลวงปู่ก็บอกปู่ผงว่า "ไอ้ผง..ที่มึงยากจนอยู่ทุกวันนี้ เพราะมึงไม่มีสายสมบัติติดตัวมาเลย มันถึงได้ยากจน ถ้ามึงเอาเงินมาทำบุญกับกู 25 บาทเนี่ย เท่ากับมึงจะมีสมบัติพันล้านติดตัวเชียวนะ ภพชาติต่อไปมึงจะไม่จนแบบนี้" จากนั้นปู่ผงก็เลยไปหาเงินมา 25 บาท มาทำบุญสร้างโรงเรียนปริยัติกับหลวงปู่ และหลวงปู่ก็บอกต่อว่า "**ที่มึงทำบุญกับกูน่ะ ถูกพระธรรมกายนับอสงไขยองค์ไม่ถ้วนทีเดียว ต่อไปคำว่าจนไม่ต้องพูดกันล่ะ ต่อไป อีกกี่ภพกี่ชาติก็มีสายสมบัติติดตัวไป จะไม่ยากไม่จนอีก**"

พอน้าฟังปู่ผงเล่าเรื่องนี้จบ แล้วได้มารู้ถึงบุพกรรมของแกทีหลังว่า ที่ปู่ผงจนมาก ก็เพราะอดีตชาติแกเคยเกิดเป็นมหาดเล็กที่ไม่ชอบทำทาน และคิดเสียดายทรัพย์ที่พระราชาเอามาบริจาค และมักคิดในใจกลัวว่าสมบัติพระราชาจะหมด ด้วยกรรมนี้เอง ทำให้ปู่ผงเกิดมาชาตินี้ ทั้งจน ทั้งลำบาก นี่ขนาดแกแค่คิดเสียดายแทนนะ แล้วคนที่ห้ามทำบุญกับหลวงปู่ หรือขวางการทำบุญกับท่าน น้าไม่อยากจะนึกเลยว่าชาติหน้าเขาจะลำบากยากจนขนาดไหน

น้าว่าเรื่องนี้มันให้ข้อคิด..เพราะจริง ๆ หลวงปู่ท่านไม่ได้อยากได้เงินของปู่ผงเลยสักนิด เพราะมีคนแห่ไปทำบุญกับท่านเหลือเฟือ

www.kalyanamitra.org

และท่านจะช่วยปู่ผง โดยให้เงินปู่ผงไว้ใช้โดยไม่ต้องลำบากก็ยังได้ แต่หากใช้วิธีนี้ ชาติหน้าปู่ผงก็ยังลำบากยากจนอยู่ดี แต่ท่านคิดช่วยปู่ผงโดยบอกให้ปู่ผงทำบุญ ทั้ง ๆ ที่เงิน 25 บาท มันมากสำหรับปู่ผงจริง ๆ แต่ท่านก็ยังให้ปู่ผงทำ เพื่อไม่ให้ปู่ผงต้องเกิดมาจนอีกชาติหน้า

หลังจากที่ปู่ผงทำบุญกับหลวงปู่ไปแล้ว ท่านได้มอบพระของขวัญให้ปู่ผงองค์หนึ่ง ท่านบอกว่า "ให้เก็บพระของขวัญไว้ให้ดี มึงรู้ไหม ถ้าใครเอาไปบูชาเท่ากับมีสมบัติเป็นพันล้านทีเดียว ถ้าบูชาดี ๆ ก็เท่ากับมีสมบัติจักรพรรดิเลยทีเดียว" ซึ่งปู่ผงก็ได้ทำตามที่หลวงปู่แนะนำและนำพระของขวัญพกติดตัว จนได้พบกับอานุภาพในวันที่ขึ้นรถเมล์จากสุพรรณมานครปฐม พอรถเมล์วิ่งมาถึงสามแยกก็คว่ำทั้งคัน คนในรถ 11 คน หัวร้างข้างแตก แขนหัก เลือดออก แต่ปู่ผงไม่เป็นอะไรเลย ซึ่งปู่ผงอัศจรรย์ใจมาก อีกหนครั้งที่หลานชายแกขับแท็กซี่ไปชนมา รถพังหมด ใครเห็นก็นึกว่าไม่รอด พอถามว่า.. "มึงรอดมาได้ยังไงวะ" หลานชายก็บอกว่า "เหมือนมีคนจับอุ้มออกไป" ซึ่งในรถมีรูปหลวงปู่วัดปากน้ำแปะอยู่หน้ารถ ทำให้รอดมาได้

ตั้งแต่ปู่ผงรู้จักวัดพระธรรมกาย แกก็ได้ไปวัด แต่ก็ไปไม่ค่อยไหว เพราะชรามากแล้ว ถ้าจะไปต้องให้คนพาไป แต่น้าสังเกตเห็นว่า ปู่ผงปีติดีใจในทุกครั้ง ไม่ว่าวัดจะมีการทำบุญอะไร โดยเฉพาะบุญที่เกี่ยวข้องกับหลวงปู่ น้ายังชวนแกไปวัดพระธรรมกายเลย

www.kalyanamitra.org

น้าบอกแกว่า หลวงพ่อธัมมชโยท่านจะสร้างวิหารเอาไว้ประดิษฐานรูปหล่อทองคำของหลวงปู่ ปู่..ไปเอาบุญกันไหม ปู่ผงแกตอบว่า กู..อยากไป แต่กูขี้เยี่ยวลำบาก ที่กูอยากไปเพราะหลวงพี่เคยบอกกูว่า "ใครทำอะไรให้หลวงพี่ไม่ว่าท่านตายแล้วหรือยังมีชีวิตอยู่ ได้บุญไม่ต้องพูดกันละวะ" น้าก็ถามปู่ผงว่า "ทำไมไม่ต้องพูดล่ะ" ปู่ผงบอกว่า "ก็ได้บุญมากน่ะสิ" น้าก็ถามต่อว่า "ได้บุญขนาดไหน" ปู่ผงบอกว่า "บอกไม่ถูก ประมาณไม่ได้ หลวงพี่ท่านว่า..เป็นไขย ๆ กัป ๆ ทีเดียว" แล้วสุดท้าย น้าก็ถามปู่ผงว่า "ตกลงจะไปแน่หรือเปล่า" ปู่ผงบอกว่า "แน่" แล้วปู่ผงก็ถามว่า "มึงจะมารับกูหรือเปล่า" น้าก็บอกว่า "มา..."

ปู่ผงมักจะพูดเสมอว่า หลวงปู่ท่านเป็นคนจริง ทำอะไรแล้วทำจริง อย่างที่หลวงปู่เคยพูดให้ปู่ผงฟังว่า **ถ้าไม่ชนะมาร จะไม่ไปไหน ยอมตายอยู่ที่วัดปากน้ำ ถ้าสู้ไม่ได้ท่านไม่ยอม ถึงตายแล้วเกิดใหม่ ท่านก็ต้องปราบมารให้สิ้นเชื้อ ตอนที่หลวงปู่สู้กับมาร มารมันถามหลวงปู่ว่า จะปราบหรือจะโปรด หลวงปู่บอกว่า ปราบ มารมันบอกหลวงปู่ว่า มีแต่เขาจะโปรด หลวงปู่เก่งขนาดไหนจะปราบ หลวงปู่บอกปราบอย่างเดียวไม่โปรด**

ด้วยความที่เราเป็นลูกหลานแท้ ๆ ของหลวงปู่ สิ่งหนึ่งที่เราห่วงกันมาก ก็คือ กลัววิชชาธรรมกายที่หลวงปู่อุตส่าห์ค้นพบจะไม่มีผู้สืบทอด เรื่องนี้.. น้าเคยได้ยินปู่ผงคุยกับปู่ใส (หลานหลวงปู่) คุยเรื่องนี้

www.kalyanamitra.org

กันเป็นปี ถามกันไปถามกันมาอยู่หลายครั้ง ปู่ใสพูดกับปู่ผงว่า ถ้าหลวงพี่เป็นอะไรไป ก็ห่วงแต่วัดปากน้ำว่าพระเถรเณรชีจะพากันอด ปู่ผงก็ตอบว่า หลวงพี่น่ะ..ไม่ห่วงหรอกวัดปากน้ำ ท่านห่วงวิชชาธรรมกายของท่าน แต่ในช่วงหลังปู่ผงก็มาบอกปู่ใสว่า ตอนนี้หลวงพี่ท่านไม่ห่วงแล้วนะ ปู่ใสถามว่าทำไม ปู่ผง ก็ตอบอีกว่า หลวงพี่ท่านบอกว่าผู้สืบทอดวิชชาน่ะ..เกิดแล้ว ปู่ใสก็ถามว่า ใช่ญาติเราหรือคนในวงศ์วานของเรารึเปล่า ปู่ผงก็ตอบว่า เปล่า..เป็นคนสิงห์บุรี !

เรื่องผู้สืบทอดนี้ เป็นเรื่องที่อยู่ในใจน้ามาตลอด จนกระทั่งน้าได้มีโอกาสมาทราบประวัติหลวงพ่อธัมมชโยจากหนังสือโลกทิพย์เมื่อ 20 กว่าปีก่อนนี้ ว่าท่านเป็นคนสิงห์บุรี แล้วได้ศึกษาวิชชาธรรมกายของหลวงปู่จากคุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง พอน้าและญาติ ๆ อ่านเสร็จ ตอนหลังก็จ้างรถชวนญาติ ๆ หลวงปู่มาวัดพระธรรมกาย มากราบหลวงพ่อธัมมชโยกัน 10 กว่าคน พอเจอท่านเท่านั้นแหละ ป้าละออ หลานสาวแท้ ๆ ของหลวงปู่ท่านก็ปล่อยโฮ ร้องไห้ใหญ่เลย บอกพวกเรามาถูกทางแล้ว เพราะหลวงปู่เคยบอกไว้ว่า คนได้ธรรมกายจะสว่างแบบนี้ และนับจากนั้น น้าก็ไปวัดไปสร้างบารมีเรื่อยมา และได้ย้อนกลับไปหาปู่ผงใหม่ให้แกช่วยเล่าเรื่องเกี่ยวกับผู้สืบทอดให้น้าฟังอีก แกบอกว่าเคยถามหลวงปู่เรื่องนี้หลายครั้ง และแกก็ยังย้ำอีกในครั้งล่าสุดว่า หลวงพี่เคยบอกอีกในช่วงที่อาพาธมาก ๆ ใกล้มรณภาพว่า “**คนดีเขา**

www.kalyanamitra.org

มาแล้ว จะมาแทน มาจากทางสิงห์บุรี คนนั้นเขาดี เขามีวิชชาธรรมกายเด่นมาก บุญบารมีของเขามาก เขาจะเผยแผ่วิชชาธรรมกายไปทั่วโลก...”

ต่อมาในบั้นปลายชีวิต ปู่ผงมองไม่เห็น มีอาการเหมือนเป็นตาต้อ จึงได้รับความเมตตาจากหลวงพ่อธัมมชโยให้หมอไปรักษาตาให้ แต่หมอบอกว่าประสาทตาตายหลายปีแล้ว ไม่สามารถรักษาให้หายได้ ต่อมาปู่ผงเสียชีวิตด้วยโรคอัมพฤกษ์ ขณะที่อายุได้ 90 ปี

ยังมีอีกมากที่เกี่ยวกับหลวงปู่และคุณวิเศษของท่าน จะให้เล่าต่อเดี๋ยวจะไม่จบ แต่สิ่งหนึ่งที่น้าอยากจะบอกคือ การที่น้าได้มาเป็นลูกหลานหลวงปู่แท้ ๆ เป็นสิ่งที่ทำให้น้าภูมิใจที่สุด เพราะหลวงปู่ท่านจะรื้อสัตว์ขนสัตว์ไปจนกว่าจะถึงที่สุดแห่งธรรม น้าจึงได้อธิษฐานตอกย้ำทุกครั้งขอให้ได้เกิดเป็นสายเลือดเป็นเชื้อสายของท่านอีกทุกภพทุกชาติ และขอให้ได้มาเล่าเรื่องราวของท่าน เรื่องอะไรที่เกี่ยวกับท่าน ถ้าน้าไม่รู้ก็ขอให้รู้ ที่รู้แล้วก็ขอให้จำได้แม่นยำ เพื่อเอาไว้ถ่ายทอดให้คนรุ่นหลังฟัง เพื่อช่วยท่านธำรงไว้ซึ่งวิชชาธรรมกาย งานใดที่ใครทำไม่ได้ ไม่ว่าจะเป็นงานเล็กงานใหญ่ เมื่อมาถึงมือน้าจะขอเอาชีวิตเป็นเดิมพันทำให้สำเร็จทุกอย่าง และสุดท้ายนี้..ก็ใกล้วันหล่อหลวงปู่ด้วยทองคำเข้ามาทุกวัน ๆ แล้ว อย่าลืมชวนกันไปเอาบุญกับท่านเยอะ ๆ นะ...

www.kalyanamitra.org

www.kalyanamitra.org

บทที่ 4

พลิกชีวิต..ด้วยบุญหล่อรูปเหมือนหลวงปู่ด้วยทองคำ

หากคุณมาเจอสามีภรรยาคู่หนึ่ง
ที่เข้าวัดพระธรรมกาย
พร้อมกับมีหนี้สินท่วมตัวเหยียบ 2 ล้านบาท
หนำซ้ำบ้านและรถกำลังจะถูกยึด
คุณจะคิดไหมว่า..
นับจากนั้นเพียงแค่ 3 ปี
เขาจะผงาดขึ้นมาเป็นเศรษฐีเงินล้าน !!!

คุณอภิเชษฐ์ **มดแสง** ผู้เป็นสามี และ**คุณสมบุญ เขตศุภโชติกุล** ผู้เป็นภรรยาเล่าว่า...

"ปี 2551 นับเป็นช่วงที่ตกต่ำที่สุดในชีวิตก็ว่าได้ ถือเป็นช่วงที่สิ้นไร้ไม้ตอกมากที่สุด เพราะเป็นหนี้บัตรเครดิตทั้งหมด 7 ใบ หนำซ้ำยังตกอยู่ในสภาพที่กำลังจะไม่มีที่ซุกหัวนอน เพราะบ้านและรถกำลังจะถูกยึด ซ้ำร้ายเรายังแอบคิดอยู่ตลอดเวลาว่า จะหาทางหนีไปให้

www.kalyanamitra.org

ไกลที่สุดเท่าที่จะไกลได้ อยากไปอยู่ในที่ ๆ ไม่มีใครรู้จัก เพราะเครียดมาก จนไม่รู้จะหาทางออกให้กับชีวิตที่ยากจนขนาดนี้ได้ยังไง และที่แย่หนักไปกว่านั้นก็คือ ความจน..มันไม่ได้ครอบงำเฉพาะเราสองสามีภรรยาเท่านั้น เพราะเรามีลูกชายเล็ก ๆ อายุ 5 ขวบ และแม่แท้ ๆ ที่ต้องทนตกทุกข์ได้ยาก อยู่บนความจนกับเราด้วย อย่างเช่น เวลาลูกชายร้องกินนมเย็นปั่น เราเอง..ก็ยังไม่มีปัญญาจะซื้อให้เขากินเหมือนเด็กคนอื่น ๆ เลย อีกทั้งเรายังได้แต่มองด้วยอาการน้ำตาซึมที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะชีวิตเราสองสามีภรรยาไม่ได้ร่ำได้รวยมาแต่อ้อนแต่ออก คือ พอเรียนจบ ก็เป็นมนุษย์เงินเดือนที่หาเช้ากินค่ำเหมือนคนธรรมดาทั่วไป แต่เนื่องจากตอนหลังเราทั้งสองอกหักจากงานประจำที่ทำอยู่ ก็เลยลาออกมาทำธุรกิจขายตรงด้วยกัน ซึ่งเราทั้งสองก็ล้มลุกคลุกคลานอยู่ในธุรกิจนี้นานถึง 7 ปี หนำซ้ำพอทำไปทำมาก็ยิ่งจนลง..จนลง จนหนี้สินท่วมหัวมากถึง 2 ล้านบาท ทำให้เราหาทางออกให้กับชีวิตไม่ได้

แต่โชคยังดี..ในช่วงที่กำลังสิ้นไร้ไม้ตอกนี่เอง ก็มีพี่คนหนึ่งชวนไปวัดพระธรรมกาย เราก็ได้แต่ปฏิเสธเขาไปหลายครั้ง จนสุดท้ายก็มาคิดใหม่ว่า ไป..ก็ไป ยอมไปตามคำชวนของเขาสักครั้ง จะได้จบ ๆ เขาจะได้ไม่ต้องมาตื๊ออะไรอีก เราก็เลยยอมไปวัดครั้งแรกในเดือนตุลาคม 2551 ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้มีโอกาสไปกราบรูปหล่อหลวงปู่วัดปากน้ำทองคำในมหาวิหารพระมงคลเทพมุนี จนเราเกิดความรู้สึกดีและปีติมากอย่างบอกไม่ถูก แต่หลังจากนั้นเพียงแค่

www.kalyanamitra.org

สัปดาห์เดียว เราก็ทราบว่า..ทางวัดพระธรรมกายจะมีการหล่อหลวงปู่ทองคำองค์ที่ 5 เลยรู้สึกดีใจแบบสุด ๆ คิดขึ้นทันทีว่า จะต้องไปร่วมพิธีนี้ให้ได้ ทั้ง ๆ ที่จากเดิมคิดว่า จะไปวัดนี้แค่ครั้งเดียวเท่านั้น

แต่เนื่องจากการหล่อพระด้วยทองคำที่ใหญ่มากขนาดนี้หาไม่ได้ที่ไหนอีกแล้ว อีกทั้งตั้งแต่ออกมาจากท้องพ่อท้องแม่ก็ไม่เคยทำบุญอะไรที่ให้อานิสงส์มากถึงขนาดนี้มาก่อน ทำให้พอถึงวันจริง ขณะที่หลวงพ่อกำลังทำพิธีหล่อหลวงปู่อยู่ เราเกิดเป็นอะไรไปก็ไม่ทราบ คือ อยู่ ๆ มันก็เกิดมหาศรัทธาอย่างแรงกล้า ขนลุกซูซันปีติดีใจ **อะเลิร์ตจนต้องเอาเงินก้อนสุดท้ายของชีวิตที่มีติดตัวอยู่แค่ 1,000 บาท ทำบุญหล่อหลวงปู่ทันที** ซึ่งพอทำเสร็จ เราก็ไม่รู้เป็นอะไรไปอีก คือ เอาแต่ร้องไห้ น้ำตาไหลพราก ๆ ขนลุกซูซันยิ้มไม่หุบเลย จนต้องหันไปถามพี่ข้าง ๆ ว่า "พี่ ๆ ..หญิงเป็นอะไรไปไม่รู้ คือ ตั้งแต่เกิดมาก็ไม่เคยมีอาการแบบนี้..." ซึ่งพี่ข้าง ๆ เขาก็บอกว่า เขาเรียกว่า "อาการปลื้ม" จากนั้นเราก็อธิษฐานในใจกับหลวงปู่ว่า **ด้วยบุญที่ลูกตั้งใจเอาเงินก้อนสุดท้ายของชีวิตทำบุญหล่อหลวงปู่ไปนั้น ขอให้ตัวลูกพ้นวิกฤตชีวิตในครั้งนี้ให้ได้ ให้หมดหนี้หมดสิน สามารถกลับมาลืมตาอ้าปากได้...**

..และนับจากนั้นเป็นต้นมา ชีวิตเราก็เริ่มพลิกเลย คือ มีสิ่งอัศจรรย์เกิดขึ้นเรื่อย ๆ เพราะช่องทางดี ๆ โอกาสดี ๆ คนดี ๆ เข้ามาในชีวิตอย่างที่เราเองก็คาดไม่ถึง คือ มีคนมาแนะนำธุรกิจขายตรง

www.kalyanamitra.org

ตัวใหม่ให้กับเราอีก แต่เนื่องจากชีวิตเราผ่านความซอกช้ำในธุรกิจขายตรงมาอย่างโชกโชนนานถึง 7 ปีแล้ว ก็เลยทำให้รู้สึกไม่มั่นใจเพราะกลัวจะกลับไปจนหนักกว่าเดิมเข้าไปอีก ดังนั้นเราสองคนจึงปรึกษากันว่า จะต้องเติมบุญให้ตัวเองก่อน ถึงจะเริ่มทำธุรกิจตัวใหม่ได้ โดยการส่งให้สามีไปบวชรุ่น 7,000 รูป 7,000 ตำบล ซึ่งก็โชคดีค่ะ ที่วัดพระธรรมกายเขาให้บวชฟรี เพราะตอนนั้น เราไม่มีเงินซื้อแม้กระทั่งเสื้อขาวที่ต้องใส่ก่อนบวชเลย และพอบวชเสร็จ ก็ออกมาเริ่มต้นชีวิตใหม่กับธุรกิจขายตรงตัวใหม่ โดยอธิษฐานขอหลวงปู่ว่าขอให้อย่าเป็นอย่างครั้งที่ผ่าน ๆ มา ซึ่งก็อัศจรรย์อย่างเหลือเชื่อจริง ๆ คือ เราได้เงินก้อนใหญ่จากธุรกิจใหม่ในระยะเวลาที่รวดเร็ว และเป็นจำนวนมากถึง 380,000 บาท จากนั้นเราก็เอามาทำบุญต่อบุญโดยการทอดกฐินปี 2552 ไป 1 S แรกของชีวิตทันที และพอทำบุญเสร็จก็อธิษฐานเอาบุญต่อบุญอีก จนมีรายได้เข้ามาอย่างอัศจรรย์ ทำให้สามารถสร้างองค์พระได้ครบทั้งครอบครัว และมีเงินมากถึงขนาดเอามาทำบุญทอดกฐินในปี 2553 ได้ถึง 2 S จากนั้นเราก็อธิษฐานเอาบุญต่อบุญอีกค่ะ **จนธุรกิจของเราดีขึ้นแบบพรวดพราดก้าวกระโดด จนสามารถใช้หนี้ 2 ล้านบาท สามารถไถ่รถและบ้านคืนได้แบบหมดจด** และที่น่าทึ่งที่สุด ก็คือ มีเงินทำบุญสร้างอาคารพระผู้ปราบมาร ในปี 2554 พุ่งสูงไปที่ 1 M แรกของชีวิต ซึ่งบุญที่ได้ทำ เพื่อเชื่อมสายบุญกับหลวงปู่นี่เอง ทำให้เกิดปรากฏการณ์ประหลาดและประทับใจแบบสุด ๆ เพราะอยู่ ๆ ธุรกิจของเรา ก็โต

www.kalyanamitra.org

แบบพุ่งกระฉูดปรู๊ดปร๊าดมีเงินทะลักเข้ามาจากทุกทิศทาง **มีรายได้ก้อนโตระดับ** M **งอกกลับคืนสู่กระเป๋าทันที หลังจากที่ทำบุญ** M **ไปแค่** 2 **เดือนเท่านั้นเอง** จนปัจจุบันเรามีเงินสดมากพอที่จะซื้อบ้านหลังใหม่ราคาหลายล้านบาทแล้วค่ะ

และพอถึงตรงนี้ก็อยากจะบอกทุกคนว่า เราพลิกชีวิตด้วยบุญจากการหล่อทองหลวงปู่จริง ๆ เพราะตลอด 7 ปีที่ผ่านมา เราไม่ได้ขี้เกียจเลย อีกทั้งยังขยันอดหลับอดนอน ทำธุรกิจขายตรงเหนื่อยจนสายตัวแทบขาด ก็ยังไม่ประสบความสำเร็จเลย อีกทั้งยิ่งทำ ก็ยิ่งติดลบ **แต่พอเราได้ทำบุญหล่อหลวงปู่ จนช่องทางบุญในตัวเราถูกเปิดขึ้น หลังจากนั้น เมื่อเราคิดจะทำอะไร มันก็ง่ายไปหมด** ทำให้ทุกวันนี้..ผิดกับเมื่อก่อนมาก คือ เราสองคนทำงานอยู่ที่บ้าน มีเวลาไปทำบุญ หมดหนี้หมดสิน มีบ้านหลังใหม่ราคาหลายล้าน ส่วนลูกชายและแม่ก็มีชีวิตที่สุขสบาย แถมมีเงินทำบุญเป็น M ช่างน่าอัศจรรย์จริง ๆ และพอถึงงานบุญหล่อหลวงปู่องค์นี้ ครอบครัวเราก็ตั้งใจที่จะทำบุญหล่อท่านด้วยทองคำ 1 กิโลกรัม เพราะบุญนี้เป็นบุญใหญ่ ที่มีอานิสงส์พลิกชีวิตคนในครอบครัวเรามาแล้ว...”

www.kalyanamitra.org

www.kalyanamitra.org

บทที่ 5

ทำไมต้องหล่อหลวงปู่..ด้วยทองคำแท้ ?

พระมงคลเทพมุนี **(สด จนฺทสโร) ผู้ค้นพบวิชชาธรรมกาย หรือหลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ** เป็นพระภิกษุที่เปี่ยมล้นไปด้วยคุณธรรมและคุณวิเศษอย่างจะนับจะประมาณมิได้ ดังนั้นศิษยานุศิษย์ผู้เคารพศรัทธาเลื่อมใสท่านจากทั่วทุกมุมโลก จึงพร้อมใจกันหล่อรูปเหมือนท่านด้วยทองคำแท้

การหล่อรูปเหมือนของหลวงปู่ด้วยทองคำ เป็นการประกาศให้โลกรับรู้ถึงคุณความดีของท่านด้วยวิธีอันชาญฉลาด เพราะการหล่อท่านด้วยทองคำ จะทำให้ชาวโลกต่างสงสัย และเกิดคำถามตามมาอย่างนับไม่ถ้วนว่า "**ทำไมต้องหล่อท่านด้วยทองคำ?**" และนั่นก็เป็นโอกาสที่เหล่าศิษยานุศิษย์จะได้เล่าถึงประวัติ คุณธรรม คุณวิเศษ และมโนปณิธานของท่าน และชักชวนให้บุคคลเหล่านั้น ทำตามข้อวัตรปฏิบัติอันดีงามของท่าน

www.kalyanamitra.org

อีกทั้งเมื่อระยะเวลาผ่านไป จนเข้าสู่ยุคที่ทองคำหายากและราคาสูงมากกว่านี้ หรืออีก 1,000 ปีข้างหน้า ก็จะเกิดคำถามให้โจษขานซ้ำ ๆ อย่างไม่รู้จบว่า.. **ทำไมชาวโลกยุคหนึ่งจึงเกิดมหาศรัทธาอย่างแรงกล้า ร่วมใจกันหล่อรูปเหมือนท่านด้วยทองคำแท้ ซึ่งเป็นวัสดุที่มีมูลค่ามหาศาลขนาดนั้น..!!! และปริศนาตรงนี้เองจะตรึงให้ชาวโลกมุ่งค้นหาคำตอบว่า.. ท่านเป็นใคร ? สำคัญอย่างไร ?** โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลที่กำลังประสบความทุกข์และดิ้นรนเพื่อแสวงหาทางพ้นทุกข์อยู่ในขณะนั้น เมื่อได้มาพบรูปเหมือนหลวงปู่ที่หล่อจากวัสดุที่มีค่าสูงสุด ก็จะสนใจหันมาศึกษาเรื่องราวของท่าน จนเกิดความเลื่อมใส รู้สึกซาบซึ้ง และหันมาปฏิบัติธรรม เพื่อหาทางพ้นทุกข์ตามคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ดังเช่นหลวงปู่

ดังนั้น การหล่อรูปเหมือนหลวงปู่ด้วยทองคำ จึงถือเป็นมหากุศลอันยิ่งใหญ่ ที่จัดว่า **เป็นอามิสบูชา ที่ก่อให้เกิดการปฏิบัติบูชาอย่างต่อเนื่องในอนาคตอย่างไม่ขาดสาย** เพราะเมื่อชาวโลกได้มาสักการบูชาท่านแล้ว ก็จะปฏิบัติธรรมตามอย่างท่าน และการปฏิบัติบูชานั้น เป็นสิ่งที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงยกย่องว่าเป็นการบูชาอย่างสูงสุด

www.kalyanamitra.org

เหตุแห่งความยาก..
ในการหล่อรูปเหมือนหลวงปู่

การหล่อรูปเหมือนหลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ไม่ใช่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นง่าย ๆ **ดังนั้นสาธุชนผู้มีบุญทุกท่านไม่ควรพลาดโอกาสในการสั่งสมบุญนี้** เพราะการหล่อรูปเหมือนหลวงปู่วัดปากน้ำเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นท่ามกลางเหตุแห่งความยาก ดังต่อไปนี้ คือ

1. พระภิกษุที่เปี่ยมล้นไปด้วยคุณธรรม คุณวิเศษ และเป็นเนื้อนาบุญที่มีความบริสุทธิ์ บริบูรณ์ เช่น หลวงปู่วัดปากน้ำ **เป็นบุคคลที่บังเกิดขึ้นได้ยากมาก** อีกทั้งท่านต้องมีบุญที่สั่งสมมาทางด้านนี้มาก หรือมีคุณธรรมมากพอที่จะดลใจให้มนุษย์ยุคนี้ เกิดมหาศรัทธาอย่างแรงกล้า คิดหล่อท่านด้วยวัตถุธาตุอันเลิศ เช่น ทองคำแท้

2. ทองคำเป็นวัสดุที่มีราคาสูงลิบ อย่าว่าแต่การหล่อหลวงปู่ด้วยทองคำจะเป็นเรื่องยากแสนยากเลย แค่จะหาบุคคลผู้ดำริหรือคิดริเริ่มในการหล่อก็นับว่าเป็นการยากมากแล้ว ดังนั้นการหล่อหลวงปู่ด้วยทองคำแท้ จึงเป็นโอกาสที่เกิดได้ยากยิ่ง

www.kalyanamitra.org

3. ในโลกนี้มีน้อยคนนักที่สามารถเป็นศูนย์รวมใจในการรวบรวมทองคำแท้จำนวนมหาศาล มาหล่อพระ

4. ผู้ที่คิดจะหล่อรูปเหมือนหลวงปู่ต้องมีบุญที่เคยสั่งสมมากับท่าน หรือแม้ไม่เคยสั่งสมบุญมากับท่าน ก็ต้องมีบุญพิเศษอื่น ๆ ที่เคยสั่งสมมาในอดีต ไปดลจิตดลใจให้เกิดปัญญาคิดสร้างบุญใหญ่ เพื่อต่อบุญให้กับตนเองได้

5. หากเราเป็นผู้มีทรัพย์น้อย แต่เกิดมหาศรัทธาคิดอยากจะหล่อพระขนาดใหญ่ด้วยทองคำแท้ทั้งองค์ตามลำพัง ตลอดชีวิตนี้.. เราก็คงหมดโอกาสที่จะได้บุญใหญ่นี้ไป เนื่องจากมีทรัพย์ไม่พอ

6. แม้คนที่มีทรัพย์มาก สามารถหล่อพระทั้งองค์ตามลำพังด้วยทรัพย์ส่วนตัวได้ **การหล่อก็จะไม่ทรงพลานุภาพเท่ากับการหล่อพระที่เกิดจากพลังของคลื่นมหาชน ที่มีกำลังศรัทธาอย่างแรงกล้ามารวมกัน** อีกทั้งในอนาคตถ้าผู้มีทรัพย์มากนั้น สิ้นอายุขัยแล้ว ก็จะหาผู้ดูแลรักษาองค์พระที่หล่อขึ้นตามลำพังนั้นได้ยาก เพราะพระที่หล่อนั้นไม่ได้เป็นสมบัติของส่วนรวม และเมื่อเป็นดังนี้ ความรู้สึกร่วมจากการที่มหาชนต้องช่วยกันดูแลรักษาก็จะไม่เกิดขึ้น ซึ่งตรงกันข้ามกับการหล่อพระที่เกิดจากพลังของคลื่นมหาชน

7. หากมีการหล่อองค์หลวงปู่เสร็จไปแล้ว แต่เราเพิ่งเกิดศรัทธาหรือมาทราบข่าวบุญนี้ทีหลัง และเกิดจิตศรัทธาอยากจะหล่อขึ้นมา โอกาสนั้นก็หมดไปแล้ว

www.kalyanamitra.org

สถานที่ประดิษฐาน รูปเหมือนหลวงปู่ทองคำ ในประเทศไทยทั้ง 6 แห่ง

1. **สถานที่เกิด** ตั้งอยู่บนแผ่นดินรูปดอกบัว ณ อ.สองพี่น้อง จ.สุพรรณบุรี ปัจจุบันคณะศิษยานุศิษย์ได้ทำการก่อสร้างอนุสรณ์สถานพระมงคลเทพมุนีไว้ ณ ที่แห่งนี้

2. **สถานที่ออกบวช** คือ วัดสองพี่น้อง อ.สองพี่น้อง จ.สุพรรณบุรี

3. **สถานที่บรรลุธรรม** คือ วัดโบสถ์ (บน) ต.บางคูเวียง อ.บางกรวย จ.นนทบุรี

4. **สถานที่ที่มีผู้บรรลุธรรมตามหลวงปู่เป็นครั้งแรก** คือ วัดบางปลา อ.บางเลน จ.นครปฐม

5. **สถานที่ปักหลักเผยแผ่วิชชาธรรมกาย** คือ วัดปากน้ำภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร

www.kalyanamitra.org

6. **สถานที่สืบสานวิชชาธรรมกาย** คือ วัดพระธรรมกาย อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี (สถานที่สานต่อมโนปณิธานของพระเดชพระคุณหลวงปู่ ด้วยการเผยแผ่พระพุทธศาสนา วิชชาธรรมกาย ไปทั่วโลก)

www.kalyanamitra.org

www.kalyanamitra.org

บทที่ 6

อานิสงส์การหล่อหลวงปู่ด้วยทองคำแท้

อารยธรรมการสร้างและหล่อสิ่งที่เป็นที่เคารพสักการะไว้บูชา ไม่ใช่มีเฉพาะในพุทธศาสนาเท่านั้น แต่มีมาตั้งแต่บรรพกาล เช่น การหล่อรูปเทพเจ้า หน้ากากฟาโรห์ของอียิปต์ ซึ่งวัสดุที่นำมาหล่อ เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงอารยธรรม ความเจริญ ภูมิปัญญา และความสูงส่งในจิตใจของมนุษย์ในยุคนั้น ๆ

สำหรับชาวพุทธที่ปรารถนาจะสร้างมหากุศลใหญ่ก็เช่นกัน จะนิยมหล่อพระกันมาก เพราะถือว่ามีอานิสงส์แรงกว่าบุญทั่วไป ดังมีหลักฐานให้เห็นจากพระพุทธรูปคู่บ้านคู่เมือง พระในโบสถ์ พระประจำวันเกิด พระประจำตระกูล พระประจำตัว หรือแม้แต่รูปหล่อพระเกจิอาจารย์ชื่อดัง

ซึ่งพระที่หล่อขึ้นนั้น จะหล่อด้วยวัสดุต่าง ๆ เช่น ปูน สำริด แก้ว ทองเหลือง เงิน นาค ทองคำ หรือนำรัตนชาติมาแกะสลักเป็นต้น

www.kalyanamitra.org

แต่ที่นิยมมากที่สุด ในทุกยุคทุกสมัย**จะเป็นการหล่อพระด้วยสำริด** ซึ่งเป็นส่วนผสมระหว่างทองแดงและดีบุก เพราะราคาไม่สูงจนเกินไปนัก

ดังนั้นการหล่อพระด้วยทองคำ จึงได้รับความนิยมในการหล่อน้อยมาก เพราะเป็นวัตถุธาตุที่มีค่าสูงมาก อีกทั้งราคายังแพงมาก จึงเป็นเหตุให้มีคนจำนวนน้อย ที่คิดจะหล่อพระองค์ใหญ่ ๆ ด้วยทองคำ

ฉะนั้น การหล่อรูปเหมือนของหลวงปู่ด้วยทองคำแท้ขนาดเท่าครึ่งขององค์จริง **จึงเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นยาก และการทำในสิ่งที่เกิดขึ้นได้ยากนี่เอง จะทำให้ผู้ที่มีโอกาสหล่อได้อานิสงส์มากอย่างจะนับจะประมาณมิได้** ดังมีรายละเอียดโดยย่อดังนี้

1. เมื่อไปเกิดในภพใดชาติใด **เราจะเป็นผู้ได้ครอบครองสมบัติที่ขึ้นชื่อว่าเป็นเลิศที่สุดเท่าที่มนุษย์พึงมีในยุคนั้น** เพราะได้เคยประกอบเหตุด้วยการทำบุญด้วยทองคำ ซึ่งขึ้นชื่อว่า เป็นธาตุที่เลิศที่สุด

2. สามารถเข้าถึงฐานะแห่งความเป็นมหาเศรษฐี ที่ถึงพร้อมด้วยโภคทรัพย์สมบัติอันมากมาย เพราะได้บริจาคทรัพย์ไว้ในพระพุทธศาสนาและเนื้อนาบุญอันเลิศ

www.kalyanamitra.org

3. จะเป็นผู้ถึงพร้อมด้วยรูปสมบัติอันงดงามตั้งแต่เกิดจนสิ้นอายุขัย **เพราะได้เคยประกอบเหตุด้วยการทำบุญด้วยทองคำ ซึ่งเป็นธาตุที่งามอยู่ในตัวเองตั้งแต่แรกเริ่ม และมีความงามที่เป็นอมตะ ไม่หมองคล้ำ ผุกร่อน แม้กาลเวลาจะผ่านไปเป็นพันๆ ปี**

4. จะเป็นผู้มีผิวพรรณวรรณะ สว่างงดงามดุจทองคำ เพราะได้สร้างเหตุโดยการหล่อพระด้วยทองคำเอาไว้

5. จะได้เกิดในตระกูลสูง เข้าถึงฐานะอันสูงส่ง เป็นที่เคารพนับถือเกรงใจของเหล่ามนุษย์และเทวาทั้งหลาย เพราะการนำทองคำมาหล่อพระ ถือเป็นการบูชาบุคคลที่ควรบูชา ซึ่งถือเป็นมงคลอันสูงสุด

6. จะเป็นผู้มีเกียรติยศชื่อเสียงขจรขจาย เป็นที่รู้จักของมหาชนทั้งหลาย เพราะการหล่อพระให้เหล่ามนุษย์และเทวามากราบไหว้ เท่ากับเป็นการประกาศคุณของพระรัตนตรัย

7. จะมีบุตรและบริวารที่อยู่ในโอวาท ให้ความเคารพเชื่อฟัง มีความกตัญญูกตเวที เพราะได้ถวายทานด้วยความเคารพ และความกตัญญู ที่มีต่อพระเดชพระคุณหลวงปู่วัดปากน้ำ

8. จะเป็นผู้มีปัญญาเป็นเลิศ เพราะได้ถวายทานที่ประกอบไปด้วยปัญญา และบูชาผู้ที่มีปัญญา ที่ถึงพร้อมด้วยวิชชาและจรณะ และเป็นทักขิไณยบุคคล

www.kalyanamitra.org

9. จะขึ้นชื่อว่ามีสายบุญเชื่อมกับพระเดชพระคุณหลวงปู่วัดปากน้ำ และธรรมใดที่ท่านบรรลุ ก็จะสามารถบรรลุตามอย่างท่านได้โดยง่าย สามารถเข้าถึงนิพพาน และที่สุดแห่งธรรมได้โดยง่าย

10. จะเป็นผู้มีสัมมาทิฏฐิ เกิดในปฏิรูปเทส ในดินแดนที่พระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรือง เพราะได้สร้างเหตุแห่งความเจริญรุ่งเรืองไว้ในพระพุทธศาสนา

11. จะเป็นผู้ที่มีอายุขัยยืนยาว เพราะได้หล่อพระ เพื่อให้มนุษย์และเทวากราบไหว้ ซึ่งเท่ากับเป็นการต่ออายุพระพุทธศาสนาให้ยืนยาวยิ่ง ๆ ขึ้นไป

12. หลังจากละโลกแล้ว จะได้ไปเสวยทิพยสมบัติอันเป็นเลิศถึงพร้อมด้วยลาภ ยศ สรรเสริญ สุข และอธิปไตยในทิพยวิมานอันใหญ่โตโอฬาร

ฯลฯ

www.kalyanamitra.org

ผู้จัดทำ: ชมรมผู้รักบุญ

ที่ปรึกษา : ลือพงศ์ ลีลพนัง สมพงษ์ สุวโรพร
วันชัย ภัทรโกมล สิริวรรณี ภูประเสริฐ
ขวัญจิตต์ จิตสินธุ ปราณี ชัยผดุง
ธนิษฐา ศรีสงคราม

บรรณาธิการบริหาร: ส.สุขโข

กองบรรณาธิการ: รัดเกล้า ลิ่วเฉลิมวงศ์ ระพีพรรณ ใจภักดี
สุธิดา จินดากิจนุกูล กนกพร เทศนา
เมธินี จอกทอง อมรพรรณ ทองสมบูรณ์
ดนยา คูหากนก วิจิตร คดเกี้ยว
รัตนา อรัมสัจจากูล กำพล แก้วประเสริฐกุล
บุษบา ธาราสมบัติ ระวีวรรณ แมนประสาทกุล

ปกและรูปเล่ม: สุพัตรา ปัญญาแสง

ภาพ: ศูนย์ภาพนิ่ง

ขอขอบคุณ: ศรีธิปย์ ทองคำ สุกัญญา ปานพลอย
พรรณี โอษฐ์นภาพร มะลิ รื่นณรงค์

พิมพ์ที่: บริษัท เอส.เอ็ม.เค. พริ้นติ้ง จำกัด

วันที่พิมพ์: 1 เมษายน พ.ศ. 2555

www.kalyanamitra.org

รูปหล่อทองคำพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)
พระผู้ปราบมาร ผู้ค้นพบวิชชาธรรมกาย

สอบถามรายละเอียดได้ที่ โทร. 02-831-1000
www.kalyanamitra.org